

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR ŠMARJE PRI JEIŠAH IN ŽALEC

Konjice

ZBOR KOMUNISTOV

V torek, 13. novembra je bilo v sejni dvorani tovarne Konus slavnostno zborovanje komunistov iz občine Slovenske Konjice.

Zbora se je udeležilo nad 400 komunistov, ki so se zbrali zato, da v svojo sredo sprejmejo 53 novih članov. Nove člane Zveze komunistov je v imenu Občinske konference ZK in komunistov občine Slovenske Konjice pozdravil sekretar Občinske konference ZK tovariš Franc Ban.

Zboru komunistov konjiške občine sta prisostvovala tudi gosti in sicer sekretar sekretariata CK ZKS Franc Šetinc in sekretar medobčinskega sveta ZK tovariš Janez Lohrastnik. Tovariš Šetinc je v svojem pozdravnem govoru konjiškim komunistom poudaril zgodovinsko vlogo Zve-

ze komunistov in vlogo, ki jo ima v naši družbi. Zveza komunistov je tista sila, ki skrbi za varstvo socialističnih odnosov v naši družbi in ki iz dneva v dan skrbi za večjo krepitev socialistične samoupravne zavesti jugoslovanskih narodov in ljudi. Opozoril je na naloge komunistov, ki jih morajo izpolnjevati v času, ko doživlja naša samoupravna skupnost precejšnje spremembe.

»V času NOB so se jugoslovanski komunisti borili proti imperialističnim in reakcionarnim silam z orožjem v rokah,« je dejal tovariš Šetinc. »Danes se ne bore več z orožjem, toda s tem ni rečeno, da ne bojujejo boj, ki je manj pomemben od tistega v NOB. Komunisti mo-

rajo spoznati vse procese v svetu in naši družbi in kot taki izpolnjevati naloge, ki jim jih nalaga Zveza komunistov.«

Sekretar sekretariata CK ZKS tovariš Šetinc je v svojem govoru opozoril konjiške komuniste še na vrsto aktualnih dogodkov doma in v svetu. Poudaril je vlogo socialističnih sil v mednarodni skupnosti, vse večjo krepitev politike neuvršenosti, orisal je situacijo na Bližnjem vzhodu in opozoril na reakcionarne elemente v naši samoupravni socialistični skupnosti. »Komunisti so tista sila, ki mora nositi odgovornost akcije naše samoupravne skupnosti,« je dejal Franc Šetinc ob zaključku svojega govora konjiškim komunistom.

Damjana Stamejčič

ŠENTJUR: PRED KONFERENCO

V torek, 13. novembra se je na razširjeni seji sestala občinska konferenca Zveze komunistov Šentjur, da bi ocenila uresničevanje ustavnih sprememb v občini in pregledala kadrovske in vsebinske priprave za volilne konference, ki bodo te dni.

Pri oceni uresničevanja ustavnih dopolnil, ki jo je pripravila komisija za družbeno-ekonomske odnose pri občinskem komiteju ZK, so šentjurski komunisti poudarili potrebo po čimprejšnji realizaciji ustavnih dopolnil, opozorili pa so tudi na ustanavljanje interesnih skupnosti in samoupravno organiziranost krajevnih skupnosti. Poseben pomen je treba dati delavski kontroli v organizacijah združenega dela, so poudarili člani občinske konference ZK Šentjur.

-stab-

ODKRITJE V PEKLU

V redakciji se je oglašil Toni Vedenik, vodja jamarskega kluba »Črni galeb« iz Preboda in povedal, da so zadnje nedeljo ponovno izvedli raziskovalno akcijo v jami Pekel in odkrili nove, še lepše prostore, kot so se danj, že odkriti in na vpogled ljudem.

Akcijo so izvedli skupaj s člani jamarskega društva Ljubljana — Matica in ob pomoči Turističnega društva Šempeter. Najprej so odkrili manjšo dvorano, ki je izredno bogata s sigastimi elementi, nato pa še večjo, izredno lepo kapniško dvorano. Na njenem začetku je manjše jezerce. V tej dvorani so prisotni vsi elementi kraških jam in je celo lepša kot spodnja dvorana. Z raziskovalnimi deli, v kolikor bo to dopuščal čas, bodo nadaljevali v nedeljo.

IZ VSEBINE:

v laškem na konferenci zk: rekli bobu bob — aktualno: novosti v zdravstvu — paračinska gospa ministrice v štorah — muzej revolucije v službi prihodnosti — iz življenja za volanom: kje si, bela cesta — razgovor z miranom mejakom, direktorjem aera: močni v izvozu — obisk v lesičnem: o šoli in napredku — promet in mi: hudo je na naših cestah — poslanec inženir jože bučer pravi: brez zaupanja ne bo šlo — smrt še ene tv zvezde: slovo od judy

Na celjskih cestah je zlasti ob prometnih konicah (zjutraj in opoldne) velika gneča. Ta se je še bolj zgostila v zadnjem času, ko so nekatere ulice v centru mesta zaprte za promet zaradi določenih del. Vse to povzroča težave in negodovanja voznikov ter številne zastoje, ki pa jih prometni miličniki po najboljših močeh rešujejo in odpravljajo. Zlasti je zdaj kritično na križišču pred hotelom Celeia, kjer se zjutraj in takrat, ko gredo ljudje iz službe, napravi pravi voz. Takšnih kritičnih točk je v Celju še več in potrebno bo še pred zimo pohiteti, da se odpravijo, kajti v obratnem primeru bo še večja gneča, kot je zdaj.

Foto: DRAGO MEDVED

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Prodajalna »MAVRICA«
vam priporoča

**VEALED — tekočino
proti zmrzovanju tekočine
v hladilnikih
sredstva proti zmrzovanju šip
na avtomobilih
in kompletno zimsko avto opremo.**

z urednikove mize

Na objavo programskih zasnov Novega tednika in Radia Celje prejemamo prve odmeve in pripombe. Zelim, da jih je kar največ, ne samo splošnih, ampak tudi povsem konkretnih, tako kot so konkretne naše zasnove. Vsaka pripomba, kritika, predlog, vse bomo sprejeli dobronamerno. Saj vendar skupno oblikujemo medije, ki so namenjeni vam, dragi bralci.

V mapi se mi je nabralo ogromno pisem. Postopoma bodo vsa objavljena. Morda malce skrajšana, a vsebinsko neokrnjena. Prosim, ne pišite mi anonimnih pisem. Bodimo kritični, odprti in pošteni. Vso možnost pa imate, da pod pisanje navedete, ali želite podpis. Kar zadeva objavo — vsi pridete na vrsto.

Bralka iz Velenja me vprašuje, kako to, da tiskamo NT v Ljubljani. Prihodnjič bom o tem nekaj več napisal v rubriki bralci pišejo. Slišim precej pritožb, da NT ne dobivate pravočasno ali pa ga sploh ne dobite. Novi naročniki morate počakati na prvi izvod časnika štirinajst dni. Sele v tem času adrema v Ljubljani vse pripravi. Glede izgube naslovnega listka pa bomo malo podregali našega šefa adreme. Ne hudujte se zaradi tega.

VAS UREDNIK

Dan prosvetnih delavcev

V Celju smo lahko v tem letu zaznali občutnejše organizacijske in vsebinske premike na vzgojno-izobraževalnem področju. Organizacijske smo lahko zaznali pri dokaj usklajenem in dogovorjenem delu komunistov v vzgojno-izobraževalnih sredinah, delu koordinacijskega odbora sindikata, ki združuje vse delavce iz tega področja, v sporazumevanju in še bi lahko naštevali. Vsebinski pa so zrasli iz vsebinske obravnave novih statutar- nih določb, ki so se naslanjale na ustavna dopolnila ter iz zelo podrobne obravnave osnutkov nove ustave, kateri so učiteljski kolektivi namenili resnično veliko pozornost.

Sedaj so v Celju tik pred dvonedelno prosvetnih delavcev, ki ga bodo proslavili v soboto, 24. novembra. Dan prosvetnih delavcev že dolgo, pojmujejo kot shod delavcev, ki delajo na vzgojno-izobraževalnem področju ne samo s tem, da manifestirajo svojo pripadnost, z organiziranostjo neke vrste mitinga, ampak predvsem s tem, da izmenjajo izkušnje, delo ter sprejmejo dogovor za delo v prihodnje. Dan prosvetnih delavcev je tako na eni strani pregled enoletnega obdobja ter dogovor za delo v naprej. Kaj takšnega si trenutno v Celju, ko prosvetni delavci na novo organizirajo to obliko svojega dogovora, še ne morejo privoščiti. Zato bo shod bolj manifestativnega, začetnega značaja, s pregledom določenih uspehov in neuspehov, pa vendar z jasnim dogovorom o delu v naprej.

Deja v prihodnje pa bo na vzgojno-izobraževalnem področju izredno veliko. Najprej bo potrebno vse tisto, kar so prosvetni delavci zapisali v statute, uresničiti. Novi odnosi morajo začeti v celotni samoupravni celici združenega dela, ki po novem že zajema krajeno skupnost in organizacije združenega dela. Vsako življenje novih odnosov, besede, ki so le na papirju, bo zavračevalo tudi vse ostale odnose, ki jih socialistična angažirana šola, v kateri je učitelj organizator dela, nujno zahteva. Tako je tu boj za nove samoupravne odnose možno istovetiti tudi z novimi odnosi v vzgojno-izobraževalnem procesu. O tem pa se teoretično na vzgojno-izobraževalnem področju govori že kar precej časa.

Drugo je samoupravno sporazumevanje, ki bo v Celju zaradi močno razvite mreže in različnosti dokaj težko in zato tudi zahtevno. Nekatere osnove so jasne, druge pa bo potrebno dogovoriti. Samo ne čakati, opozarjajo že sedaj delavci združenega dela! Ob tem so že delegatske osnove, spodbodna menjava dela, socialistično idejno usmerje- na šola, angažiranost in še in še.

Zbor prosvetnih delavcev torej ne bo samo shod, ampak tudi konkreten dogovor vseh delavcev vzgoje in izobraževanja za prihodnje delo. Shod, ki torej nalaga in tudi obvezuje.

J. ZUPANCIC

Laško

REKLI SO BOBU BOB

Poročilo komisije za ekonomske odnose je na partijski konferenci postreglo s podatki o neljubem dejstvu, da je stopnja gospodarske rasti v laški občini od leta 1965 najslabša v celjski regiji in da so zlasti pred leti bila vlaganja nadvse skromna. Po svoje je bilo mogoče poročilo razumeti tudi tako, da so v tej občini še posebej spoštovali reformno načelo o omejevanju investicijske potrošnje. Na konferenci se je po temeljiti razpravi izoblikovalo več vzrokov za tak zaostanek v preteklosti. Prvi naj bi svoje prispevala neustrezna gospodarska struktura (lesna industrija, rudarstvo, tekstilna industrija). Velik vzrok naj bi bilo pomanjkanje strokovnih, k razvoju usmerjenih kreativnih ljudi, predvsem v gospodarskih organizacijah in tudi drugje. Niso pa se odrekli ugotovitvi, da so v tej občini bolj kot kje drugje spoštovali reformne intencije. To ni zvenelo kot očitke in v tem smislu je bilo tudi poudarjeno v sklepni besedi sekretarja, ki je na koncu spričo naglega razvoja v zadnjih dveh letih našel dovolj razlogov za optimizem — za zmerni optimizem, pa vendarle optimizem.

Seja konference je potekala v takšnem vzdušju, da je sprostila kritično, konkretno jasno in odločno misel. Da bi se čez mesece spet ne pogovarjali o nezadovoljivih gibanjih, tokrat pa ničesar ne

rekli o razmerah, ki k pričakovanih takih rezultatih vodijo, bi pomenilo izgubo časa. Zato so člani konference in gostje govorili brez ovinkov.

RUDI CESTNIK (Tovarna lesne galanterije Rimske Toplice) in **TONE ZUPANCIC** »Peta« Radeče sta razpravljala predvsem o položaju delavcev v lesni industriji. Paradokso je na primer, da v kozjanskem delu občine ljudje živitarijo, ker niso zaposleni, v tovarni ob Gračnici pa manjka 30 ljudi. Zaposlitve potrebni ne pridejo do delovnih mest, zaradi tega, ker so prometne zveze neustrezne, ker k njim pelje cesta, ki v bistvu ni cesta. Lesno industrijo pesti izvoz. Izvažata obe podjetji, toda medtem ko se morajo držati pogodb, jim doma dvignejo cene surovini (lesu) ter reprodukcijskemu materialu tudi za 30 do 50 odstotkov. Pomanjkanje delavcev sproža nedisciplino, ker selekcija sploh ni več mogoča. Oba sta postavljala vprašanje trdnjega planiranja, toda Zupancic pa še posebej nujnost nadaljnje integracije in specializacije v stroki.

MARJAN ZOR (pivovarna Laško) je razpravljal o tem, kako neažurnost v sferi samoupravnega dogovarjanja in sporazumevanja lahko začne hrometi zaupanje v takšno dogovarjanje, hromiti celo storilnost in prizadev-

nost kolektiva za večje proizvodne uspehe. V njihovem kolektivu so prav vsi pokazatelji gospodarjenja pozitivni. Mnogi med njimi, predvsem dohodek in ostanek dohodka, so visoko nad povprečji prejšnjih let, pod lansko ravni so edine osebnih dohodki, ki so za 2 odstotka nižji kot lani.

MIHA PROSEN, poslanec republiškega zbora, je med drugim razčistil pojmovno tistega dela poročila o gospodarstvih gibanjih, po katerem bi bilo mogoče jemati spoštovanje reforme in stabilizacije kot očitke. Dejal je, da je bila takrat sprejeta reformna platforma in program partije, zato bi bilo narobe, če bi spoštovanje načel zdaj bilo negativno ocenjeno. Dejal je nadalje, da je delež odločanja nad ustvarjenim dohodkom s strani neposrednih ustvarjalcev dohodka še vedno zelo majhen, da je vmešavanje v samoupravne odločitve kolektivov trajna, nezmanjšana praksa.

MARKO MANFREDI, predsednik občinske organizacije sindikata, je ob ugotovitvi o kadrovskih zadregah dodal še izkušnjo, da delovne organizacije vendarle še premalo podpirajo družbeno-ekonomsko in strokovno izobraževanje delavcev, kar bo treba spremeniti.

SRECKO SENJURC, OZD TIM, je razpravljal o tem, da

so se vodilni v gospodarstvu in na ravni občin morali navaditi misliti samoupravno, ne more pa trditi, da so do te stopnje prišli vsi, ki so na mnogo bolj izpostavljenih družbenih položajih. Dejal je, da je treba duh nove ustave usvojiti nemudoma in brez kompromisov na vseh ravneh, ker bo sicer velik razkorak med teorijo in prakso še bolj zaveval in samoupravljanju povzročil nepopravljivo škodo. Odkrite razprave je treba prav razumeti in resnično tvorno bodo ljudje razpravljali takrat, če ne bo bojazni, da jim bo kdo obesil etiketo tehokrata, tehnomenadžerstva itd.

RUDI GROSAR, predsednik skupščine, je poudaril, da je v analizo komisije za ekonomske odnose vložen velik napor. Vendar pa podatki ne nudijo točne podobe občine, ker predvsem niso vanjo tisti dislocirani obrati, katerih matična podjetja so izven občine. Poudaril je, tako kot sekretar CVETO KNEZ, da je v zadnjem obdobju, zlasti v zadnjih dveh letih storjen velik korak naprej. Strinjal se je s predlogom, da bi bilo treba v bodoče čvrsteje načrtovati, kot tudi s tem, da mora z mrtve točke naloga gradnje stanovanj za delavce. Oboje pa je najprej v rokah kolektivov, naloga političnih organizacij in občinske skupščine pa spet, da proces podružbljanja tega problema pospeši s čimprejšnjo usta-

novitvijo interesne stanovanjske skupnosti.

O tej točki dnevnega reda so razpravljali še: **ZEBIG** (ZTP), **ZLATKO PAVČNIK** (ZMS), **SRECKO RENKO** (v imenu stanovanjskega združenja), in **HIN** **KO WIMMER**.

Na koncu so navzoči člani konference sprejeli poročilo o delu konference, komiteja ZK v občini in ostalih organov konference, izglasovali komiteju in komisijam razrešnice, pooblastili pa komite, da vodi organizacijo do decembra oziroma do volilne seje konference, ko bo občinska organizacija dobila nov sestav konference, komite in komiteje.

J. KRASOVEC

VARNO ČEZ CESTO

AKTUALNO

Novosti v zdravstvu

Pisali smo že o samoupravnih iskanjih v zdravstvenem zavarovanju. Čeprav smo delo skupščine skupnosti zdravstvenega zavarovanja za celjsko območje samo občasno spremljali, pa smo o nekaterih poskusih uvajanja svežega vetra v samoupravljanju znotraj zdravstvenega varstva nadrobneje pisali. Pred očmi nam je namreč izjemnost vloge, ki jo opravi zdravstveno zavarovanje. Vloge, katere slabo ali dobro igra najneposredneje občuti vsakdo med nami. Kajti zdravstveno zavarovanje obsega skoraj vse, kar vsakodnevno spremlja človeka in njegovo življenje. Od otroških dodatkov in pokojnin do zobozdravstvenih uslug in nadomestil zaradi nesreče pri delu. Nič nerazumljivega torej, če mora zdravstveno zavarovanje požreti marsikatero pikro. Prav zato, ker se nam vsem zdi, da stopnja prispevka za to družbeno področje ni majhna. Drugič pa zato, ker nam ne gredo v glavo dolge vrste v čakalnicah, pri zobozdravniku ali pa, tako pač mislimo, zdravstvena ponudba ni najboljša. Potemtakem ni prav, če bomo ostali neprizadeti ob spreminjanju notranjih samoupravnih odnosov v zdravstvenem zavarovanju. Ne samo, ko posamezni zdravstveni zavodi gradijo novo samoupravno strukturo. Pač pa tudi sedaj, ko naj bi interesna samoupravna skupnost omo-

gočila samoupravno sporazumevanje na najvišji ravni — med delavci zdravstvenih delovnih organizacij in vsemi nami, ki plačujemo prispevek v ostalem delu združenega dela.

Kakšne samoupravne spremembe torej doživlja zdravstveno zavarovanje? O tem je govoril Alojz Ključevšek, direktor komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Celju. Zavoda, ki preko skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev pokriva občine Brežice, Celje, Laško, Mozirje, Sevnico, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Zalec.

KAKO OCENJUJETE SAMOUPRAVNE PREMIKE V ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU?

ALOJZ KLJUČEVŠEK: Mislim, da smo napravili kar lep korak. Začeli smo s samoupravnim sporazumom o oblikovanju stopnje prispevkov za zdravstveno zavarovanje. Podpisala sta ga skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja in zbor delegatov zdravstvenih delovnih organizacij. Ta sporazum je sprejelo tudi 95 % delovnih organizacij na celjskem območju. Res je, da so bili letos dohodki zdravstvenega zavarovanja družbeno dogovorjeni. Povečali smo jih lahko samo za 12,5 %. Ker smo izvedli referendum o združitvi kmečevga in delavskega zavarovanja, smo morali zbrati še 6 %.

vah in skladno z republiškim družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom o financiranju zdravstvenega varstva smo sklenili pogodbo z zdravstveno službo. Po odmrznitvi osebnih dohodkov smo k sporazumu podpisali aneks o uskladitvi plač zdravstvenim delavcem. Lahko povem, da smo na zdravstvenem področju prvič izvedli tako samoupravno sporazumevanje.

NAMEN TEH POTEZ JE OCITEN. ZASNOVATI PREDVSEM DRUGAČNE ODNOS MED ZAVODI V ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU S PREDVIDENIM USTANOVI TVJO SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA PA ZELIMO URESNICITI SE DRUGE CILJE. KAKO POTEKAJO PRIPRAVE NA USTANOVITEV?

ALOJZ KLJUČEVŠEK: V teh dneh se je sestel iniciativni odbor in je že

določil izhodišča za ustanovitev skupnosti. Pripravljen je tudi predlog za razpravo o nekaterih vidikih organizacije, sestave in delovanja te interesne skupnosti. Moram reči, da bomo v prihodnjem obdobju ustanovili začasne organe skupnosti, in sicer s samoupravnim sporazumom med dosedanjimi skupščino skupnosti zdravstvenega zavarovanja in zborom delegatov zdravstvenih delovnih organizacij. Interesna skupnost mora zagotoviti vpliv delavcev na politiko zdravstvenega zavarovanja. In ne le to. Organ skupnosti bosta sestavljala dva zbora — zbor delegatov uporabnikov zdravstvenega varstva in zbor delegatov delavcev iz zdravstvenih delovnih organizacij. Zbora se bosta samoupravno sporazumevala, soočala stališča in mnenja, svobodno menjala delo. Ne bo šlo samo za odločitve o stopnji prispevka. Pač pa za zdravstveno politiko. Za njeno rast. Obseg. Program.

GOVORITE O NACRTU RAZVOJA ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA. KATERE NALOGE BODO PO VAŠEM MNENJU DELEZNE PREDNOSTI V TEM RAZVOJNEM NACRTU?

ALOJZ KLJUČEVŠEK: Več skrbi zahteva akutno pomanjkanje zdravstvenih kadrov. Predvsem v zunanjih občinah, na terenu. Več sredstev bomo morali nameniti za investicije v

zdravstvo — predvsem v bolnično službo. Omenil bi travmatološki oddelek. Če razmišljam o kadrih, potem bomo morali nekaj menjati v politiki štipendiranja v zdravstvu. Skupščina skupnosti zdravstvenega zavarovanja se bo morala pojaviti kot štipenditor. Če bo več kadrov, bo krajša čakalna doba. Čeprav so za dolge vrste v čakalnicah najbrž še drugi razlogi. Osnova za finansiranje je program zdravstvenega varstva in to bo sestavni del sporazuma o financiranju v prihodnjem letu. Politika zdravstvenega varstva bo upoštevala: nujnost povečanja zdravstvenih uslug v zunanjih občinah; večje koriščenje zdravstvenih uslug s strani kmetov; tudi strukturalni premik v tov. Sicer pa pogledite. V obolenjih predšolskih otrok ni bistvenih razlik med občinami. So pa razlike pri številu obiskov zdravnika pri otroku: v Celju 4,2 obiska, v Laškem 1,6 in v Šmarju samo 0,8. Izredno pozornost bomo pa morali nameniti zobozdravstveni službi.

IN KAJ BO V BODOČE Z ZAVODOM?

ALOJZ KLJUČEVŠEK: Predlagano je, v republiki, da bi bili komunalni zavodi za socialno zavarovanje v službi samoupravne interesne skupnosti. Funkcije bodo ostale, menja pa se naš položaj.

J. VOLFAND

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega daveka do 31. 12. 1973.

Mozirje

PLAČE PREPOČASI

Mozirsko gospodarstvo beleži tudi v tem letu pomembne dosežke.

Organizacije združenega dela so v tem letu že uspele povečati celotni dohodek kar za več kot tretjino v primerjavi s prvim polletjem lanskega leta. Za 32 odstotkov je porasel tudi družbeni proizvod, torej dohodek za razdelitev skupaj z amortizacijo. Dohodek organizacij združenega dela se je povečal za 33 odstotkov. Torej za skoraj četrtino. Sredstva za reprodukcijo pa so v letošnjem letu na območju celotne obine večja kar za 51 odstotkov, pri čemer odpade približno tretjina na obračunano amortizacijo po predpisanih minimalnih stopnjah, tretjina na obračunano amortizacijo nad predpisanimi minimalnimi stopnjami in tretjina na ostanek dohodka. Sredstva za sklade so letos večja za 6 odstotkov, lahko pa bi bila znatno večja, in sicer kar 25 odstotkov več kot lani, če jih ne bi zmanjševali s obračunavanjem amortizacije nad predpisanimi stopnjami. Na zmanjšanje vpliva

tudi popravek finančnega rezultata za terjatve nad predpisanim zakonskim rokom.

Pomemben dosežek mozirskega gospodarstva je v povečani likvidnosti gospodarskih organizacij. Terjatve do kupcev so zmanjšali za 17 odstotkov, obveznosti do dobaviteljev pa so nižje celo za 21 odstotkov. Če upoštevamo, da se je celotna realizacija v letošnjem letu povečala, potem so doseženi rezultati na tem področju še pomembnejši.

Trenutno največji problem, ki bo znatno vplival tudi na nadaljnji razvoj dosežkov mozirskega gospodarstva so osebni dohodki. Masa v letošnjem prvem polletju izplačanih osebnih dohodkov se je sicer povečala za 22 odstotkov, vendar se je povečalo tudi število zaposlenih (za 5,6 odstotka). Zaradi tega se je dvignil znesek izplačanih osebnih dohodkov na zaposlenega delavca za 17,6 odstotka in znaša sedaj 1.748 dinarjev. Ker se je produktivnost dela v mozirski občini povečala za 25 odstotkov, so bili osebni dohodki v svo-

jem povišanju še vedno izpod gibanja produktivnosti, kar je sicer pozitivno in družbeno edino utemeljeno. Pa vendarle pogledimo še nekaj primerjav.

Ekonomičnost proizvodnje je v letošnjem prvem polletju padla tako v Sloveniji kot v celjski regiji in mozirski občini. Akumulativnost je sicer porasla tudi v mozirski občini, toda nekoliko manj kot na območju regije. Skoraj v enakem obsegu se je povečal tudi dohodek na zaposlenega. Medtem ko kažejo podatki, da so se osebni dohodki delavcev v Sloveniji povečali za 12 odstotkov, v regiji za 15 odstotkov in v mozirski občini za 18 odstotkov, pa so le-ti še vedno občutno nižji kot znašajo povprečja drugod. Medtem ko bo v Sloveniji povprečni osebni dohodek že skoraj dosegel 2.000 dinarjev, enako tudi v regiji, pa so povprečne mesečne plače v mozirski občini še vedno sorazmerno nizke — 1.748 dinarjev. Več kot očitno je torej, da se bodo morali temu problemu v mozirski občini v predhod-

nem obdobju posvetiti vsi družbeni in politični dejavniki. Kajti več kot nevzdržno je stanje, da bi bile plače še nadalje sorazmerno nižje kot drugod. Če pa so drugi gospodarski dosežki enaki tistim, ki jih dosegajo v drugih občinah celjskega območja ali pa še celo večji. Se več, če upoštevamo dejstvo, da se bo v mozirski občini prej ko slej pojavil tudi problem delovne sile, saj bo ob sedanjem tempu porasta števila novih delovnih mest, lastnih delavcev kmalu premalo. In če hočejo, da se bodo v občini zaposlili vsi tisti, ki se na delo vozijo drugam (tudi v Ljubljano in Kamnik), potem je več kot na dani, da je problem pereč.

K sreči so problem registrirali tudi v vodstvih družbeno političnih organizacij in skupščine, tako da je pričakovati ustreznih ukrepov tudi s te strani. Saj bo problem nevedno potrebno reševati tudi z dokajšnjo mero političnega posluha.

BERNI STRMCNIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ JOŽE KREŽE, predsednik KS Laško

Precej časa je že, ko smo v Novem tedniku objavili zapis razgovora z občanom iz Debraga, ki je razložil težave tistega dela naselja, ki ga prizadene povečan promet zaradi obvoza. Povedal je tudi, da je krajevna skupnost obljubila sklicati prizadete občane, hkrati pa predstavnike KS Rečica, TIMA in BORA, da bi

skupaj poiskali rešitev. Tega sestanka, obljubljene spomladi, baje še ni bilo.

Ker na sestavek ni bilo s strani krajevne skupnosti Laško nobenega pojasnila za naše bralce, prosimo, da razmere in možnosti ureditve problema pojasnite.

JURE KRASOVEC, novinar

REKLI SO

V Savinjskem magazinu v Zalcu je predsednik sindikata Robert Govc, ki je doma iz Prebolda, sicer pa je poslovodja v prodajalni Prebold I. Glede ozimnice v tem podjetju nam je povedal: Kot leta poprej smo tudi letos vsem tistim, ki imajo manjše osebne dohodke kot 2000 dinarjev, dali samopomoč oziroma posojilo, ki ga bodo vrnili v 6 mesecih. Višina zneska za nakup ozimnice je bila do 1500 dinarjev. To smo storili predvsem zato, ker si z bančnim kreditom ne moreš kupiti npr. zimskega plašča, čevljev, kurjave in podobnega.

T. Tavčar

Žalec

KOCKA PADLA

Ni še dolgo tega, ko smo na straneh našega časnika za široko pisali o problemih, ki jih bo v žalski občini povzročil prihod hitre ceste Hoče-Leveč. Med temi vprašanji se vsekakor na prvem mestu pojavlja vprašanje priključka bodoče hitre ceste na sedanjo republiško cesto. Nekako ravno v času, ko smo v Novem tedniku načeli problem variantnih rešitev, pa je Republiški sekretariat za urbanizem že izdal lokacijsko odločbo, ki odpravlja nekatere dileme ter končuje razprave o možnih variantah bodočega priključka.

Hitra cesta Hoče-Leveč se bo v žalski občini leta 1975 ustvarila v Ruškem gozdu. Da bi gradnjo hitre ceste poizkusili do Loznice, bi potrebovali približno eno staro milijardo dinarjev. Republiški sekretariat je tako varianto zavrnil kot ekonomsko neuporabno, češ: zakaj bi gradili nov priključek na sedanjo republiško cesto Ce-

lje—Ljubljana, če pa je možno popolnoma ustrezen priključek speljati po že obstoječi cesti Petrovč—Velenje. S tem trenutkom, ko je padla kocka, da se bodoča hitra cesta s svojim priključkom spelje na cesto Ljubljana—Celje, pa je postalo seveda aktualno vprašanje Arje vasi. Medtem ko bodo odsek ceste Petrovč—Velenje do Ruškega gozda ustrezno rekonstruirali, da bo ustrezal zahtevam frekventno mnogo gostejšega prometa, pa je glede Arje vasi določeno, da se v interesu celovitosti naselja in normalnih pogojev življenja v njem zgradi takoj imenovana vzhodna obvoznica. Ta obvoznica se bo odcepila od sedanje ceste Petrovč—Velenje nekoliko pri mostu čez Loznico in se še nad sedanjim križiščem v Petrovčah priključi nazaj na prvotno traso. Z gradnjo novega križišča torej ne bo nič, enako tudi ne s podaljškom za Ljubo mimo centra Petrovč. Pred leti rekonstrui-

rano križišče v Petrovčah je sposobno, da bo preko njega stekla prometna reka. Ekonomsko ni utemeljeno, da bi zavrgli nekaj sto milijonov dinarjev, ki so bili pred leti izdani za njegovo rekonstrukcijo.

Večina občanov Arje vasi se s predlagano varianto strinja, saj dejansko pomeni edino sprejemljivo rešitev, ki bo zagotovila celovitost naselja, normalno in varno življenje v njem. Res je, da je bil govor tudi o zahodni obvoznici. Vendar ta ni sprejemljiva, kajti prizadela bi hmeljišča, obrat kombinata Hmezd, kar vse pa v primeru vzhodne variante odpade. Sicer pa je, tako, da idealne rešitve nikoli ni možno najti, pa tudi v tem primeru ne. Prav tako ni mogoče, da bi vedno in z vsem bili zadovoljni vsi ljudje in tako tudi v Arji vasi niso, čeprav so to resnično redki posamezniki. Nekateri med njimi (beri tudi v ednini) pa zganjajo okoli tega problema že skoraj malo preveč cirkusa in uporabljajo take poti in sredstva, ki jih v naši samoupravni praksi ne priznavamo kot družbeno sprejemljiva. Le enemu na čast nikakor ni možno podrediti interesov občanov nekega kraja. Če večina prebivalcev Arje vasi smatra, da je vzhodna varianta za njih edina možna rešitev, potem se bo s tem moral spoprijazniti tudi tisti, ki bo zaradi izgradnje obvoza moral prestaviti svoj čebelnjak...

Kakšna je usoda takolimenovane severne obvoznice okoli Zalca, ki naj bi razbremenila promet skozi središče mesta, zaenkrat še ni znano. Če bi potrebna sredstva lahko zbrala občina sama, potem bi bilo vprašanje hitro rešeno, ker pa teh sredstev ni in ker jih tudi drugod, kot vse kaže, ne bo možno dobiti, bo problem po vsej verjetnosti ostal še precej časa odprt.

BERNI STRMCNIK

„Gospa ministrica“ iz Paračina

VELIK USPEH

Sobotna predstava amaterskega gledališča iz Paračina je ponovno potrdila dejstvo, da si delovni ljudje želijo kulturnih dogodkov, da si želijo trenutkov, ko se lahko posvetijo — v našem primeru gledališki predstavi. Se bolj pa potrjujejo to dejstvo številni aplavzi med samo predstavo, ko je občinstvo, ki je do zadnjega kotečka napolnilo dvorano nagradilo gledališki ansambel.

Amatersko gledališče Paračine je s predstavo Nušičeve „Gospa ministrice“ vrnilo obisk in gostovanje amaterskega gledališča Zelezar Celje-Store, ki je na lanskoletnih »Oktobarskih susreth« po zorišnih amaterov v Paračino uprizorilo Remčevega »Mrtvega Kurenta«. »Oktobarski susreth« so v Paračino vsako leto, saj je v omenjenem mestu že dolga leta živa gledališka dejavnost, pravzaprav tradicija. O tem priča tudi podatek, da je omenjena predstava »Gospa ministrice« v kulturnem domu v Štorah bila označena kot tisoč petdeseta. Ob prvem srečanju obeh gledališč v Paračino je bila porojena ideja, da bi vsako leto iste skupine prihajale na »Oktobarske susreth«. Namreč, na teh srečanjih sodelujejo predvsem gledališča iz Pomoravljia in le malo je tistih iz drugih republik. Eno redkih je ravno gledališče Zelezar Celje-Store. Takšna ideja se je porodila predvsem zaradi tega, ker želi paračinsko amatersko gledališče, ki pa ima profesionalno upravo, navezati kar najtesnejše stike z drugimi gledališkimi hišami. Predvsem zaradi tega, da bi si v večji meri lahko izmenjali delovne izkušnje,

tako po strokovni kot po idejno repertoarni plati. Zavedajoč se velike vloge, ki jo gledališče opravlja v svojem kulturnem poslanstvu je to še kako važno. Največji problem so seveda sredstva in amatersko gledališče Zelezar Celje-Store ne zmore vseh stroškov, ki bi bili vezani z vsakoletnimi gostovanji v Paračino.

Sobotna predstava v štorškem kulturnem domu je tudi pokazala, kako se da konkretno in uspešno izvajati kulturna akcija, saj so bili v dvorani kulturnega doma v velikem številu delavci, ki so zaposleni v celjskih delovnih organizacijah, ki pa so prišli k nam iz drugih bratskih republik in so tako imeli lepo

priložnost za srečanje s svojo kulturno mislijo. Prav tako pa so bili izredno navdušeni tudi vsi drugi obiskovalci, saj je gledališka predstava najneposrednejša vez med narodi. Jezik, dogajanje na odru in celoten vtis povezuje in utrjuje različne kulturne in njena izročila, ki so nastajala v različnih razmerah a nas vendar vežejo v eno samo skupnost.

Zato toliko večja hvala vsem, ki so omogočili omenjeno predstavo, tako organizatorjem (Amatersko gledališče Zelezar Celje-Store, Občinski svet ZKPOS, Kulturna skupnost Celje in delovne organizacije) kakor samim izvajalcem predstave.

DRAGO MEDVED

POPIS BORCEV

Ta teden se je začel popis bivših borcev, vojaških vojnih invalidov, pregnancev in »ukradenih otrok«. Akcija, ki jo ob pomoči političnih organizacij vodi zveza staršev borcev NOV Slovenije in narod SRS za statistiko, je izredno pomembna.

KAKAJ POPIS?

Borci NOV, ki so že bili popisani, ki so izpolnjevali ankete in popisnice že večkrat, se govorijo vprašujejo, zakaj ponovno. Vsi dosedanj podatki so v veliki meri nepopolni, podatki so v različnih dokumentih in listinah. Se vedno so tudi udeleženci na rednosvobodilnega gibanja, ki se v seznamih borcev, pregnancev, ki so se borili v oboroženih bojih zaveznikov protifašističnih silah itd.

Podrobna evidenca ni potrebna samo organizacijam združenim borcem, marveč našemu družbenemu samoupravnemu mehanizmu posebej. Pri dobljenih pravice in ugodnosti, ki jih uživajo borci, invalidi, pregnanci itd., niso dokončne. Niso dokončne v tem smislu, da vedno bogatejša družba more

tudi več dati borcem za svobodo in samoupravno družbeno ureditev. Vzemimo na primer status štajerskih borcev, ki je bil že večkrat postavljen. Kako naj samoupravno odločimo, če niso znani podatki, za koliko ljudi bi v bistvu šlo ob posameznih vprašanjih? Neizpodbitno, akcija ni le pomembna, skrajni čas je bil, da pridemo do zanesljivih podatkov o udeležencih narodnosvobodilnega gibanja.

KDO PRIDE V POSTEV? Vsi aktivni udeleženci NOV, vsi pregnanci, vojaški vojni invalidi, udeleženci v tujih odporiških gibanjih in enotah, »ukradeni otroci«. Popis bo opravljen na različne načine. Ponekod bodo prišli popisovalci domov, drugje bodo popisi v bližnjih središčih, kamor bodo udeleženci NOV vabili z vabilom. Kdor dostoj še ni bil nikoli evidentiran in popisani v tem smislu, ima tokrat poslednjo priložnost. Kje to opravi, bodo takšni občani zvedeli v krajevnih uradih ali v občinski organizaciji ZB NOV.

Popis bo trajal do 11. decembra.

Predsednik skupščine Kulturne skupnosti Celja prof. Anton Aškerc izroča knjigo »Antične izkopanine v Sempetru« Stojkoviću, predsedniku gledališkega sveta.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

OBRAT PODJETJA SIGME iz Žalca, ki deluje na Vranskem, stoji pred problemom, ki ga namerava uspešno rešiti v bližnji prihodnosti. Gre namreč za to, da je potrebno zgraditi novo proizvodno halo, kar bi bistveno pripomoglo k izboljšanju pogojev dela v tem obratu. Čeprav so si v podjetju prizadevali, da bi problem ustrezno rešili že v letošnjem letu, jim to ni uspelo, ker niso mogli dobiti določenih sredstev iz občinskega rezervnega sklada, niti od Ljubljanske banke. Sami svojih sredstev pa imajo le za pokritje približno polovice potrebne vsote. Kot so pokazali izračuni, bo nova proizvodna hala na Vranskem terjala okoli 120 milijonov starih dinarjev.

KOLEKTIV GORENJA, ki je znan po dinamičnem razvoju v svoji dvajsetletni zgodovini, pa sodi tudi med izredno pomembne izvoznike bele tehnike, saj se pri nekaterih proizvodih uvršča v sam vrh jugoslovanskega izvoza. Glavni delež jugoslovanskega izvoza nosi podjetje predvsem pri treh proizvodih, in sicer pri hladilnikih, pralnih strojih in električnih štedilnikih. V Gorenju izvozijo na tuja tržišča 96 odstotkov vseh hladilnikov, ki jih v tujino prodaja naša država. Z drugimi besedami, praktično ves jugoslovanski izvoz hladilnikov realizira kolektiv Gorenja. Električnih štedilnikov za izvoz prispeva v Gorenju 86 odstotkov in 52 odstotkov jugoslovanskega deleža izvoza pralnih strojev odpade na ta prizadevni kolektiv.

OBRATNO PODJETJE »SMREKA« iz Gornjega grada je v letošnjem letu v primerjavi z drugimi sorodnimi delovnimi organizacijami v Sloveniji (deluje jih nekaj nad 50) doseglo sorazmerno slabše gospodarske rezultate: v povprečju je bila realizirana za 11 odstotkov nižja ekonomičnost poslovanja, za 30 odst. je bila manjša akumulativnost, za 23 odstotkov je bila slabša rentabilnost, za 21 odst. so dosegli manj povprečnega dohodka na zaposlenega, prav tako za 21 odst. je pri njih slabša produktivnost in za 12 odst. so nižji povprečni osebni dohodki na zaposlenega delavca, ki so bili izplačani v letošnjem letu, čeprav so se leti v primerjavi z lani povečali za 12 odst. in že dosegli povprečje 1.600.—din. Analiza o tem, zakaj takšna odstopanja v primerjavi z drugimi sorodnimi organizacijami združenega dela, prav gotovo ne bi bila odveč.

V **EMO CELJE** so letos pri izvajanju svojega sanacijskega programa naleteali na večje težave, ki so imele za posledico težko finančno realizacijo. Proizvodnja je zlasti trpela zaradi slabe oskrbe z reproductivnim materialom ter zaradi nelikvidnosti, velike težave pa je povzročala tudi nerentabilnost nekaterih proizvodov, katerih proizvodne cene so zaradi podražitev materiala, predvsem pločevine, presegle njihove zamrznjene prodajne cene. Letos so zaradi tega zmanjšali proizvodnjo kotlov, radiatorjev, kopalnih kadi, večjo proizvodnjo pa so dosegli predvsem pri posodi.

ZK Žalec in kmetijstvo

PRVI PREMIIKI

Pretekli teden je bila v Žalcu VII. redna seja Občinske konference Zveze komunistov, na kateri so v osrednji točki dnevnega reda ocenili večletna prizadevanja pri hitrejšem razvoju in napredku kmetijske dejavnosti. Osrednji referat je imel VLADO PLASKAN, direktor kooperacije pri Kmetijskem kombinatu Hmezd. Na seji pa so sodelovali tudi kmetje — komunisti.

Komunisti so ugotovili, da je bilo tudi na področju razvoja kmetijstva v minulih letih doseženo veliko pomembnih rezultatov, da pa je hkrati na tem področju nastajala tudi vrsta perečih vprašanj, ki jih bo treba radikalno rešiti v prihodnosti. Predvsem so komunisti opozorili na nevzdržne razmere, ki vladajo pri nas na področju odkupa in prodaje kmečkih proizvodov.

PREVELIKA RAZDROBLJENOST

Predvsem velja že uvodoma opozoriti, da je preverjanje dogovorjenih stališč v Zvezi komunistov postala stalna praksa dela žalskih komunistov. Ni bilo torkrat prvič, da so se ozirli na to, kaj so se ob posameznih pomembnih vprašanih dogovorili in kakšni so bili rezultati uresničevanja sklepov. Na zadnji seji Občinske konference so žalski komunisti pregledali uresničevanje sklepov in stališč, ki so jih sprejeli pred tremi leti, ko so obravnavali kmetijsko problematiko v občini.

V družbenem sektorju kmetijstva je bil v teh letih dosežen viden porast produktivnosti dela, saj odpade na zaposlenega več kot pet hektarjev obdelovalnih površin. Za zasebno kmetijstvo pa je značilno veliko razslojevanje, katerega rezultat je majhna in razbita posestna struktura, povrhu vsega pa še neugodna starostna sestava kmečkega prebivalstva. Odhod mladih s kmetij je še vedno velik problem in vse čedeže se zavoljo tega pojavljajo problemi obdelave zemlje. Zaradi tega je, kljub temu, da je tudi na tem področju napredek viden, tržna kmetijska proizvodnja v zasebnem sektorju še vedno premajhna in ne narašča tako, kot bi lahko.

MODERNIZACIJA NA POHODU

Kljub težavam je bilo v minule obdobju precej doseženega na področju modernizacije kmetijske proizvodnje. V to v zadnjih letih vlagajo znatna družbena sredstva. V tem obdobju se je uredil sistem kreditiranja kmetij, pri čemer so banke vedno bolj angažirane, svoj vpliv pa imajo tudi regresne obrestne mere. Letno je

bilo, nemalo tudi po zaslugi dobro vpeljane hranilno-kreditne službe Kombinata, vloženo v modernizacijo kmetijstva nad dvajset milijonov dinarjev. Kmetje največ investirajo v nabavo strojne opreme, kar je spričlo pomanjkanja delovne sile več kot potrebno. Nadvse pomembno vlogo so na tem področju odigrale takomenovane strojne skupnosti. V žalski občini je doslej ustanovljeno 42 strojnih skupnosti za proizvodnjo in obiranje hmelja, ustanovljena pa je bila tudi vrsta drugih strojnih skupnosti v druge proizvodne namene. V tem času je bilo obnovljenih 580 hektarjev skupnih zemljišč.

V sklopu modernizacije kmetijstva pa sodijo nedvomno tudi napor pri preusmerjanju kmetij. V občini se načrtno preusmerja 456 kmetij, kar je četrtnina vseh obstoječih čistih kmetij. Te kmetije trenutno posedujejo 3.400 hektarjev površin in že danes dajajo: 65 odstotkov organizirane proizvodnje pšenice, 94 odstotkov organizirane tržne proizvodnje mleka in 75 odstotkov proizvodnje hmelja. Komentar o tem, kolikšni bi bili lahko tržni viški, če bi v tako proizvodnjo vključili tudi preostale tri četrtnine čistih kmetij, je več kot odveč!

Z ZAVAROVANJEM ŠE TEŽAVE

Z letošnjim letom je bilo uvedeno izenačeno zdravstveno varstvo delavcev in kmetov in starostno zavarovanje kmetov. Zelo uspešen referendum je nedvomno pokazal na visoko stopnjo zavesti in solidarnosti delovnih ljudi. Vendar pa kmetje z uvedbo starostnega zavarovanja niso povsem zadovoljni, predvsem ne zaradi postopnega uvažanja in višine pokojnine, ki znaša 250 dinarjev. Take pokojnine niso zadovoljive, saj

predvsem mlajši v njih ne vidijo nikakršne perspektive. Zelo pomembno je zato, da novi zakon o invalidskem in pokojninskem zavarovanju daje možnosti kmetom-kooperantom, da si pridobijo enake pravice iz tega zavarovanja kot delavci. Pogoji za vstop v to zavarovanje je v tem, da mora kmet dosegati v proizvodnem sodelovanju najmanj tolikšen osebni dohodek, kot je s samoupravnim sporazumom določeni najnižji osebni dohodek delavca v združenem delu. Osnutek potrebne pogodbe, ki jo podpisuje Skupnost pokojninskega zavarovanja SRS in Zadruga zveza, je že v javni razpravi. Vsekakor bo to za kmete velika prilagoditev!

NALOGE KMETIJSKO ZEMLJIŠKE SKUPNOSTI

Na seji konference ZKS so spregovorili tudi o prihodnjih nalogah kmetijsko zemljiške skupnosti, ki jo v občini že ustanavljajo. Predvsem bo morala usmerjati promet s kmetijskimi zemljišči tako, da bodo leta racionalno izkoriščena. Tesno bo morala sodelovati z občinsko skupščino pri prostorskem planiranju z nalogo čuvanja rodovitnega kmetijskega prostora (kar mora biti tudi skrb širše družbene skupnosti, ne le kmetijstva). Še zlasti odgovorno pa bo morala pripraviti predlog zaščitenih kmetij, ki se po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč v bodoče ne bodo smele več deliti. Komunisti so se zavzeli tudi za to, da se z družbenim dogovorom, ki bo sklenjen med skupščino občine, krajevnimi skupnostmi, Kombinatom Hmezd ter Gozdnim gospodarstvom precizno določijo tudi sredstva, brez katerih njeno delo ne bo mogoče.

KDOR TRGUJE, NAJ TUDI VLAGA

Največ kritike je bilo izrečeno na račun sedanjega nevzdržnega stanja na področju prometa s kmetijskimi proizvodi. Po sedanjem zakonu se tega posla lahko praktično loteva vsakdo. Rezultat takega stanja pa je ta, da mnogi bogate tako na račun kmeta kot potrošnika. Poleg tega se tu pojavlja še drugo vprašanje. Gre namreč za sredstva pospeševalne službe. Trenutno vse tako kaže, da naj ta sredstva daje družbena skupnost, smetajo iz dejavnosti pa pobirajo drugi. Pospeševalna dejavnost v kmetijstvu se smatra kot investicijska dejavnost, zato naj tisti, ki vlaga, tudi trguje s kmečkimi proizvodi, ne pa da se dobiček pretaka drugam. Nema lokrat tudi v privatne žepke. Komunisti so z vso resnostjo opozorili na nevzdržno stanje na tem področju ter opozorili na težke posledice, ki izvirajo iz tega, če se stanje ne bo hitro in učinkovito rešilo.

BERNI STRMONIK

Cestno podjetje

15% VEČ

Cestno podjetje v Celju do kaj uspešno končuje devetmesečno poslovanje. Več informacij, da dobro premaguje lansko neljubo krizo in da se usmerjajo k plodnemu delu, je narekovalo srečanje s Francem Radiškom, direktorjem podjetja.

Kakšne poslovne rezultate cestnega podjetja kaže devetmesečna bilanca?

FRANC RADIŠEK: Celoletni finančni načrt smo dosegli z 71 odstotki. Znaša torej 6,2 milijarde in je za 15 odstotkov večji kot lani v istem času. Realizacijo plana je močno zavrla redukcija toka in deloma slabo vreme, poplave in neurja. Če bi bile te razmere ugodnejše, bi imeli za okrog 500 starih milijonov večji učinek. Do pred kratkim smo delali celo z zamrznjenimi cenami. Materialni stroški so zelo porasli. Skladi skromno naraščajo, zakonske in pogodbenne obveznosti pa so skočile celo za 78 odstotkov. O plačah? Popreček znesi 2.051 din. Osebnih dohodkov smo povečali za okrog 20 odstotkov. Glavna značilnost letošnjega gospodarjenja v našem podjetju pa je trdno vztrajanje pri dogovorjenih rokih o izvedbi posameznih del. Kapacitete mnogo bolj izkoriščamo. Zlasti asfaltno bazo. Med letom smo sprejeli stabilizacijski program in dogovor o boljšem gospodarjenju. O aktiviranju skritih rezerv. Sprejete naloge smo izvedli v mejah možnosti.

Katera večja dela ste opravili? Kako bo s cestami na celjskem območju v prihodnjem letu?

FRANC RADIŠEK: Dela na republiških cestah, ki peljejo po našem območju, je itak zahteval družbeni oziroma srednjeročni načrt del na teh cestah. Na nedavnem posvetu na območju smo se menili o uresničitvi tega načrta v prihodnjih dveh letih, v letu 1974 in 1975. Pol naše realizacije nam dajo dela na republiških cestah. Vzdržujemo mnogo lokalnih cest. V Žalcu, Smarju, Šentjurju, Mozirju in v Konjicah. Potem je tu še prosti trg. Med večjimi deli moram omeniti obnovo ceste od Igle do Solčave, od Črnlince do Planine, ki jo bomo nadaljevali, oboteltjsko cesto in druge. Verjetno bomo prihodnje leto nadaljevali z deli na cesti Šentjur—Dramlje. Rad bi poudaril, da dobro sodelujemo s krajevnimi skupnostmi. Na primer s KS Marijagradec, Podplat itd. Morda še to. Sedaj se dogovarjamo o prioriteti del na republiških cestah. Kozjanske ceste bodo v ospredju.

Ker v teh dneh intenzivno razpravljamo o ustavnih spremembah, je zaradi več vzrokov zanimivo vprašanje,

PREDAVANJE

Avto-moto društvo Slander Celje vključuje v program akcije »Večja varnost prometa v naselju« tudi brezplačno predavanje za dopolnilno izobraževanje voznikov motornih vozil, popestrjeno s primernim filmom. Predavanje bo v sredo, 21. NOVEMBRA 1973 ob 17. uri v predavalnici Avto-moto društva Slander, Celje, Ljubljanska 37. Na predavanju ste vabljeni vsi vozniki, še posebej pa člani avto-moto društva Slander. 600 mrtvih vas poziva k akciji zoper nacionalno katastrofo — k ohranitvi varnosti prometa na naših cestah.

AVTO MOTO DRUŠTVO SLANDER
SLANDER
CELJE

kaj ste doslej dosegli v cestnem podjetju?

FRANC RADIŠEK: Končali smo z javno razpravo o predlagani samoupravni zgradbi podjetja. Glede na posebnosti v našem proizvodnem postopku smo se odločili za štiri TOZD: asfalt, kamnolomno vzdrževanje cest, gradnje in mehanizacija. O vsem tem smo razpravljali na zboru delovnih ljudi. Povezovanje proizvodnje je očitna. S temeljimi organizacijami združenega dela pa bodo ekonomski in samoupravni odnosi med enotami postavljeni na nove osnove. Torej — sama upravna delitev in nato utajenost z novo kvaliteto. Veliko vlogo bo imel zbor delovnih ljudi. Tudi obveščanje bo moralo izboljšati. V novembru je v razpravi samo upravni sporazum in sprejela bomo tudi še v tem mesecu. Pripravljamo še statut temeljnih organizacij združenega dela, tako da bomo novim letom začeli samoupravljati po novem.

VPRAŠALI SMO

V Tovarni nogavic na Polzeli so pred časom obprli delovno mesto referenta za izobraževanje in informacije. Na delovnem mestu dela Vinko Mur. Zaprtili smo ga, da nam na kratko pove, kakšne naloge obsega to delovno mesto: »Obseg dela na tem delovnem mestu je velik. Najprej sem si moral pripraviti program dela, ker se sicer lahko številnih dolžnostih izognem. Kot referent za izobraževanje bom moral skrbeti za organizacijo strokovnega in političnega izobraževanja, pripravljati programe o štipendiranju, rednem in izrednem izobraževanju in drugem. Kot referent za informacije pa moram skrbeti, da so delavci v podjetju pravilno sproti obveščeni o vseh pomembnejših dogodkih v podjetju. To moramo doseči s sredstvi obveščanja, ki so pri nas: zvočniki, oglasni deski, informativni letaki, ki izidejo po potrebi, s tovarniškim glasilom Lastovka.«

T. Tavčar

Konus

UGODNO!

Bistvena značilnost devetmesečne ga poslovanja industrijskega kombinata Konus v Slovenskih Konjicah je predvsem uspešno spreminjanje strukture proizvodnje. Zaradi nelahkega položaja, v katerem se že dalj časa nahaja usnjarska industrija, je razumljivo, da v Konusu povečujejo proizvodnjo kemije in konfekcije. Delež proizvodnje usnja pa se znižuje. Tako na primer dosežena realizacija za devet mesecev kaže v proizvodnji usnja enak rezultat kot lani in dosega 114.538.854 din, konfekcija pa dosega 13 odstotkov večjo realizacijo, kar predstavlja 40.847.693 din. Skupno je torej proizvodnja večja v primerjavi z lani za 10 odstotkov, celotna realizacija s trgovino vred pa dosega skoraj 27 starih milijard. Ostali elementi letošnjega gospodarjenja v kombinatu Konus pa govorijo o naslednjem — da so celotni dohodki povečali za 13 odstotkov, vendar pa so porabljena sredstva večja za 18 odstotkov. Amortizacija in dohodek sta na lanski ravni. Pogodbene in zakonske obveznosti so narasle za 22 odstotkov in znašajo 11.540 din. Osebnih dohodkov so večji za 21 odstotkov. Ostanek dohodka pa je precej nižji kot lani in s tem v

Konusu niso zadovoljni. Ugotavljajo, da ne dosegajo lastnih cen pri izvozu usnja. Izguba nastaja pri tanjšini zaradi višjih cen lesa in ostalih stroškov ob zamrznjenih prodajnih cenah. Prepovedi so realizirali preusmeritev v obratih Ljutomer in Majšperk. Povečali so se tudi stroški materiala in uslug. Zaloge nedovršene proizvodnje in gotovih izdelkov, nekaj pa je bilo odpadov zaradi neizterjanih terjatev nad 90 dni.

Za letos planiranih postavk v Konusu ne dosegajo v celoti. Vendar pa so dosegli uspehe v komercialni politiki (terjatve so se zmanjšale) in dosegli dobro likvidnost. Izvozili so za 2.367.999 ameriških dolarjev, kar je 78,9 odstotkov letošnjega plana in bodo izvoz najbrž presegli. Ugoden je povprečni osebni dohodek — 1857 din. Zaposlenost pa so zvišali za 1 odstotek. In sedaj kombinat Konus zaposluje 1836 ljudi. Če upoštevamo, da postaja kakovost Konusove usnjene konfekcije pojem v modi in da tudi razvojni načrti kombinata riše jasne perspektive, potem lahko zapišemo, da je Konus na dobri poti. Kljub nekaterim nerealiziranim postavkam v letošnjem planu.

Ob jubileju Muzeja revolucije v Celju

NAMEN V PRIHODNOSTI

Kar nenadoma, rekli bi neopazno, je minilo deset let od rojstva Muzeja revolucije v Celju. Za nami je deset let dela, ki smo ga imeli priložnost spoznavati tako ali drugače. Vendar dejstvo, da je vsako novo obdobje, stalna ali občasna ali potujoča razstava omenjene ustanove odprla nove vidike iz zgodovine boja naše nacionalne in socialne osvoboditve, potrjuje tudi obisk v muzeju ali na razstavah: v desetih letih se je zvrstilo 477.880 obiskovalcev, s čimer se ne more primerjati nobena tovrstna ali podobna ustanova v Sloveniji.

Dejstvo je tudi, da je Muzej revolucije v službi prihodnosti, jutrišnjega dne. To so pravzaprav vse muzejske hiše, vendar Muzej revolucije bolj izgublja konvencionalno uporabo ali smisel besedice »muzej«. Res je, da sistematično in načrtno išče, evidentira, zbira, hrani, varuje in dokumentira ter strokovno proučuje celotno zgodovinsko gradivo v glavnem iz treh obdobji: iz časa delavskega revolucionarnega gibanja (čas pred drugo svetovno vojno), iz same NOB in po vojne izgradnje samoupravne socialistične skupnosti. Vendar vsa ta izročila, ki po svoji vsebinski pojavnosti, po vrednosti, nenadomestljivega pričevanja nekega naroda, vsa ta izročila potrjujejo in osvetljujejo čas, ko se je odločil narod reči svoj res in prav.

Zato ta izročila služijo jutrišnjemu dnevu, generacijam, ki prihajajo. Tudi iz dolga generaciji, ki je na fotografijah ostala kot najsvetlejši lik na mračnejšem obdobju. Generacija, ki jo gledamo na slikah okrvavljeno, nam brez besed potrjuje tudi idejo tega boja. Že zaradi tistih, ki so tudi na slikah, vendar z druge strani zidu, z veselim, sadistično režečimi obrazy. To je pravzaprav najbolj grozljivo. Vesel obraz ob tpečem. To so dokumenti, za katere bi si najraje želeli, da jih nikoli ne bi bilo. Toda ker so, ker obstajajo, tudi drugače, še v srcih in nedrjih naroda, jih je treba spoznavati še bolj. Tako nastaja delo v Muzeju revolucije. Na osnovi zbranega gradiva pripravljajo razstave, publikacije, dopolnjuje in oblikuje se celoten pogled na podobo boja ljudi z našega območja za svobodo, mir in nove odnose med ljudmi. Ob vsem tem se seveda tudi obujajo spomini na slavno borbena pot in pre-

teklost, širijo in utrjujejo se izročila revolucije, to pa je že tudi oblikovanje zavesti ljudi, zlasti mladine. V revoluciji so namreč vzori in vzpodbude za nove samoupravne odnose.

Direktor celjskega Muzeja revolucije profesor Jože Marolt je poudaril, da je zbiranje in evidentiranje gradiva iz obdobja predvojnega delavskega gibanja vse težje. Namreč mnogo je stvari, ki so ostale le v spominu še živečih revolucionarjev, teh pa je iz tega obdobja vse manj. Na tem področju prav zdaj tudi deluje posebna komisija pri CK ZKS v Ljubljani. Ukvarja se s sistematičnim zbiranjem gradiva, da bi se že obstoječi dokumenti in pričevanja še bolj dopolnili. Najtežje je seveda dopolnjevanje prav pisanih virov.

Muzej revolucije urejuje vso dokumentacijo iz obdobja NOV po posameznih poglavjih. To so izseljevanje, aretacije, sežiganje knjig, tečaj nemščine, ukradeni otroci, streljanje talcev. Gre torej za vse metode germanizacije in metode fizičnega uničevanja naših ljudi med zadnjo vojno. S tem gradivom je pač lažje, saj se lahko strokovni delavci na tem področju usmerjajo ob izjavah še živih borcev, izgnancev, internirancev. Tudi več pisanih virov ostaja, mnogo jih je pri posameznikih, ki hranijo različne dokumente kot spomin na svoja doživetja ali kot spomin na svojce.

V desetletnem obdobju se je torej izoblikovala vsebina, ki obiskovalcu, predvsem pa mladini daje tisto podobo, ki vzpodbuja veličino vrednot revolucije, trpljenja in žrtve. S spoznavanjem vsega tega pa se krepi tudi patriotizem, narodni ponos in nenazadnje tudi estetska vzgoja. Zato pomeni dejavnost Muzeja revo-

lucije tudi mobilizacijo intelektualnih sposobnosti naših ljudi — kot sem že omenil na začetku — iz dolga do prednikov, ki so dali vse in največ. Zatorej obstoječe vsebinsko izročilo ne služi zgolj zgodovini, temveč tudi prihodnosti. Kot rdeča nit, ki povezuje zasnove z današnjo socialistično samoupravno zgradbo.

Veliko je vreden tudi podatek ali dejstvo, da je v desetih letih Muzej revolucije uspel navezati izredno sodelovanje z mladimi in posebno še s šolsko mladino, ki ima marsikatero učno uro zgodovine kar v razstavnih prostorih muzeja.

Vsekakor moramo omeniti publikacije muzejskih delavcev, ki so izšle v tem obdobju. To so Poslovilna pisma. Od vstaje do zmage, Ukradeni otroci, Frankolovski zločin, sledijo nekatere manjše izdaje kot Vodič po muzeju, Stari pisar, XIV. divizija, II. grupa odredov, Zadnji boj Savinjskega bataljona, Stajerska in Koroška v NOB, Koncentracijska taborišča. Napisanih je bilo tudi več člankov in razprav za Celjski zbornik, Borec, TV 15 in radio.

Izredno živahna je razstavna dejavnost. Naj omenim samo nekatere večje razstave: Slavko Slander, Dušan Kveder-Tomaž, Veliki oktober, Boris Kidrič, Izgnanci v Srbijo, Koroška v borbi, XIV. udarna, 50 let revolucionarnega boja ZKJ, V. prekomorska, Auschwitz, Razvoj Celja po osvoboditvi, Vietnam, Nemška koncentracijska taborišča, II. grupa odredov, Partizanska saniteta in druge. Potujočih razstav je bilo 67, stalne pa so poleg tistih v samem muzeju še v Starem biskru, Knežec pri Rogaški Slatini, stalna razstava o Slavku Slandru v osnovni šoli Prebold, Frankolovski zločin v Slovenskih Konjicah, v

Solčavi in pred kratkim tudi Ukradeni otroci v I. osnovni šoli v Celju.

Muzej revolucije pa nudi streho za razstavno dejavnost tudi številnim likovnim umetnikom, ki so gostovali v čudovitem prostoru s svojimi občasnimi razstavami kot Božidar Jakac, Dore Klemenčič-Maj, Franjo Golob in Lojze Sušmelj, Stane Kumer, Vladimir Stoviček, Albert Sirk, Moša Pižade, otroške risbe na temo NOB, NOB v upodobitvah likovnih umetnikov Jugoslavije, ob desetletnici 22. novembra pa bo odprta izredna razstava jugoslovanskih grafikov z motivi iz NOB. Tako bomo spet imeli priložnost videti vrhunske likovne stvaritve naših umetnikov, med katerimi moramo spet omeniti iz slovenskih vrst Božidarja Jakca in Nikolaja Pirnata.

V muzeju je torej življenje prisotno v vsej svoji zagnanosti in neuničljivosti. Dokumenti preteklosti pričajo o posebnih in izrednih pogojih in razmerah, o najtemnejših dneh naše nacionalne zgodovine, a vendar tudi o najsvetlejših trenutkih: to je bil naš boj, to so bili naši ljudje. Zvesti narodu, bodisi na bojišču, bodisi v izgnanstvu ali pred vrati krematorije. Zato je toliko bolj opravičljivo živahno življenje v spodnjih razstavnih prostorih, kjer mlajše generacije s svojimi deli kažejo vero v življenje, v svobodo in neodvisnost, ki sta edini pogoj za življenje, katerega so izbojevali tisti, ki nam govorijo o omenjeni hiši z že orumenelih dokumentov, govore s polomljenega frankolovskega vozlička.

Delo prvega desetletja nam je zagotovilo, da je zastavljena vsebina v nas že neizbrisljiva, v bodoče pa želimo, da bi ta podoba postajala vse bolj in bolj celovita.

DRAGO MEDVED

TURIZEM

Rudi Fibrovec (na levi), ki je v imenu celjskega olepševalnega in turističnega društva sprejel diplomu za najboljše društvo ter Ivo Kuhar, najprizadenejši turistični delavec na širšem celjskem območju v letošnjem letu.

ZADOVOLJSTVO

Tako imenovana jesenska plenarna seja celjske turistične zveze je potekala v delovnem, kritičnem in slavnostnem vzdušju. V delovnem in kritičnem je minila zlasti ocena letošnje turistične sezone, v slavnostnem pa podelitev priznanj. Tako so za najboljši prizadenejši turistični delavec na celjskem območju v letošnjem letu imenovali dolgoletnega predsednika turističnega društva šempeter v Savinjski dolini Ivo Kuharja, za najboljšo turistično društvo celjsko in Luče za najlepše urejeni kraj v letošnji sezoni.

Cetudi je glavna turistična sezona na celjskem območju sorazmerno kratka ter se v Gornji Savinjski dolini in na drugih območjih konča ob sklepu avgusta, so letošnji rezultati zadovoljivi. Do konca avgusta je bilo na tem območju 475.001 nočitev, od tega 364.086 domačih in 110.916 tujih gostov. Nočitev domačih gostov je bilo za 8 odstotkov več, tujih pa za 12. Skupno povečanje znaša 9 odstotkov, kar je skoraj toliko kot so bila predvidevanja na začetku leta.

Številke so torej zadovoljive, izredne pa so vsekakor za Atomske Toplice, kjer so imeli največje povečanje števila nočitev. Toplice pri Podčetrtku so torej dosegle svoj boom in napovedale hiter vzpon. Prve investicije se že obrestujejo, zato tudi nove naložbe veliko obetajo. In še to: v Atomskih Toplicah so imeli letos za skoraj 100 odstotkov več nočitev kot lani ali vsega skupaj do konca avgusta skoraj 73.000! Glede na to so Atomske Toplice že na tretjem mestu za Rogaško Slatino in Dobrno.

Zanimivi pa so še drugi podatki. Tako med drugim o zasedenosti nočitvenih zmogljivosti. V Velenju, Rogaški Slatini, Celju, na Dobrni in v Laškem je zasedenost nadpovprečna. Zato so tudi odločitve o graditvi novih objektov več kot utemeljene.

Tako kot v Celju se je tudi v Velenju močno povečalo število nočitev domačih in tujih gostov. Med zdravilišči je v tem pogledu na prvem mestu Dobrna. Atomske Toplice imajo v tej skupini svoje posebno mesto in rezultate. V krajih Gornje Savinjske doline so imeli manj ne samo domačih, temveč tudi tujih gostov. Kaže, da so pri tem imele svoj vpliv tudi cene, ki za skromnejšega domačega turista niso najbolj sprejemljive.

Pomemben delež v turističnem gospodarstvu je imel izletniški turizem. To še posebej velja za Logarsko dolino, Rimske Toplice, Velenje, Celje itd.

Ob oceni turistične sezone velja dodati nenehna prizadevanja za urejanje turističnih objektov, cest in komunalnih naprav. Izboljšati in polniti pa bo treba tudi propagandno dejavnost v osnovnih celicah in pribiti, da mora turistična pobuda sloneti na njihovih glavnih nosilcih, to pa je na gostinskih in turističnih podjetjih, na zdraviliščih, trgovski mreži itd.

Plenum je s sprejemom minimalnega oziroma okvirnega programa dela za turistična društva sorožil precejšnjo pobudo za oživitve dela in za večjo afirmacijo turističnih organizacij.

M. B.

VESELJE V LUČAH

Celjska turistična zveza je izbrala Luče za najlepši turistični kraj na svojem območju za 1973. leto. Slavnostna podelitev prehodnega pokala je bila v soboto v nabito polni dvorani gasilskega doma. Na veliki javni prireditvi »Luče, najlepši kraj« se je zbralo nad 350 ljudi, česar v Lučah ne pomni.

Uvodoma so pokazali okoli sto izredno lepih barvnih diapozitivov najlepših vrtov, cvetic, ureditve okolja hiš in raznih krajev, največ pa iz Gornje Savinjske doline. Sledila je podelitev priznanj najbolj marljivim gojiteljem cvetic. Dobile so jih: Valerija Mlačnik, Marija Pabovnik, Kristina Supin, Marija Jezernik, Valerija Matijevac, Jerca Molčanik, Marija Poljanšek, Anica Krebs, Emika Selčanik, Marija Zamernik in Marija Pustoslemšek.

Nato je predsednik celjske turistične zveze Jože Deberšek podelil prehodni pokal, ki ga področna turistična organizacija namenja vsako leto turističnemu društvu najlepše urejenega kraja na svojem območju. Pokal je prevzela predsednica turističnega društva Olga Siljar.

Prireditve, ki jo je organizirala celjska turistična zveza, vodil pa prof. Zoran Vudler, sta zaključila instrumentalni ansambel Francija Zemeta in vokalni kvartet Fantje iz Celja.

—VRAN

ANDREJ KOCMAN

O pridnih ljudeh na našem planetu je vedno prijetno pisati. Vsak stavek je lahko močan, pester, prijeten, življenjskega, ki ga opisuje, razgibano in polno elana, življenjske vrednote in moči. To se od človeka do človeka ne spreminja, ostaja enako z enim samim skupnim imenovalcem: zanesenost in predanost nečemu in nekomu. Ta »nekaj« pa je

lahko marsikaj: človek, umetnost, pokrajina, en sam kraj in tako dalje.

Andreju je na primer domača zemlja. Njegovo življenje ni dolgo, takorekoč prvi utrinek je, ki mu bodo sledili še neskončni utrinki. V tem prvem utrinku živi marsikaj, kar je lepo in omembe vredno. Z malo volje bi se dalo strniti, opredeliti, poimenovati, združiti vse, kar Andreja privlači in kar mu dela življenje zanimivo in kar ga po svoje tudi plemeniti. Najbrž bi bilo najbolje, če bi vse to povedal kar s prisposodob. Gotovo je to tisti občutek, ki te navdaja, kadar se po dolgih letih bližaj, radovednosti poln, domačemu kraju. V mislih slikaš cerkvico pa sosedovo njivo in vse ostalo, kar se še zgrinja naokoli in nenadoma te prešine nekaj toplega, vznemirljivega, nekaj, kar ni opredeljeno, kar nima mesta med besedami, stavki, v filozofiji, med ljudmi, ki ne mislijo. Andrej čuti to skoraj sleherni dan. Zato, ker mu je to pač prirojeno. Najbrž že od takrat, ko je še kot majhen fantič na Pilštajnu, v osnovni šoli, zaigral svojo prvo, življenjsko vlogo. Življenjsko? Natanko tako in brez

pretiravanja. Tista vloga se nikoli več ni izgubila, ni bila pozabljena in ne bo. Sledile so še druge, cela vrsta jih je. Ostali so le naslovi in občutek, da si na tem božjem svetu nečemu koristni, nekomu potreben, za nekatere zanimiv. Prva vloga je bila v neki partizanski igrici, naslov je že zbledele, tako zbledele, da zanj ni več spomina. Tajno društvo PGC Antona Ingoliča, Silni bič, Trije ptički, Goldonijev Sluga dveh gospodov, nato je prišla vojska, Ob kamnu... Naslovi, imena, komu to kaj pove? Mnogokomu. Tistim, ki Andreja poznajo, ki ga imajo radi, ki ga spoštujejo. Tu in tam, vmes, se je kakšen naslov izgubil. Ostal je le v kroniki.

Andrej Tavžentroža, Deklica za vse. Uporaben človek. Vedno dosegljiv, pri roki, kot se reče. Komurkoli. Veseljak. Krajevna skupnost, gasilci, prosveta, športno življenje, nič mu ni tuje, povsod se pozna njegova roka. Kadar vise na Kozjanskem, v Lesičnem, na Pilštajnu, zastave in plapolajo v vetru, človek nehotne pomisli: to je razobesil Andrej. In res je. Kakršnakoli prireditve, s katerimkoli blagoslovom, Andrej je zraven,

OBRAZI

kot palica ob beraču. Rad dela in radi ga imajo. To smo že povedali. Nič hudega. Kadar se ponavljajo takšna dejstva, ni nihče užaljen, zamorjen, naveličan.

Da bo še delal, ker ga to pač veseli, je dejal oni dan v enem tistih trenutkov, ko smo skupaj snovali nove in nove načrte v popolni zavesti, da moramo Kozjansko dvigniti. Se se bodo vrstile vloge, še bo razobešal zastave, organiziral prireditve, tekal z gasilsko cevjo, gradil govorniške odre in prepeval, tekmoval za društvo, ki ga ni, v katerem je edini član, samo da pokaže voljo. skratka, še bo počel tisoč stvari, ki jih drugi ne, ker menijo, da je za vsako najmanjšo stvar potreben denar, da je nujno potrebno, da se plača sleherni kilometer, poslednja kapljica za skupnost prelitega potu. Andrej ne sprašuje za plačilo, raje se daje, razdaja, trga vsem, ki to hočejo.

Življenje, dostojno mladega človeka, združeno na kosce. Kosci organizacije, drobci živi interesi.

Milenko Strašek

V delovnih kolektivih

Žalec

BODIMO ODLOČNI STARI DOMOVI

V celjski občini si mora ZK še odločneje prizadevati za izvedbo ustavnih sprememb. Ne le za formalno oziroma institucionalno izpeljavo ustavnih določil. Za ustanovitve temeljne organizacije združenega dela, za sprejem statuta ali sporazuma in drugega splošnega akta. ZK zahteva resnično vsebinsko spreminjanje družbenoekonomskega položaja delavca. Nov delavčev položaj, ki bo naraven izraz njegove vloge temeljnega nosilca celotnega

Boris Frelj

produktivnega in samoupravljalnega procesa. Tam, kjer želijo po sprejemu samoupravnih aktov ohraniti stare odnose, bodo najbrž kaj kmalu sprevideli zmotnost njihovih načrtov. Ustavne spremembe so segle globoko v sedanje samoupravne odnose. Zdravile so tudi tiste, ki so postajali čedalje bolj prepričani v svojo posebno vlogo zagovornika delavčevih interesov. Razgovori z neposrednimi proizvajalci v več delovnih organizacijah v celjski občini so pokazali še nekaj drugega. Delavci kljub slabi obveščenosti in seznanjenosti z ustavno stvarino vse bolj spoznavajo, kaj prinašajo ustavne spremembe. In so nezadovoljni, če ne čutijo premikov. O vsem tem so govorili celjski komunisti na konferenci, ki je želela oceniti napore in odpore pri uveljavljanju ustavnih sprememb v organizacijah združenega dela. Kaj bi morali storiti v prihodnje za pospešeno samoupravno snovanje aktov in sporazumov, za učinkovitejšo spreminjanje delavčevega položaja? Na to vprašanje so odgovorili nekateri člani občinske konference ZK v Celju.

BORIS FRELIJ IZ PREVOZNISTVA: Po tej konferenci, ki je dala splošno in kritično oceno trenutnega stanja na področju uresničevanja ustavnih sprememb, se moramo v naši organizaciji še z večjo mero lotiti zaključne faze. Ves trud, ki ga je naša delovna organizacija vložila v to pomembno delo, se mora dokončno izraziti v sprejetju vseh samoupravnih aktov in v ustanovitvi TOZD. Nikakor ne morem soglašati, da so v občini delovne organizacije, ki bodo po tej konferenci šele na začetku razprav o uvajanju ustavnih sprememb. Če že take delovne sredine obstajajo, se moramo vprašati, kje je odgovornost članov ZK v teh kolektivih.

GOLAVSEK STANKO IZ MERXA: V Merxu smo na taki poti, kot jo opredeljujejo sklepi konference. Ob koncu novembra bomo ob 15-letnici Merxa podpisali samoupravni sporazum o medsebojnih razmerjih med TOZD v organizaciji združenega dela. Da

Stanko Golavšek

našnja konferenca od nas zahteva, da bomo sporazum in ustavna dopolnila dosledno uresničili.

FRANKO DOBRINC IZ SEKCIJE ZA VZDRŽEVANJE PROG V CELJU: Dosledno in brezkompromisno moramo uveljaviti ustavna dopolnila. Smernice Titovega pisma so nam pot. Temeljnimi organizacijam združenega dela moramo dati tisto mesto, ki jim pripada. Tudi delavsko samokontrolo moramo uvesti. Vsak komunist se mora popolnoma angažirati za oživiljanje delavskega samo-

Franko Dobrinč

Janez Golouh

upravljanja. V ZK moramo sprejeti še več neposrednih proizvajalcev.

JANEZ GOLOUH IZ PREVOZNISTVA: Na osnovi konference moramo v Prevoznistvu spodbuditi vse organe samoupravljanja, sindikat in OZK, da v celoti sprejmemo ustavna dopolnila in uskladiamo samoupravne akte. Delavci želijo popolno udeležanje v ustavnih določilih. Ne le v sprejetih aktih, ampak na delovnih mestih in v možnosti odločanja.

Alojz Sagadin

ALOJZ SAGADIN IZ OZK »ZELEZNICA«: S sklepi konference bomo seznanili vse komuniste ter sprejeli akcijski program s konkretnimi zadolžitvami. Za komuniste in za vse delovne ljudi v TOZD. S poglobljeno razčlenbo dosedanjega poteka uresničevanja dopolnil in s sprejetim delovnim načrtom bomo seznanili vse naše delavce. Za dosledno izpeljavo vseh nalog pa bomo zadolžili komisijo za samoupravljanje.

Ti odgovori vsebujejo optimizem. Konferenca je v sklepih stališč nedvomno in konkretno nakazala dejavnost ZK. Izpostavila je zahtevo, da komunisti v osnovnih organizacijah ZK pogumno in zavzeto odstranijo vse odpore, ki obirajo uspešnejše vsajanje ustavnih reforme v delovne sredine. Brez akcijskih delovnih nalog in konkretnih zadolžitve ob kritični analizi opravljenega dela seveda ne bo šlo. —nd

MLADINSKI DELAVSKI ABONMA

V okviru kulturne akcije, sta občinska konferenca ZMS Celje in Slovensko ljudsko gledališče v Celju organizirala za to gledališko sezono MLADINSKI DELAVSKI ABONMA. Glavna težnja obeh organizatorjev tega abonmaja je bila v tem, da bi pritegnili čim širši krog mladih delavcev in tako omogočili vsem tistim, ki doslej iz takšnih ali drugačnih razlogov niso hodili v gledališče, da ga v bodoče lahko obiskujejo. Akcija je popolnoma uspela, saj je v celotnem razporedu razprodanih vseh 350 sedežev. To pa nam hkrati pove, da je bila podobna akcija več kot potrebna. Za abonma se je zanimala mladina iz 16 celjskih delovnih organizacij. Največ naročnikov pa je iz OZD EMO, AERO in CINKARNE. Cene za celoten abonma so več kot zmerne, saj je približno za 25 odst. cenejši od običajnega in tako dostopen vsakomur. V abonma bodo v tej sezoni vključena dela šestih znanih domačih in tujih avtorjev lažjega žanra. Za to so se odločili iz dveh razlogov. Prvi razlog je da bi bila dela izvedena v tem abonmaju razumljiva vsem in drugi razlog je, da bi se mladi v gledališču lahko sprostili in razvedrili a ob koncu kljub vsemu tudi zamislili. Po vsaki predstavi pa je predviden razgovor gledališkega ansambla z gledalci. Tako bodo mladi imeli možnost seznaniti se s problematiko postavitve vsakega dela, ki je vključeno v abonma, hkrati pa bodo mladi in gledališki ansambel izmenjali mnenja o posamezni predstavi.

Prva predstava bo 15. novembra s pričetkom ob 19. uri. Na sporedu bo UTVA — Čehova.

DORA ROVERE

Stanovanjsko gospodarstvo v žalski občini, poleg Stanovanjske komunalnega podjetja se s tem ukvarjajo tudi stanovanjske enote pri nekaterih večjih delovnih organizacijah (Kombinat Hmezd in drugi) je v precejšnji meri obremenjeno s sorazmerno visokim deležem stanovanj, katerih starost je izredno velika. Dodajmo k temu le še misel, ki je že dolgo znana. Namreč, da so stanarine v teh stanovanjih sorazmerno zelo nizke, stroški za vzdrževanje teh stanovanj pa visoki. Potem ne bo težko razumeti nekaterih hudih težav, ki pestijo stanovanjsko gospodarstvo.

Stanovanjsko komunalno podjetje v Žalcu gospodari skupno s 1015 stanovanji, katerih starostna struktura, če jo smemo tako imenovati, je več kot zaskrbljujoča. Do dvajset let starih stanovanj imajo nekaj manj kot tristo, nekaj nad dvesto jih je starih do 40 let, do šestdeset let je starih 42 stanovanj, do osemdeset let 76, do 100 let 34 in kar 260 stanovanj je starejših od sto let. V kakšnem stanju so stanovanja, ki so stara nad petdeset let, teh pa je dobra polovica, si lahko predstavljamo, da o tistih, ki so stara nad sto let, seveda ne govorimo. Kljub temu, da si v Stanovanjsko komunalnem podjetju prizadevajo, da bi s sredstvi investicijskega in

tekočega vzdrževanja (s temi gospodarijo hišni sveti) kar najučinkoviteje sanirali težko situacijo, jim to le s težavo uspeva. Največ težav pri obnovi in vzdrževanju teh stanovanj povzroča dotrajana vodovodna in električna napeljava, ki jo je praviloma povsod potrebno nadomeščati z novo. To zahteva ogromne stroške. Nekateri zgradbe so v takem stanju, da bi kazalo le-te enostavno porušiti ter zgraditi z razpoložljivimi sredstvi nova stanovanja, saj bi to bilo cenejše, kot pa obnavljati dotrajane zgradbe.

Nedavno tega sprejeti odlok o tem, kaj je šteti v tekoče in kaj v investicijsko vzdrževanje, bo sicer terjalo od stanovanjcev, da bodo za približno 10 odstotkov povečali dajatve za stanovanja. Toda to problema ne rešuje, kajti znano je dejstvo, da so sedanje najemnine določene na osnovi stroškovne cene iz leta 1965. Medtem ko se je cena stanovanjskega prostora oziroma enega kvadratnega metra stanovanjske površine močno povečala, pa so stanarine ostale na istem nivoju, kar pa povzroča nevzdržno stanje. Podobna kot druga stanovanjska podjetja je tudi Stanovanjsko komunalno podjetje v Žalcu čestokrat izpostavljeno kritiki stanovanjcev, ki terjajo popravila teh ali onih naprav, česar pa pod-

jetje spriču pomanjkanja finančnih sredstev ne zmaga. Res je, da bi v sedanji situaciji sleherno dvigovanje stanarin še resneje ogrozilo tako zelo prizadeti življenjski standard posebno tistih kategorij delavcev, ki imajo nizke osebne prejemke. Tako stanje pa seveda ne more biti razlog za nenehno odlaganje rešitve problema stanarin kajti več kot na dlani je, da je družbi potreben tudi stanovanjski fond, katerega vzdrževanje pa terja znatna finančna sredstva.

Poleg resnega problema vzdrževanja starega stanovanjskega fonda se pojavljajo tudi v žalski občini problemi pomanjkanja stanovanj. Več na proslincev za stanovanja sicer obrača na svoje delovne organizacije, kjer so zaposleni, oziroma na svoje stanovanjske enote, ki jih imajo. Toda kljub temu se mnogi obračajo na Stanovanjsko komunalno podjetje. Pri letnih imajo trenutno okoli 50 najnujnejših primerov, čeprav potreb po stanovanjih seveda še več.

Pomemben člen v reševanju stanovanjske problematike v žalski občini bo tudi s lidarnostni sklad, oziroma stanovanjska skupnost, kar re aktivno delovanje bo nedvomno lahko veliko pripomoglo h hitrejšemu napredovanju na tem pomembnem področju. B. S.

Slov. Konjice

PODMLADEK ZK

Silvana Pisanec

Slovenske Konjice so imele v tork slovesno obeležje, saj so v tovarni Konus sprejeli v vrste Zveze komunistov kar 53 novih članov in mnogih delovnih kolektivov Celjske občine. Število komunistov v tej občini je tako prvič preseglo število petsto, kar nedvomno ponovno potrjuje živahno dejavnost ZK v Konjicah.

V vrstah novosprejetih komunistov je tudi veliko mladih, predvsem delavcev. To znova raste na dejstvo, da je Zveza komunistov nosilka tistih naprednih idej, ki odmevajo tudi med mladimi člani naše samoupravne skupnosti. Zakaj in kako so se odločili, da postanejo člani Zveze komunistov, pa so nam mladi delavci povedali sami.

SILVANA PISANEC, uslužbenka v Konusu, 21 let: »Oče in mati nista v Zvezi komunistov, zato dolgo nisem razmišljala o tem, da bi sama postala njen član. Prvič sem se resno spoprijela s to mislijo, ko smo imeli nedolgo tega v tovarni sestanek, kjer smo se zbrali člani kolektiva, vsi nekomunisti. Ob razgovoru sem počasi spoznavala naloge in delo komunistov in tako sem se še

Franc Slatenšek

sama odločila, da vstopim v ZK. S tem, ko postanem član Zveze komunistov, se zavedam odgovornosti, ki sem jo dolžna družbi in kolektivu. Zavedam se tudi, da lahko izpolnjujem naloge, ki me čakajo le tako, da postanem aktiven član Zveze komunistov. To pa bom postala le tako, če se bom izobraževala. Aktivno pomoč v tej smeri pa pričakujem ravno od Zveze komunistov in njenih članov, ki naj bi mi na raznih seminarjih in predavanjih razložili vse pomembnejše procese, ki se danes odvijajo v naši družbi, v delovnih kolektivih in v svetu nasploh.

FRANC SLATENŠEK, delavec v Kostroju, 24 let: »Človek današnje časa mora biti angažiran v družbi in Zvezi komunistov je tista organizacija, ki daje okvir za vsesplošno akcijo. Vsak posameznik lahko preko ZK uresniči vse svoje interese in pripomore k pozitivnejšemu reševanju vseh problemov v naši družbi. Zdi se mi, da s tem, ko bom postal član ZK, ne bom imel večjega vpliva v naši delovni organizaciji in v družbi sploh, imel pa bom več možnosti opozarjati na napake, ki se dogajajo. Že doslej sem bil aktiven član Zveze mladine, saj sem tudi član predsedstva aktivna Zveze mladine v naši delovni organizaciji. Tako sem dobro spoznal probleme mladih v naši družbi, pa tudi v delovnem kolektivu. Naloga vsakega mladega komuniste je, da se seznani z napakami in procesi v naši družbi. Zato pričakujem od mladih da bodo sami spremljali politične dogodke

Danica Kolar

doma in v svetu. Ne zanikam dejstva, da so tudi izobraževalni seminarji nujni.

DANICA KOLAR, delavka v Konusu, 16 let: »Oče je član Zveze komunistov že iz časa NOB. V njena sem v socialističnem delu saj sva se z očetom velikokrat pogovarjala o Zvezi komunistov in o tem, da bom nekoč tudi sama njen član. Svetoval mi je, naj se včlanim v ZK zato, da bi tako veliko več zvedela o političnih mladinah in družbi. V svojih močeh bom aktivna na področjih, kjer so prisotni problemi in delo mladih. Mnogo stvari še ne razumem. Ne vem niti ga, zakaj ustanavljamo tematske organizacije združenega dela. Razumem ustavnih sprememb bližnjavhodne krize. Velikokrat se o teh stvareh pogovarjam očetom, vendar njegovi odgovori ne zadovoljujejo moje radovednosti. Zato želim, da bi člani Zveze komunistov organizirali razne seminarje in nas mlade pooblastili o vseh teh in podobnih problemih.

Mladi delavci, s katerimi se pogovarjam, se zavedajo odgovornosti do Zveze komunistov in njenih članov. Vendar nečelo samo število v spisku mladih komunistov. Želijo se izobraževati, želijo spoznavati probleme, ki se kopičijo v svetu, in pri tem, ki tečejo v naši družbi, pričakujejo pa, da bo ravno Zveza komunistov njihov učitelj in izobraževalec. Nedvomno bodo goletni člani Zveze komunistov Slovenskih Konjicah potestili dovednost svojih podmladkov. Danijana Stanič

Film

Tudi „Begunec“

Pisali smo že, da bo Celje letos prizorišče pomembnega srečanja slovenskih filmskih delavcev. 5. decembra bo v Unionu svečana podelitev zlate in srebrne plakete Metoda Badjura z diplomom in denarno nagrado v višini 6.000 in 3.000 din. Prav tako bo dobil posebno priznanje eden izmed mlajših snemalcev. Posebna žirija Društva slovenskih filmskih delavcev si je pred dnevi ogledala štiri celovečerne filme (Ko pride lev, Ljubezen na odoru, Begunec in Cvetje v jeseni) in 18 kratkih filmov. Ker statut nagrad Metoda Badjura predvideva, da pridejo lahko v izbor scenaristi, režiserji, snemalci, montažerji, scenografi, kostumografi in komponisti filmske glasbe, je žirija pozorno pregledala vso slovensko filmsko proizvodnjo v letu 1972 in do 15. oktobra 1973. Odločitve bo predsednik žirije Bojan Štih prebral na svečani predstavi nagrajenega filma. Na podelitvi Badjurovih nagrad bodo mnogi slovenski filmski delavci, ki bodo popoldne sodelovali na razgovoru z mentorji filmskih krožkov srednjih in osnovnih šol o temi

Ljudmila Lissina in Boris Cavazza v slovenskem filmu Begunec.

— literatura in film.

Tako bo kulturna prireditev Tedna domačega filma obogatena z izjemno svečnostjo. Celjski kinoobiskovalci bodo nedvomno zadovoljni, ker si bodo lahko ogledali povsem nova filmska dela. Prvi dan bosta poleg obeh nagrajenih filmov (kratki in celovečerni) na sporedu še odlični Badjurov film Fazana, na dveh popoldanskih predstavah pa slovenski film Begunec.

Za barvni film Begunec je napisal scenarij Marjan Rožanc, režiral ga je Jane Kavčič. Glavne vloge igrajo Boris Cavazza, Ljudmila Lissina, Rade Serbedžija, Majda Potokar, Polde Bibič, Duša Počkaj in Boris Kralj. Zgodba predstavi zanimiv trikotnik treh mladih prijateljev — Ane, Ernesta in Ivana. Med njimi se spletajo čustvene in ljubezenske vezi, vendar jih vojni čas neusmiljeno trga. Ana dela v ilegalnem partizanskem odporu, Ivan pristane na belogardistično obleko, Ernest pa se v egoistični neangažiranosti ne more opredeliti. Končne sekvence filma so tragične. Najbolj je poudarjena Ernestova pot, ki med dvema ognjema, na pol poti med partizani in belogardisti, dočaka svoj usodni konec.

Begunca bodo gledalci radi gledali. Čeprav film upravičeno vzbuja nekaj pomislekov zaradi umetniške in idejne neizčiščenosti, Celje je lahko ponosno, da bo med prvimi v Sloveniji videlo enega najnovejših proizvodov letošnje bere slovenske filmske proizvodnje. Prihodnjič bomo predstavili še eno izmed napovedanih del v Tednu domačega filma.

Harfa in tenorist

V sredo, 7. novembra je bil v Narodnem domu tretji koncert za mladino, ki sta ga izvajala harfistka Pavla Uršič in tenorist Mitja Gregorač. Uvodoma je harfistka spregovorila nekaj besed o zgodovini harfe in o razvoju tehnike tega plemenitega instrumenta, ki ga mladina pri nas le redkokdaj vidi. Svoje besede je ilustrirala z glasbenimi vložki iz 17. stoletja, preko impresionizma, ki je vključil harfo v enakovredni krog drugih instrumentov, pa vse do sodobnikov kot n. pr. mojstra Salzedo. Odlična harfistka je izvajala preproste in bravurozne skladbe brezhibno in z mnogo umetniškega okusa. Koncertni program je popestril koncertni tenorist Mitja Gregorač v prvi polovici z arijami iz 17. stoletja A. Scarlattija, Caldare in Pergolesija. V drugem delu so sledili slovenski samospevi in za ključek Schubertova Sere, nada.

Mladina je pozorno sledila izvajanjem ter se ob koncu koncerta zbrala okrog harfe, ki jo je Pavla Uršičeva rade volje podrobno demonstrirala. Številni so bili prosilci za avtograme. Oba ugledna umetnika sta koncertirala istega dne dopoldne v popoldne v Narodnem domu, vmes pa še za mladino osnovne šole v Sto-rah. E. K.

Iz dnevnika SLG (9)

V sredo, 21. novembra ob 20. uri bo v SLG Celje gostovalo Narodno gledališče iz Pariza s komedijo Jacquesa Audibertija IZ ZLA SE ZLO RODI. Gledališče uprizarja na svoji turneji po Jugoslaviji tudi Molière, v Celju pa smo se odločili za Audibertijevo komedijo, ki smo jo pred petimi leti sami uprizorili in bo za tiste, ki imajo našo uprizoritev še v spominu, obisk francoskega gledališča še tem večji užitek. Dasi je spektakularna igra že sama na sebi dovolj pregledna, bomo za obiskovalce pripravili še bilten z izčrpno vsebinsko analizo. Vabimo na to enkratno gostovanje francoskih igralcev.

Gremo v gledališče

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE — CELJE
Sreda, 14. novembra, ob 17. uri: Juro Kisliger: IGRA O ZMAJU. Abonma za upokojece in izven.

Četrtek, 15. novembra, ob 19. uri: A. P. Čehov: UTVA. Abonma DELAVSKA MLADINA in izven.

Petek, 16. novembra, ob 15.30: A. P. Čehov: UTVA. I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 17. novembra, ob 10. uri: Juro Kisliger: IGRA O ZMAJU. 2. šolski abonma in izven.

Sobota, 17. novembra, ob 19.30: A. P. Čehov: UTVA. Abonma GLEDALIŠKI AMATERJI in izven.

Ponedeljek, 19. novembra, ob 11.30 in 19.30: A. P. Čehov: UTVA. Gostovanje v Murski Soboti.

Torek, 20. novembra, ob 19. uri: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igralcev in tri pesnike. Gostovanje v Velenju.

Sreda, 21. novembra, ob 20. uri: J. Audiberti: IZ ZLA SE ZLO RODI. Gostovanje Narodnega gledališča iz Pariza. Izven abonmaja.

Četrtek, 22. novembra, ob 20. uri: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igralcev in tri pesnike. Slavnostna premiera. Premierski abonma in izven.

Petek, 23. novembra, ob 18. uri: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igralcev in tri pesnike. Abonma KOZJANSKO in izven.

Sobota, 24. novembra, ob 15.30: Juro Kisliger: IGRA O ZMAJU. 1. šolski abonma in izven.

Sobota, 24. novembra, ob 19. uri: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igralcev in tri pesnike. Abonma občine Zalec.

Nedelja, 25. novembra, ob 16. uri: Sofokles: ANTIGONA. Gostovanje v Sentjurju pri Celju.

Koncert

II. abonmajski koncert bo 21. novembra izvedel KOMORNI zbor RTV Ljubljana, ki ga vodi Marko Munih, znani dirigent akademskega zbora »TONE TOMSIČ«.

Mešani zbor bo pel zelo zahteven program slovenskih umetnih pesmi Marija Kogoj, Srečka Koporca, Janka Ravnika, Marijana Lipovška, Marjana Gabrijelčiča in Sama Vremšaka. V drugem delu pa bo zbor izvajal dela tujih avtorjev Antona Brucknerja, Zoltana Kodalyja in Paula Hindemitha.

Za številne celjske pevce in prijatelje petja bo koncert Komornega zbora RTV gotovo lepo doživetje.

Celjani v Napotnikovi galeriji

Pred dnevi so se številni Celjani pod vodstvom znanega turističnega delavca prof. Zorana Vudlerja pripeljali v Soštanj na ogled Napotnikove galerije. Gostje so si z zanimanjem ogledali vse razstavljene eksponate te galerije, v kateri so domala zastopani vsi sodobni slovenski likovni umetniki, kiparji in slikarji s svojimi deli.

Kot je pozneje ob prijetnem razpoloženju v hotelu Kajuho dom, kjer se je rodil pesnik Karel Destovnik — Kajuho, povedal profesor Zoran Vudler, je to že letos 10. in zaključni izlet, ki jih vsako leto že od 1946. leta naprej organizira Turistično društvo Celje. Ob tej priliki so tudi izžrebali za brezplačen izlet v prihodnjem letu Amalijo Sirec, kot nagrado, ker se je v letošnjem letu udeležila kar 9 izletov. To lepo gesto Turističnega društva so udeleženci izleta pozdravili in izžrebanci prisrčno čestitali.

Ob odhodu je predstavnik Turističnega društva Soštanj izročil vsem udeležencem izleta brošurico, ki jo je ob letošnjem 185-letnem jubileju izdala Tovarna usnja Soštanj, ter lepo barvno razglednico Andrejevega doma na Siemenu.

V. KOJC

Sutjeska za praznik

V prihodnjih dneh bo program celjskih kinematografov bogat in kakovosten. Najprej bodo predvajali ameriški film o mafiji — Boter, za njim ob prazniku 29. novembra pa jugoslovansko partizansko epopejo Sutjeska. Čeprav je spremljalo snemanje tega spektakla mnogo sumničenj o upravičenosti projekta — od scenarija do igralske zasedbe, sedanji podatki o obisku gledalcev po vsem svetu in doma kažejo na izjemen uspeh filma. Torej v prihodnjih dneh si bomo lahko v Unionu ogledali Sutjesko.

Štirje nastopi Komornega zbora

Po uspešnem gostovanju v Negotinu, ki je pomenilo dosti več kot samo pevsko slavo, bodo člani celjskega komornega moškega zbora imeli te dni nekaj pomembnih nastopov. Prvi bo čez teden dni na otvoritvi razstave partizanske grafike v celjskem muzeju revolucije. Ob koncu prihodnjega tedna bodo zapeli na proslavi ob dnevu prosvetnih delavcev, v ponedeljek, 26. t. m. pa bodo gostovali v Kamniku in tamkaj izpolnili spored akademije v počastitev dneva republike. Gre za povračilno srečanje, ki pa se ne bo končalo samo med pevci kamniške Liré in Celjanov, marveč tudi med predstavniki obeh mest.

In končno, na predvečer dneva republike bodo nastopili v Ajdovščini v okviru prvega festivala slovenske revolucionarne pesmi, ki ga prireja RTV Ljubljana in skupščina občine Ajdovščina. Prireditelja sta na festival povabila dvanajst najboljših moških in mešanih zborov, med njimi tudi člani celjskega komornega moškega zbora. Zbori bodo zapeli po tri pesmi, Celjani pa so si izbrali Liparjevo »Partizanovo slovo«, Simonitičeve »Podgorske mornarje« in Marolt-Spikovo »Pesem 14. divizije«. —mb

Razstava Jožeta Pohlana

V Likovnem salonu gostuje akad. kipar JOŽE POHLEN. Hrastovelski rojak je kar nekako po krivem povsem neznan v študentskih razstavnih prostorih, saj je celjska razstava njegov prvi korak »preko Trojana«. Kiparstvo je študiral na Inštitutu za likovno umetnost v Firencah, zatem pa na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorju Francišku Smerduju. Od leta 1951 je zaposlen kot likovni pedagog in predavatelj umetnostne zgodovine na italijanski osemletki in gimnaziji v Kopru. Njegove plastike so izredno intuitivne, vendar tesno povezane z navdihom kraškega sveta. Razstava kiparskih del Jožeta Pohlana (razstavil je tudi skice) pomeni za Celje resnični kulturni dogodek.

Foto: D. MEDVED

DOGODKI

CELJE: OBISK MARJANA OROŽNA

Prejšnji teden je obiskal Celje Marjan Orožen, republiški sekretar za notranje zadeve in član CK ZK Slovenije. V domu JLA je pripadnikom JLA in delavcem UJV govoril o aktualnih vprašanjih naše varnosti.

VELENJE: NOVA IMENOVANJA

Na zadnji seji občinske skupščine Velenje so bile izvršene tudi nekatere kadrovske spremembe:

- za direktorja podružnice Službe družbenega knjigovodstva v Velenju je bil imenovan Alojz Napotnik, diplomirani pravnik iz Velenja;
- za ravnatelja glasbene šole »Franja Koruna-Koželskega« je bil imenovan dosedanj ravnatelj Ivan Marin, profesor glasbe;
- za sodnika občinskega sodišča v Soštanju so imenovali Zlizo Trampuš, diplomirano pravnico iz Velenja.

NOVI DIREKTOR

S 1. novembrom je prevzel delovno mesto direktorja komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Celju Alojz Ključevšek, diplomirani pravnik. Sedanji direktor Milan Loštrk bo opravljal funkcijo svetovalca.

OCENA UVELJAVITVE SPREMEMB

Celjski komunisti so na sedmi seji občinske konference ZK ocenili dveletno uresničevanje ustavnih sprememb v organizacijah združenega dela v celjski občini. Uvodni referat na konferenci je podal Tone Zimšek, namestnik sekretarja komiteja. V referatu je opredelil nekatere uspehe pri oblikovanju samoupravnih odnosov, opozoril pa je tudi na odpore, ki ovirajo uspešnejše uresničevanje ustavnih dopolnil. V razpravi so sodelovali: Franci Vrtnjak iz Ingradra, Danijel Perčič iz Libele, Bojan Volk (SZDL), Danilo Kralj iz tovarne EMO, Rudi Peperko, predsednik skupščinske komisije za pregled splošnih aktov, Milan Pugač iz Železarne, Igor Ponikvar (sindikata), Franci Petauer iz Merxa, Alfonz Debeljak iz Zdravstvenega doma, Milena Vrtnjak iz Ekonomskega šolskega centra, Stane Senčar (ZK) in Ivan Kramer (sindikata).

Na konferenci so sprejeli konkretne in akcijske sklepe.

ŽALEC: PRED KONFERENCAMI

V teh dneh se pričenjajo v žalski občini letošnje volilne konference organizacij Zveze komunistov, ki sovpadajo z obdobjem intenzivnih družbenih naporov za uresničitev nekaterih temeljnih nalog našega bodočega socialističnega razvoja.

Komite občinske konference ZKS v Žalcu je pred dnevi razposlal v vse organizacije ZK posebne teze, v katerih je podrobno opozorjeno na vse organizacijske, vsebinske in kadrovske priprave na letošnje konference. Konference organizacij ZK morajo biti, tako je med drugim opozorjeno v tem gradivu, temeljit obračun z delom organizacij in posameznih komunistov v minulnem obdobju. Pokazati morajo, kaj so konkretno storili komunisti v svojih delovnih sredinah, kjer delajo in živijo, katerih nalog so se lotevali, kakšne so pri tem dosegali uspehe in kje so pomanjkljivosti v delu. Član konference Janez MEGLIČ je med drugim dejal: »V vsebinskem pogledu moramo v pripravah na volilne konference upoštevati vso našo aktivnost pri uresničevanju resolucije 6. kongresa ZKS oziroma 9. kongresa ZKJ, ki pomeni konkreten politični boj za samoupravni socialistični razvoj in ki se je po 21. seji predsedstva ZKJ, po pismu predsednika Tita in izvršnega biroja in po 29. seji CK ZK Slovenije bistveno okrepila. To je obdobje prizadevanj za odločujoč družbeno-ekonomski položaj delavskega razreda in za zagotovitev družbene in politične vloge njegove avantgarde. To je bil čas močne aktivnosti Zveze komunistov tudi na našem območju za odpravljanje pomanjkljivosti, slabosti in omahovanja ter čas obračuna z vsimi odpori samoupravnemu razvoju. V vsebinskih pripravah na letne konference nam morajo biti temeljno vodilo vsa tista bogata spoznanja, do katerih smo se dokopali v preteklih obdobjih izgradnje naše samoupravne socialistične družbe.«

PRIZNANJA ATLETSKIM DELAVCEM

V torek popoldne je bila v Klubu poslancev v Ljubljani slovesnost, na kateri so podelili državna odlikovanja mnogim slovenskim atletskim delavcem, med katerimi je tudi petnajst atletskih delavcev in atletov Atletskega društva Kladiivar. Odlikovanja so dobili: Stanko Lorgar, Olga Sikovec-Luncer, Branko Vivod, Andrej Peterka st., Rudi Male, Ciril Ilavar, Peter Drogenik, Fedor Gradisnik, Jože Ing, Kopitar, Marjan Kopitar, Roman Lešek, Marjana Lubej, Valter Stajner, Nataša Urbančič in France Mirnik.

Vsem dobitnikom velikih in pomembnih odlikovanj tudi naše iskrene čestitke z željo, da bi tudi v prihodnje tako prizadevno vodili celjski atletski šport.

T. VRABL

CELJE: PIKAPOLONICE TRETJE

Ekipa KK »PIKAPOLONICE« iz Hudinje, je v medobčinski ligi zasedla odlično tretje mesto. Trenersko mesto je prevzel Bori Zupančič, ekipa pa se v prihodnje ne bo spreminjala.

Najboljši strelci so: Zupančič 244, Sirca 204, Florjan 176, Milanec 141 ter Jazbec 126 košev. Najuspešnejši izvajalci prostih metov: Zupančič 58 % (80:46), Jazbec 52 % (44:23) in Bagari 47 % (21:10).

ŠOŠTANJ: UKINITEV POSTAJE LM

Oba zbora skupščine občine Velenje sta na svoji zadnji seji sklenila, da v Soštanju ukinejo oddelek postaje LM, ki ima sedaj svoj sedež v zgradbi bivše občine Soštanj. Kako se bo ukinitve postaje ljudske milice odrazila v praksi, bo pokazal čas. Mesto Soštanj ima kot močan industrijski kraj že sedaj preko 3000 prebivalcev ter veliko zaselkov in vasi v zaledju, ki gravitirajo na mesto Soštanj.

Ker se že v prihodnjem letu predvideva gradnja 4. faze termoelektrarne, bo v Soštanju prišlo zopet več sto sezonskih delavcev. Soštanj je itak nima veliko družbenih prostorov, zato so že prejšnja leta pokazala, da so bili v prenapolnjenih lokalih izredno zelo pogosti.

V. Koje

Danes ni pač nobena novost, da so naše ceste prepolne in da se na njih odvija neko čisto posebno življenje. To je skratka prostor, ki je z razvojem tehnike in splošne mentalitete ljudi dobil svojo specifično obliko. Tako po zunanjem videzu, tako po tistem, »kar lebdi« nad črnim asfaltom. Namreč, bela cesta že davno ni več bela. Bela je bila tista, ki je vodila čez hribe in doline iz enega velikega kraja v drugega. Danes je veliko velikih krajev in veliko je cest. Da jih je veliko, potrjuje tudi to, da se pogostokrat srečujejo, križajo, zlivajo ena v drugo ali pa celo prečkajo tisto »železno« cesto.

Bela cesta tudi ni več bela zaradi tega, ker jo vse pogostokrat omenjamo kot kraj in prizorišče tragedij. Na njej ugašajo življenja, po zadnjih podatkih sodeč, so žrtve enake tistim s frontnih črt. Samo da je smrt na cesti z drugačno preobleko. Je bolj civilna, odeta v standard. V smrt omahneš v beli srajci, s kravatami in nedokončanimi mislimi.

Po tem prostoru s posebno osebno legitimacijo se vozijo številni vozniki. Tone Naglič je eden tistih, ki vozi tudi druge. Poln avobus potnikov, petdeset življenj. V njegovih rokah so.

OD TRAKTORJA DO AVTOBUSA

»Najprej sem vozil traktor,« pravi Tone, doma z Ljubecne. »S traktorja sem presedlal na tovorni avto. Vozil sem pri Cinkarni. To je naporno delo, utrudljivo, velikokrat v posebnih okoliščinah, kjer si izpostavljen tudi nepredvidenim dogodkom, vremenskim okoliščinam. Velikokrat je treba zasukati rokave in krepko pljuniti v dlani, da se odstrani okvara. Pomagati drugim voznikom v težavah, saj nikoli ne veš, kdaj boš pomoč sam potreboval. Takšno je to življenje. Velikokrat zdoma in to vedno z mislijo na vrnitev.«

V otroških očeh pa je vse to drugače. Šofer sede za volan in potem se vozi po širnih cestah iz kraja v kraj, sedi čisto pri sprednji šipi, da lahko lepo vidi na mimobežeče hiše, travnike, mesta, vidi veliko zanimivega. Vidi kraje, ki jih marsikdo ne bo nikoli videl. In vozi se, to je tisto.

Takšen je svet voznika v otroškem svetu, v otroških očeh.

»V resnici pa je drugače. Zdaj je res boljše, odkar vozim avtobus. Mercedes. Lep voz, udoben. Sodobno vozilo je to. Če primerjam moj avtobus s tistimi, ki so jih vozili moji kolegi pred petdesetimi ali dvajsetimi leti, je to kot noč in dan. Primerjave sploh ni, razen v tem, da so naša moderna vozila in njihova »sedela« na kolesih. Vendar je vse to pogojeno z napredkom. Tudi ceste so bolj polne in vožnja zahteva od voznika vse več psihičnega napora kot pa fizičnega. Zato so tudi sodobna vozila tako grajena, da imaš čimmanj opraviti z raznimi »tehničnimi« nalogami med vožnjo, ker se moraš vse bolj posvečati cesti

ZA VOLANOM

KJE SI, BELA CESTA?

TONE NAGLIČ prav gotovo sodi med mlajše voznike. Ne toliko po svojem šoferskem stažu, ampak ni iz vrst tistih starih mačkov, šoferjev, ki so tik pred upokojitvijo. Namenoma sem se odločil za pogovor z njim, ker sem z njim presedel v avtobusu celjskega Izletnika več kot 2000 km in tako imel priložnost vsaj malo spoznati njegov delavnik ter kako si s sukanjem volana služi kruh zase in za svojo družino.

In drugim voznikom. Danes je že tako, da moraš marsikdaj bolj paziti na ravnanje drugega. Saj sami berete o alkoholu na cesti, nepazljivosti, predvsem pa neizkušenosti. Vse to zahteva med vožnjo čelga, treznega in zbranega voznika. Pri nas, ki vozimo avtobuse in odgovarjamo za več ljudi, prihaja vse to še bolj do izraza. Osebnost ne vozim redno na rednih progah. Največkrat prevajam razne skupine na daljša potovanja, predvsem v tujino. Tako je človek še bolj izpostavljen različnim okoliščinam, ki jih doma nisi vajen.

»Kdaj je bilo najhuje?«

»Letos sem bil v Franciji. Peljal sem šaleško folklorno skupino na gostovanje. Od doma sem šel popolnoma zdrav, pred Francijo pa me je napadla huda angina. Bilo je tako hudo, da sem v Franciji moral takoj v bolnico.«

»Kaj pa okvare?«

»No, tista, ko smo bili skupaj s Tehnocomercatorjevimi nagradenci v Švici. Termostat je zatajil, toda kakor ste sami videli, ni bilo večjih problemov.«

Pred nami je bilo mnogo avtocest, po katerih so brzeli hitri avtomobili. Različni vozniki, različne navade. Tone vse to pozna. Zato se tudi takoj prilagaja na cesto in njene uporabnike. Vožnja z njim je bila resnično prijetna. Že zaradi občutka izredne zbranosti in gotovosti. Ko je bilo v avtobusu najbolj veselo, je Tone videl samo cesto. Prežala sta drug na drugega.

»Noč ubija. Posebno še takrat, kadar je cesta mokra. Vse se blešči. Vedno sem psihično prej in bolj utrujen kot fizično. So pa daljše vožnje veliko bolj prijetne in manj utrudljive kot kratke.«

»Kako se vam začena delovni dan?«

»Pridem v službo, v garažo. Tam je celomesečni razpored, kdo bo kam peljal. Tako se lahko tudi na dolge vožnje v tujino dobro pripravim. Če sem pa na rednih progah, potem vsak dan sproti zvem, kam bom peljal. Lahko sem tudi dežurni. To pomeni, da sem v garaži za primer, če kdo ne more na vožnjo ali je v okvari.«

»Se vedno vrnete domov takrat, ko to predvidite?«

»Ah, to pa velikokrat ne drži, sem že tudi dva dni pozneje prišel domov, kot pa je bilo predvideno.«

»Družina?«

»Imam ženo, pa desetletno hčerko.«

»Imate svoj avto?«

»Rekorda.«

»Kaj pa novi zakon?«

»Ne vem? Kdor bo hotel piti, bo pil tudi po tistem 0,0. Za omejitve velja isto. Divjak bo divjal dalje, kljub kaznim. Seveda pa sem za popolno treznost. Za pametno vožnjo. Le kontrola bo sedaj še težja. Res ne vem, kako bo...«

Sedel je za volan in se odpeljal. Samozavesten, zavedajoč se kaj dela. To pa je veliko, če si svoje življenje povezal z drugimi.

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

PROBLEM CEN

V zavzetih razpravah o letošnjih gospodarskih gibanjih, katerih ugotovitve bodo pripomogle tudi k čimbolj realnemu snovanju razvojnih smernic za leto 1974 se dokaj nebrzdano rast cen vedno pojavlja kot eno izmed najbolj zaskrbljujočih vprašanj. Glede tega sicer nismo osamljeni in inflacija postaja bolezen svetovnega gospodarstva. Pri zdravljenju so do zdaj le malo pomagala vsa iz teorije in prakse poznana zdravila, pa tudi nekateri poskusi novih načinov zdravljenja se ne obnesejo. Tako so trikrat ali štirikrat višje inflacijske stopnje kot so jih poznali pred nekaj leti danes tudi v najbolj razvitih zahodnoevropskih gospodarstvih postale stalno navzoča realnost. Ob tem dejstvu in ob upoštevanju vse čvrstjega uveljavljanja Jugoslavije v mednarodni delitvi dela bi bilo torej nesmiselno pričakovati, da bo naše gospodarstvo pri tem bela vrana. Naš cilj pa mora biti, da se pri rasti cen držimo teh svetovnih okvirov, saj vemo, da so podražitve na našem trgu precej večje. Naloga ni lahka in tudi ne kratkotrajna. Vendar pa je nujna.

Naučiti se živeti s tako visoko stopnjo inflacije ne more biti sprejemljiva težnja našega razvoja. Prav tako ne kot bi bila v bistvu iluzorna misel, da lahko na osnovi neke nemogoče avtarkije živimo sami ob dve ali tri odstotni rasti cen. Vendar, dejstvo

je, da pričakujemo po dosežanih podatkih sodeč, v letošnjem letu porast cen za 17—18 %, podražitev življenjskih stroškov za celo petino in podražitev hrane kar za okrog četrtno.

V letu 1970 so na primer v Sloveniji podražitve življenjskih potrebščin absorbirale okrog 70 % povišanja osebnih dohodkov, v letu 1971 že okrog 90 %, lani in letos pa že presega porast nominalnih osebnih dohodkov na zaposlenega. To pomeni, da ne dosegamo ciljev srednjeročnega družbenega plana, po katerem naj bi se realni osebni dohodki vsako leto povečali za okrog 5 %. To nam povzroča socialne in ekonomske probleme, med katerimi se nam zdi nujno posebej poudariti preskromno stimulacijo zaposlenih in s tem upadanje stopnje rasti produktivnosti dela. Ta se je na primer v letu 1970 povečala za 4,7 %, letos pa se bo po vseh ocenah sodeč le za 2,5 %. To so podatki za Slovenijo, za vso Jugoslavijo pa gospodarske prognoze omenjajo celo popolno stagnacijo produktivnosti. V srednjeročnem družbenem planu pa smo predvideli, da bo dobra polovica rasti družbenega proizvoda temeljila na povečanju produktivnosti dela, nekaj manj kot polovica pa na povečanju števila zaposlenih.

Kako torej najti izhod iz tega, po podatkih zadnjih let sodeč že kar začaranega kro-

ga. Najprej naj odgovorimo, da z nadaljevanjem in krepitvijo zgolj samo administrativnega urejanja cen — gotovo ne. Obdobje zamrzitve cen nam je dalo krepko lekcijsko, da se administrativni posegi v socialističnem samoupravnem tržnem gospodarstvu ne obnesejo, da so lahko le izjema. Morda premalo argumentirane neredke ocene s strani gospodarstva, da inflacija ne bi bila prav nič močnejša, če ne bi bilo zamrzitve, so po svoje vendarle precej verjetne. Ne smemo namreč pozabiti, da so prav te razmere v marsikaterem delovnem kolektivu znova usmerile del prizadevanj in naporov na iskanje čimbolj ugodnega položaja na osnovi državnih odločitev in da na drugi strani tudi tam, kjer je bilo takorekoč enotno stališče proizvajalcev in potrošnikov zavodj za cene in drugi upravni ter izvršilni organi niso pokazali primerne učinkovitosti in okretnosti. Tako so se neredko rešitve zavlekale, problem pa kopičili. Veliko resnice je v trditvah poslancev, izrečenih minuli teden, v nekaterih odbojih slovenske skupščine, da se država ukvarja predvsem z določanjem cen blaga, premalo pa skrbi za strategijo in sistem cen.

Glede tega smo sprejeli glavna družbenopolitična stališča že pred štirim leti, na 9. kongresu ZKJ. Povsem določno smo opredelili, da mo-

ramo kriterij svetovne cene korigirati na domačo ekonomsko strukturo, smeri gospodarskega razvoja in posebnosti naših samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov. Torej mora politika cen vzpodbujati samoupravno gospodarstvo k taki ravni proizvodnje, proizvodnih stroškov in produktivnosti dela, ki jo poznajo razvita gospodarstva v svetu. Na tem je nujno zasnovati tudi zaščito domačega gospodarstva.

Višja delovna produktivnost sodobnejše proizvodno delo ter usmeritev naložb v usklajevanje naše gospodarske strukture so torej tiste točke, s katerimi se ne smemo umikati nazaj ali stagnirati, ampak odločno napredovati. Gospodarski sistem in politika mora k temu vzpodbujati, s poplavo administrativnih ukrepov pa to ni mogoče. Smotni sporazumno doseženi razvojni programi enotnega jugoslovanskega gospodarstva, zagotavljanje ugodnejše gospodarske strukture, več dela in boljše stimulacija delovnih naporov ob upoštevanju socialnih momentov krepijev materialnega položaja gospodarstva in manj administrativnega krojenja pogovora dela nudi ob nekaterih klasičnih inflacijskih zdravilih ob hitri gospodarski rasti trajnejši, vendar nikakor ne takojšnji izhod.

Tone Krašovec

SOSED SOSEDU

PRIJETNO KRITIZIRANJE

Kako olajšujoče, gromko kritizirati. Razpisati se o neljubih pojavih, razgovoriti se o nepravilnostih, o lenobi drugih, o pomanjkljivosti sosedov, o njihovih napakah, ki se (da se tega ne morejo odvaditi, pa takšna imenitna familija) ponavljajo dan za dnem, o nesposobnosti tistih na občinskem vrhu... Mlinček prizadevno klopota, vodica obrekovanja teče. Kaj bi ljudje počeli, če ne bi smeli kritizirati? Vnaprej ugotavljati ne bi bilo najbolj pametno, trdim pa lahko, ker je to čisto moja stvar, da bi se jih nekaj zagotovo obesilo. Krit-

tiziranje je bolezen, je potreba, nujnost, brez katere se ne da živeti, nekaj, kar je ljudem kot kruh in voda.

Kritiziranje je bolezen. Konkretno ali nekonkretno. Največkrat nekonkretno. Iz prve roke. Ne preverjeno, a docela točno, edino pravilno, vsemogočno, z vsemi atributi, dokazi, protidokazi in kar je še podobne šare, ki jo zvlečejo skupaj ti kritikastrji.

Občinske uprave so docela zanič, gledališča ne veljajo pol vraga, gospodarstvu jemlje hudič, kultura je na psu, ureditev je bila včeraj boljša kot danes, pesniki današnje generacije so pokvarjeni, lopovi, izkoriščevalci milih človeških duš, pisatelji pišejo samo o seksu, pohoti in podobnem nesramnem življenju, ki je vse prej kot življenje. Mi smo docela drugačni, tulijo, mi smo že nekdaj bili drugačni, boljši, spoštljivi, pametnejši in najbrž, ne, ne, gotovo tudi lepši.

Na Otoku

PRAVOČASNO

Zaradi izpada električne energije pa tudi zaradi slabega vremena, dela pri graditvi nove osnovne šole na Otoku, osnovne šole »Slavka Slandrea«, kasnije. Gre za okoli dva tedna. Zato ni nujno, da se je nedavno srečanje najvidnejših predstavnikov sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov ter Gradisa vrtele okoli vprašanja, ali bodo dela navzlic temu pravočasno končana ali ne.

Po pogodbi bi morali s prvim julijem letos nameščati opremo, 15. julija pa predati ključe.

Ali bo do tega časa vse nared?

Predstavniki Gradisa so zadržali, da se zavedajo odgovornosti in da bodo vsa dela končali pravočasno. Ne gre samo za odgovornost do pogodbe, marveč do celjskega šolstva sploh. Takšna ali drugačna zamuda pri delih na Otoku bi vplivala ne samo na začetek dela v novi šoli, marveč bi potegnila za seboj še nekaj drugih šol, ki čakajo na izpraznitev tistih prostorov, ki jih sedaj zase-

da druga osnovna šola v Ulici 29. novembra.

Zamude torej ne bo, pravijo pri Gradisu, Zamude ne bo navzlic predvidevanjem, da zna zlasti na področju novega leta priti do ponovne omejitve v dobavi električne energije. Novica je torej razveseljujoča.

Ob njej pa se pojavlja nekaj drugih vprašanj. Sklad za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov ima na voljo sredstva samo za gradbeno (in obrtniška) dela. Vse drugo, ureditev okolja in oprema, pa je odprto, nerešeno. To pa ne pomeni, da tudi ni prizadevanj za rešitev teh nejasnosti. Naj bo tako ali drugače, nova šola na Otoku in prva, ki bo zgrajena s sredstvi krajevnega samoprispevka, si zasluži, da bo dobila ne samo primerno okolje, marveč tudi ustrezno novo opremo. Če je bila solidarnost občanov tista, ki je vplivala in omogočila graditev tega objekta, potem naj bo enaka pripravljenost drugih dejavnikov odločilna za popolno rešitev vprašanja.

M. B.

Razgovor z Miranom Mejakom, direktorjem Aera

MOČNI V IZVOZU

Svojim tradicionalno dobrim gospodarskim dosežkom, je kolektiv Aera v zadnjem obdobju dodal še nekatere uspehe, ki kažejo na določene kvalitativne spremembe v gospodarskih prizadevanjih tega celjskega kolektiva. Uspešno izvedena integracija s tovarno celuloze iz Medvod ter več kot odličen plasma v izvoz (Aero je vsa leta nazaj le uvažal reprodukcijski material, ničesar pa ni izvažal) sta le dve zunanji manifestaciji sprememb, ki so se uveljavile v poslovnem mišljenju kolektiva.

Nedvomno je več kot koristno, če o njihovih naporih in prizadevanjih spregovorimo nekaj več, odnosno, da o njih spregovori direktor Aera, MIRAN MEJAK.

NOVI TEDNIK: Letošnje leto je izredno pomembno za celotno celjsko gospodarstvo, saj je doseglo nekatere pomembne rezultate. Kako bi ocenili trenutni gospodarski položaj v Aeru, in kakšni so vaši letošnji dosežki?

M. MEJAK: Ko smo lansko leto razpravljali o tem, kako naj realiziramo načela stabilizacije v našem podjetju, smo si kot osnovni moto postavili nalogo, da moramo obdržati stopnjo akumulacije. Tako kot smo jo s srednjeročnim programom načrtovali, kar pa je seveda težje, da poiščemo vse lastne rezerve. Na koncu koncev se je izkazalo, da moramo bistveno povečati proizvodnjo, da bi obdržali isto akumulacijo. Tako smo za letošnji planirali povečan obseg za 35 % in to delno na račun povečanja proizvodnje starih artiklov, delno pa tudi z uvajanjem nove proizvodnje.

NOVI TEDNIK: Minilo je deset mesecev leta. Kako ste z uresničenjem postavljenega plana?

M. MEJAK: Za to obdobje je značilno, da smo zelo ambiciozen plan realizirali. Se več, uspeli smo ga celo presegati za 2—3 %. Mislim, da je tako preseganje realno, saj kaže tudi na realno planiranje. Konjunktura na trgu je zadovoljiva, seveda pa ves čas ob tem ostaja še vprašanje cen. Reprodukcijski material se je podražil, menjali so se tečajni valut, kar je podražilo uvoz. Povečali smo tudi osebne dohodke, kar je celotne škarje še dodatno zapiralo. Sicer pa situacija obvladujemo in to mislim, je v trenutnih pogojih najvažnejše.

NOVI TEDNIK: Bistvena novost vaše poslovne politike pa je nedvomno tudi usmeritev v izvoz. Prvi uspehi so vsekakor spodbudni. Kakšno

je stanje na tem področju. Zakaj ste se odločili za to in še posebej, kakšni so vaši bodoči izvozni načrti?

M. MEJAK: Cutili smo, da ni korektno in fer, da se Aero ne vključuje v izvozne napore ostalega gospodarstva. Zato smo poskušali s pomočjo naših nekaterih sodelavcev in zunanje trgovine odkriti naše potencialne možnosti pri izvozu v tujino. Že lani smo dosegli kar dobre rezultate, ko smo se plasirali na Madžarsko. Ta je zlasti interesantna postala letos, saj je to konvertibilni trg. Iskali smo možnosti tudi drugod in moram reči, da smo uspeli. Računamo, da letos ne bomo dosegli mnogo manj kot dva milijona dolarjev izvoza, kar pa je napram skromnim štartom v letu 1971 več kot odlično. Moram reči, da smo se potrudili nastopiti tudi na tržiščih dežel tretjega sveta, torej med nerazvitimi in tudi tu smo že dosegli kar pomembne rezultate. Izvažamo v Libijo, Libanon, Saudsko Arabijo. Ravno v teh dneh pa odhaja naš strokovnjak v Bangladeš, saj smo prepričani, da lahko tudi tu v redu plasiramo naše proizvode. Skratka, prizadevamo si, da bi kar najbolje uresničili rešitve naše skupščine o nujnosti nastopanja tudi na teh tržiščih.

NOVI TEDNIK: Nedavno uspešno izvedena integracija s tovarno celuloze v Medvodah je prav gotovo izrednega gospodarskega pomena. Kako jo ocenjujete?

M. MEJAK: Ko smo analizirali bodoči razvoj AERA, smo ugotovili, da akumulacija, ki jo dosegamo, ne sme biti usmerjena samo v predelovanje, temveč je nujno potrebno, če hočemo zagotoviti svetlo bodočnost kolektivu, da se čvrsto povežemo tudi z bazično

industrijo, oziroma da vanjo tudi vlagamo. Ugotovili smo, da bo vedno težje dobiti papir, posebno pa še celulozo. In ker smo mi postali izredno pomembni predelovalci papirja, saj ga že sedaj predelujemo okoli 8.000 ton, smo stali pred dejstvom, da zgradimo lastno papirnico. Ta bi naj dajala tak papir, ki stalno odgovarja svetovni kvaliteti. Kupovanje papirja na različnih koncih je pogojevalo odstopanje od standardne kvalitete, kar pa je zlasti v uvozu povzročalo težave. Zaradi tega smo se odločili za čvrsto povezanost z bazično industrijo. In ker so tovariši iz Medvod želeli svoj proizvod tudi nadalje oplemenititi, smo dokaj hitro našli skupni jezik in se združili v enotno delovno organizacijo, ki ima po mojem mnenju veliko perspektivo. Od tega bomo imeli korist vsi in ne nazadnje tudi celotna družbena skupnost.

NOVI TEDNIK: Spričo tradicije, ki jo ima grafična industrija v Celju in ob upoštevanju specializacije med grafičnimi podjetji v naši republiki, bi bilo zanimivo, če razložite, kakšni so načrti kolektiva na tem področju za prihodnje obdobje?

M. MEJAK: Kot je znano, smo se s prvim januarjem letos združili s Cetisom. Ena izmed točk združitvenega elaborata, ki je bil plebiscitarno sprejet s strani delavcev obeh kolektivov, je bila tudi razširitev grafičnega. Mi nameravamo v letu 1974 pričeti z gradnjo novih prostorov za grafično, da bi razdrobljeno proizvodnjo, ki jo imamo sedaj na treh ali celo štirih mestih, združili na enem mestu. To bi omogočilo pocenitev, večjo specializacijo in predvsem moderno proizvodnjo, ki danes spričo razdrob-

ljenosti ni možna. Pričakuje mo, da bomo koncem leta 1975 to nalogo že izpolnili.

NOVI TEDNIK: Javnost bo prav gotovo zanimalo, tudi to, kako daleč ste pri vas z uresničevanjem ustavnih dopolnil, odnosno konkretnije z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela?

M. MEJAK: Vseh nalog, o katerih sva doslej govorila, nikakor ne more izpeljati kolektiv, ki ni popolnoma osveščen glede svojih pravic in nalog. Zaradi tega smo pri nas rekli, če TOZD ne bi predpisoval zakon, bi si jih pri nas pač morali izmisliti. Kajti to je edina sprejemljiva in možna oblika za angažiranje vseh umskih in fizičnih sil v podjetju, za realizacijo tako postavljenega programa, kakršen je naš. Gre za velika sredstva, za njihovo prelivanje med posameznimi enotami. In če pri tem sleherni delavec ni prepričan, da je taka ali drugačna odločitev najbolj koristna za njegovo perspektivo, in v tem okviru tudi on ne odloča, cela stvar pade v vodo. Ravno zaradi vsega tega smo TOZD že ustanovili. Imamo jih pet. Samoupravni sporazum je v razpravi, ki jo meramo pravočasno končati. Ravno uresničevanje ustavnih dopolnil nam daje tisto silo, ki je potrebna za uresničitev vseh nalog. Tudi teh o katerih sva doslej govorila.

Razgovor pripravil: BERNI STRMCNIK

TTKS TUDI V ŠENTJURJU

Včeraj so tudi v Šentjurju ustanovili Temeljno telesno-kulturno skupnost ter se tako pridružili ostalim občinam v celjski regiji, ki so to storile že prej. Skupščina šteje 40 članov in to predstavnikov temeljnih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in športnih društev.

Kot v vseh slabše razvitih občinah je tudi v šentjurski največji problem pomanjkanje kadrov in finančnih sredstev. Prav tema dvema problemoma mislijo v bodoče posvetiti največ pozornosti in

ju čimprej rešiti, kajti ko bodo rešili to, bo tudi lažji razvoj telesne kulture v šentjurski občini. Znano je, da je do sedaj šport v šentjurski občini več ali manj životvoren. Primanjkuje telovadnic, športnih igrišč, morda tudi bazenov in drugih priložnostnih športnih objektov, kjer bi se lahko občani rekreirali ali drugače izživilji v športu. Na ustanovni skupščini so si bili vsi enotni, da bo prav ustanovitev Temeljne telesno-kulturne skupnosti v marsičem pripomogla k večjemu razmahu telesne vzgoje in športa v šentjurski občini.

pisma

NJIM V SPOMIN

Napisala bom nekaj misli, ki so se mi porodile ob dnevu mrtvih. Končana je pot tvoja, konec je težav in boja! Kar ste vi, smo bili mi in kar smo mi, to boste tudi vi! Tak je napis, ki te pozdravi ob vstopu na šentjursko pokopališče. Ob smrti Ksaverja Meška pa je Fran Roš zapisal: »Vsi trije Sivkovi že desetletja počivajo na lepem sončnem šentjurskem pokopališču. Tokrat pa se je grob zaprl tudi za njim, ki je svojo prvo pesem napisal o Poštarjevi Pepiki, lepi deklici, ki so ji obraz odajali zlati kodri. Ta Pepika, ta lepa deklica, pa je pozneje postala Sivkova žena, žena šentjurskega nadučitelja, Usoda pa je neizprosna. Tudi tej družini ni prizanesla. Umrli ji je sin edinec, lepoteč po materi. Bolečina je bila neznosna. Zeno oziroma mater je počasi ugonobil.«

Da, koliko bolečin, koliko neizpolnenih nad pokrivajo grobovi. Še čas, ki je najboljši zdravnik, teh ran docela nikoli ne zaceli.

Morje luči je bilo prižganih mrtvim v spomin, morje je bilo obiskovalcev ljudi, ki so bili svečani, intimni.

Ko sem opazovala vse to utripanje, se mi je utrnila misel. Kako smo pravzaprav srečni mi, ki imamo na tem posvečenem kraju svoj prostorček, kjer so pokopani naši najdražji.

Koliko pa je grobov širrom naše domovine, kjer lučke ne gore in kdo bi lahko položil krizantemo njim, ki so končali v krematorijih, z njihovim pepelom pa se je veter že davno poigraval. Naj njim v spomin veljajo te moje skromne vrstice.

URŠKA OROŠ,
Vrbo 47, Sentjur

MALA BLANKA PIŠE

Pišem vam s pomočjo mamice, ker zelo rada rešujem uganke. Čeprav še ne znam brati, gledam pa slike.

V vašem časopisu so mi zelo všeč. Zelo všeč mi je bila današnja uganke, zato sem jo kar sama rešila.

Mamica pa vam piše ne kaj besed o meni. Stara sem šele 5 let in že znam marsikaj narisati. Toliko, da boste vedeli, da tudi mi mlajši radi prebiramo vaš časopis. Ko bom znala sama pisati, se vam kar sama oglasim.

BLANKA MLINARIČ,
Jernej 38, Loče pri Poljčanah
Odgovor: Draga Blanka, pridna si, ko rešuješ uganke. Tako se boš veliko naučila. Želim ti, da te srečni žreb kdaj preseneti.

MORATE ME IZZREBATI

Čez deset let sem naročnik Novega tednika. Velikokrat ste že žrebali, pa so na vrsti samo tisti, ki so novi naročniki ali pa doma v bližini Celja, Zaleca in Laškega, nas iz Jaglenice pa še niste omenili. Če me ne boste izžrebali, bom NT odpovedal.

IVAN ZAJC
Odgovor: Tovariš Ivan, žreb je muhast. Nekomu je sreča naklonjena, drugemu manj. Želim, da bi vsem bila. Z nagradno igro pa je tako — več izžrebancev je iz tistih krajev, od kod je več kuponov. V redakciji pa ne moremo sami določiti, kdo bo izžreban.

PISMO IZ ARGENTINE

Oprostite, ako podvzamem ta korak, da vam naslovim moje skromno

pismo, v katerem bi rad izrazil najprej mojo iskreno zahvalo vam in vsem tistim, ki sodelujete v listu Novi tednik, katerega sprejemamo sem v daljnjo Argentino. Že od leta 1968 sem bralec Novega tednika. Akoravno prihaja včasih z veliko zamudo, je ta zamuda čisto opravičena. Glavno je, da dospe v moje roke, kajti vedno je dobrodošel, ker nestrpnost čakam novic ter dogodkov iz drage domovine.

Preden bi nadaljeval, bi rad vprašal, ako bi bilo možno objaviti eno mojih pism v rubriki Bralci pišejo pod naslovom Pismo iz tujine. In koliko bi plačal. Da bi se to zgodilo, vam bom že danes napisal tekst, ki naj bi bil objavljen, vi pa mi takoj po prejemu mojega pisma pošljite račun v valuti, v USA dolarjih, kolikor pač je skupni znesek za to.

Pismo je takole:

Dragi rojaki, Slovenci! Tudi jaz sem sin slovenskega naroda in bralec zanimivega Novega tednika, ki kot zvest prijatelj prihaja redno v moje roke, sem v daljnjo Argentino.

Ne smete mi zameriti, rojaki, tam v dragi domovini, ker boste našli na mnogih mojih napake v pisanju. Saj to so posledice, ki so mi jih prizadela leta bivanja v tujini. Upam, da me boste razumeli. Zato bi tudi jaz rad napisal nekaj besed, ki vas bodo morda zanimala, kajti dobro je vedeti, kako se kaj živi na drugih kontinentih in v drugih deželah. Kajti mnogi ljudje pri vas si danes drugače predstavljajo tujino, kakor so si predstavljali tudi takrat, ko sem še jaz kot otrok živel doma in imel napačno sliko o vsemogočih čarobnih dobrotah Amerike. Vprašam se, zakaj je človek tako ustvarjen, da si misli, da je drugje boljše. Verjame v tisto, kar ne vidi, išče boljše in boljše, pa ne najde. Ali mnogi, ki smo že poskusili Ameriko, tisto Indijo Koromandijo, o katerih so pravile naše otroške pravljice, smo že prišli do zaključka, da nikjer ni mogoče najti prave dobrote v materialni obliki, ako se človek ne počuti duševno zadovolj-

nega. Tako duševno zadovoljstvo pa se po mojem mnenju najde le v domačem kraju, v domovini. Kadar je človek mlad, ne zna ceniti tistega našega, slovenskega pregovora, ki pravi — Boljša domača gruda, kot v tujini zlata ruda. Ko pa že nekaj let živi v tujini, se začneja zavedati pomena teh kratkih besed, ki so pravzaprav tako velika in jasna resnica.

Nobenemu nočem nasprotovati, posebno pa mladim ne, naj bi ne odšli v tujino, ako jih to veseli. Toda, ker čitam, da tam pri vas toliko ljudi išče delo v tujini, posebno mladim, zato sem napisal te vrstice, ki so

V Zalcu so odprli razstavo, s katero so želeli opozoriti na vse težave, ki se pojavljajo v našem prometu in na naših cestah. Razstavo je v likovnem salonu pripravil svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v občini Zalec. Prikazani so grafikoni o storjenih nesrečah, prispevki prometnih krožkov na šolah, obe varianti hitrih cest skozi občino in fotografije o prometnih nesrečah. Razstavo je uredil Zdravko Čas (na sliki), ki je ob razstavi povedal: »Škoda je, ker je premajhen prostor za takšno razstavo, ki bi jo moralo videti čimveč ljudi. Tudi materialov je bilo preveč in nismo mogli vsega razstaviti. Mislim pa, da so takšne razstave potrebne in da bodo pozitivno vplivale na ljudi, ki so stalno ali samo občasno na cestah.«

Foto: D. Medved

sad mojih izkušenj. Ja, vedno obžalujemo kruto usodo, ki me je odpeljala v tujino — da ne bi nikdar na lastni koži preizkusil dobrot Amerike, da bi samo sanjal o njej, bil bi res srečen... Nikomur ne želim slabo. Tistim, ki bivajo v domovini in ki želijo v tujino. Lahko jih samo spodbujam, naj bi se nekega dne v bodočnosti ne počutili tako, kakor se jaz. In ne samo jaz, ampak vsak, ki je tujino dobro poskusil.

Marsikdaj bi vam rad opisal z južnoameriškega kontinenta, kjer še žive ljudje v takem siromaštvu, da si človek v Evropi tega sploh predstavljati ne more. V Argentini je

še danes čez 20 odstotkov nepismenih, v drugih državah Južne Amerike pa jih je še več. Ljudje niso sami tega krivi, krive so oblasti ter vlade, ki se brigajo samo za svojo bodočnost, ne pa za bodočnost naroda. Stalne gospodarske krize in nestabilizacija — to je na dnevnem redu, prav tako brezposelnost, draginja itd. Socialne nepravice, ki še obstajajo, so za Evropejca neverjetne. Kako se še lahko izkorišča človek po človeku, vi tam ne morete verjeti. Toda ti ljudje ne vedo, da bi lahko bilo drugače in zato vzdrižijo kot mučeniki. Podjetniki in delodajalci pa se bogatijo in živijo v največjem razkošju ter izobilju. Ko sem se pred petimi leti vrnil iz domovine in tam videl, kako je urejeno za delavce s socialne plati, se mu je zaglusilo delati v Argentini, v teh nazadnjaških podjetjih in delavnicah, kjer se človek počuti kot suženj, ko strahuje pred »gospodoma« delodajalcem, saj je lahko vsak dan zadnji, ko dela. Dela ni za dobiti in tako se vsak boji zahtevati svoje pravice. Ko sem po povratku iz domovine pripovedoval, kako je urejeno v Jugoslaviji, je prišlo to na ušesa tudi gospodarju delavnice, ki me je obtožil za komunista in skoraj sem izgubil delo. S tem, da me je obtožil za komunista, sem bil ponosen, kajti videl je lahko, da spadam v napredne vrste in nisem tak kot tukajšnji ljudje, ki se pustijo teptati in se ne znajo boriti.

Mnogo je takih primerov. Kaj vse se doživi, kadar hoče delavec braniti svoje pravice, bi lahko dolgo našteval. Vendar je to skoraj nemogoče, saj tukajšnji delavec ne zna misliti, je prenazadnjaški in verjame, kar mu spretne kapitalistični elementi predlagajo. Druga napaka pa je v neenotnosti. So podkupljivi že za nekaj pesov.

Kjer v hiši ni reda, tudi ni napredka. In tako je v južnoameriških državah — tu ni reda, nazadnjaštvo in kaos je njihov vladar. Vsakdo, ki doseže vladni stolček, se briga le zase, saj ve, da 'ko ga

IZ ZGODOVINE ŠPORTA V LAŠKEM (3)

EDO JELOVŠEK:

OD LOKOSTRELSTVA DO NOGOMETA

Kljub vsemu so laški Sokoli sledili svoji tradiciji telesnovzgojnega in narodnokulturnega programa. Društvo je od leta do leta vse bolj napredovalo, zlasti na gledališkem in pevsko-glasbenem polju ter v številnih telovadnih nastopih ob spremljavi pevcev, orkestrov in pihalnih godb. Udeleževali so se nešteti zletov in nastopov po vseh krajih države in vsesokolskih zletov v Pragi, kjer je telovadec laškega Sokola, Danilo Ferencak, dosegel v višinskem skoku drugo odlikovanje (prvo je prejel Subotičan).

Na splošnem sestanku leta 1932 so sprejeli sklep, da zgrade svoj dom. Imeli so že 183.000 din. Občina jim je dala brezplačno zemljo in večjo gmotno podporo. Člani so dali v gradbeni sklad po 10 odstotkov od svojih plač in tudi brezplačno sodelovali pri gradnji doma. Z deli so pričeli 22. avgusta 1932 ob udeležbi 120 prostovoljcev. Sokolski dom je bil izročen svojemu namenu ob velikem slavu v topliškem parku že 3. septembra 1933. Od takrat dalje beležijo laški Sokoli velik vzpon in razcvet. Sokolska telesna vzgoja je bila vzorna, strumna in vojaško disciplinirana. Gojili so proste vaje (tudi s palicami in obroči ob spremljanju godbe), vaje in vse veščine na napravah in z ročnimi predmeti, tekme v skokih in tekih, namizni tenis, rokomet, nogomet, smučanje itd. Imeli so vzoren vaditeljski zbor. Skupno število laških Sokolov je često znašalo tudi

nad 600 oseb obeh spolov.

Imeli so svoj tamburaški in pevski zbor, orkester in močno dramsko družino. Od leta 1919 do 1941 je priredila nad 100 predstav.

Leta 1941 je okupator v prvi vrsti preganjal zavedne Sokole. Mnogi so bili pregnani na vse strani, mnogi pa so žrtvovali življenja za lepše čase svojega naroda. Častni sokolski prapor je neki laški Sokol neznankje zakopal, izginil pa je tudi društveni zapisnik.

Sokolsko društvo v Laškem je zapustilo svetle, nepozabne spomine najsposobnejših telovadcev, pevcev, godbenikov, igralcev, zlasti pa zavednih, narodnih mislecev.

Leta 1920 je bil ustanovljen v Laškem tudi odsek Orlovskega društva, katerega člani so bili iz katoliško-klerikalnih krogov. Večina somišljenikov je izhajala s podeželja. Ustanovitelji so bili F. Rozman, učitelj z Vrna nad Laškim, Vinko Holcman, kaplan, Franc Ropret, glasbenik, Miloš Kotanjšek, trgovec, Franc Časl, trgovec, Konrad Pirnat, krojač, Ivan Šket, mizar iz Laškega, Martin Topole iz Jagoč, Miha Hrastnik, Jernej Kokotec in Blaž Sanva iz Brstnika, Brglez in Kolšek, železničarja iz Lahomška, Belež, Klezini in Pajk s Trojnega, Karel Hrastnik in Krašovec iz Stopč, Kuntara, Kovač in Lapornik iz Debra, Jože Jenčič iz Rečice, Luka Kačič in Petek s Strmca, ter morda še nekateri.

Arhiv društva je, žal, izgubljen. Prvi načelnik, predsednik in vaditelj moške vrste je bil učitelj Rozman. Zensko vrsto je vodila Malči Kuntarova iz Debra. V začetku je bilo okoli 30 članov in 40 članic.

Učitelja Rozman in Gruden sta vadila tudi pevski zbor, Ropret ženski tamburaški zbor, Malči Kuntarova pa dramski odsek, kjer je bila hkrati režiserka in suflerka. Društvene prostore so imeli v kaplaniji. V župnijski dvorani pa so bile dramske predstave, pevski in godbeni koncerti, razne vaje, predavanja, praznični nastopi, čitalnica in knjižnica (nad 1000 knjig).

V dvorani so izvajali vse telovadne proste vaje in vaje na orodjih. Drog je stal na dvorišču današnjega otroškega vrtca. Tudi laški Orli so imeli precej dobrih telovadcev, ki so se izkazali leta 1922 ob udeležbi na orlovskem zletu v Brnu na Češkoslovaškem. Leta 1924 je bil v Laškem velik orlovski tabor, ki se ga je udeležilo blizu 4000 Orlov. Takrat so razvili svoj slovenski društveni prapor, ki je bil dragocene izdelave.

Laški Orli so nastopali po spodnjem Zasuvalu od Trbovelj do Brežic, po Savinjski dolini, večkrat pa tudi v Ljubljani, Celju in Mariboru. Leta 1920 je bil ustanovljen orlovski odsek tudi v Rimskih Toplicah, ki je imel okoli 25 telovadcev. Ustanovili so ga brata Matevž in Martin Deželak, Jernej Lapornik, družina Ulaga, trgovec Anton Bregar in rudar Ferdo Mlakar.

bodo nekega dne vrgli s stolčka, bo materialno varjen. In to je zgodovina teh dežel. Vsi bi radi vladali, toda ne za narod — za svoj žep. Ljudje pa so izpostavljeni tukaj veljavnemu pregovoru, ki pravi »Salve se como, peude« — vsak naj si pomaga, kakor more.

Končujem z mojim pisanjem. Mislim, da sem vam marsikaj povedal, vendar je to le malenkost proti tistemu, kar vse bi lahko napisal. Če vas, dragi bralci zanima pa vam lahko iz Argentine napišem še kaj.

Srčne pozdrave vsem rojakom, vsem bralcem NT v daljnji domovini.

JOZE

Odgovor: Dragi Jože, hvala za poučno pismo. Bili smo ga zelo veseli. Se se oglasite. Vsako pismo objavljamo v rubriki Bralci pišejo brezplačno. Računa torej ne boste dobili. Nasprotno. Zanimiv je bil ta prikaz življenja v Argentini. Zato bomo veseli vsakega vašega pisanja.

PRIZNANJE DOBREMU NT

Drugič mi je prišel vaš zares dobri Novi tednik v roke. Moram vam dati vse priznanje, da je res zelo zanimiv, ako vsaj malo pozna človek te kraje!

In ti nagradni kuponi so še mene pritegnili, da vam pošiljam številko 2, čeprav vem, da je to lepo

zgodovinsko mesto Celje zame samo strah in trepet kot za staro Ljubljanko. Bila sem zaprta v »piskru« v 1942. letu z že pokojno Pavlo Pirečnik, ko so ji potem vzeli sina.

No, dovolj. Vse dobro z velikim uspehom tudi v bodoče ter s tovariškim pozdravom želi bralka Jezovškova!

VOZNI RED

Sestavni del avtobusnega reda so tudi vozni redi. V Celju so pa že dalj časa stajala povsem prazna, na njih že dolgo ni avtobusnih voznih redov. Tako so ljudje vezani povsem na srečo, da se lahko peljejo ali pa tudi ne. Enako je, tudi z zvezami na podeželje, to verja predvsem za lokalne prevoze pa tudi za druge. Avtobusno podjetje bi moralo to poskrbeti, saj je tudi v interesu podjetja, da ima čimveč potnikov. Končno pa se še mnogi vozijo z avtobusom in marsikdo bi koristil avtobus za izlet, vendar tega ne more, ker če že pozabi vprašati sprevodnika, kdaj vozijo avtobusi nazaj, je potem prepuščen ali sreči ali pa tudi povsem nepotrebnemu spraševanju, kar pa je spet zvezano s tveganjem, da dobi napačno informacijo. Pa tudi turistična društva bi se lahko zganila in bi to »lepotno« napako odpravila.

Gorazd Klevišar

Prejšnji teden je izžrebal srečne dobitnike mali MATEJ OSET, ki je imel kar srečno roko. V torek pa žrebamo veliko nagrado. Kdo bo dobitnik TV color sprejemnika Gorenje? Ne pozabite poslati kuponov!

VELIKA NAGRADNA IGRA

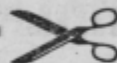
NOVI tednik gorenje in vi

KUPON št. 5

Preimek in ime

Naslov

Če želite, da kupon upoštevamo samo za žrebanje VELIKE NAGRADE — barvni televizor (za to morate zbrati štiri različne kupone), obkrožite spodaj: »ZA VELIKO NAGRADO«

ZDAJ LAHKO POŠLJETE VSE 4 KUPONE ZA „VELIKO NAGRADO“

KUPONE POŠILJAJTE NA NASLOV:

NOVI TEDNIK 63001 CELJE
Gregorčičeva 5

do torka do 10. ure

VELIKA NAGRADNA IGRA

NOVI tednik gorenje in vi

EMO
CELJE

tekstilna tovarna
PREBOLD

LIBELA

LIBELA-CELJE

kovaška industrija
ZREČE

DANES PETI KUPON (zgoraj na strani)
Izrežite in pošljite na naš naslov
KAKO BOSTE SODELOVALI? Preprosto!

Izrežati boste kupon, ga ustrezno izpolnili in poslali na naš naslov. To boste storili, če ste zainteresirani za eno izmed nagrad prvega kola. Če pa boste igrali naprej, boste morali zbrati štiri kupone, kajti v petem kolu bomo izžrebali barvni televizor za vse tiste, ki bodo poslali skupaj prve štiri kupone.

Imate pa seveda tudi še drugo možnost. V tem primeru pa si morate pravočasno oskrbeti še en NOVI TEDNIK. En kupon nam boste poslali za žrebanje v prvem kolu, en kupon pa boste hranili za peto kolo in nam poslali skupaj štiri kupone. Tako boste imeli možnost, da sodelujete v vseh kolid, s tem pa si boste ustvarili priložnost za eno izmed nagrad.

Seveda pa je število kuponov neomejeno. V vsakem kolu jih vsak naš bratec lahko pošlje, kolikor hoče. Več kuponov več možnosti. Več kompletov po štiri kupone — več možnosti za barvni televizor.

2 barvna televizorja — Gorenje
spalnica Garant Polzela
otročka soba Gaby (ali MARK) — LIK Savinja
110 tehtnic Libela
10 konvektorjev Libela
30 malih gospodinskih aparatov Gorenje

70 nagrad TI Prebold
10 nagrad Kovaške industrije Zreče
150 nagrad tovarne nogavic Polzela
300 knjig CGP »DELO«
10 garnitur kuhinjske posode EMO

700 nagrad vas čaka. Potrebno je samo to, da ste naročnik ali bralec NOVEGA TEDNIKA.

Žrebanje v torek, 20. novembra 1973

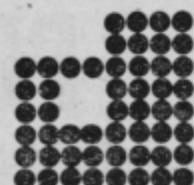
LIK Savinja CELJE

ZLATARNA-CELJE

tovarna nogavic
POLZELA

čgp delo

garant
polzela

NASI DOPISNIKI

PEPI MIKLAVC

Pepi je živahen mladenič (tako se je tudi sam imenoval), doma iz majhne vasice Trnovec pri Nazarju. Je absolvent na Višji tehnični varnostni šoli v Ljubljani, zaposlen pa je v velenjskem Gorenju. Tu skrbi za varnost pri delu. Poleg rednega dela opravlja še nekatere pomembne družbene in politične funkcije: je predsednik komisije za informacije pri Občinski konferenci ZMS v Mozirju, zastopa mlade v »Savinjskih novicah«, član uredniškega odbora Informatorja »AZ« (le tega izdaja Republiška konferenca ZMS) in vnet dopisnik v različne časopise, prednost pa daje »Novemu tedinu«.

Kdaj si začel pisati?

Moji prvi uspešni zapiski so bili šolske naloge, pisma dekletu in pesmi. Že v srednji šoli sem sodeloval pri blitenu, ki ga je izdajal dijaški dom.

Tedaj sem tudi spoznal, da imam nekaj smisla za humor in sem začel sodelovati pri več časopisih.

O čem najraje pišeš?

Rodil sem se na vasi, zanj živim še danes, čeprav mi poklic tega v polni meri ne dovoljuje. Rad opazujem ljudi, se z njimi pogovarjam o težavah in tudi o veselih dogodkih. Večkrat sem kritičen, predvsem pa želim pokazati na problem. In če znam, svetujem rešitev.

Kaj meniš o klubu naših dopisnikov?

Klub dopisnikov »Novega tednika« ni nobena nova iznajdba, menim pa, da je to koristna oblika sodelovanja med soustvarjalci časopisa. Srečanja članov bi morala biti pogostejša, da bi se bilo moč dogovarjati bolj konkretno. Na splošno je tako bolj ali manj v redu.

Ali lahko računamo na tvoje sodelovanje tudi v prihodnje?

Za NT bom še pisal. Pišem z veseljem, pa tudi skromnemu honorarju se ne odrekam. Vsak dinar je dobrodošel. Veliko mi pomeni srečanje z ljudmi na straneh našega lista. Nestrpnost pričakujem vsak četrtek, ko izide nova številka.

Ali bi želel še kaj reči?

Da, neha me izpraševati, ker me jutri zgoraj čaka služba, popoldne knjige in še kakšna seja ali sestanek, zvečer pa ... tudi Novemu tedinu posvetim precej časa. Rad bi čim več napravil. Temperamentno je zakrilil z rokami, kot da je hotel še z gesto podkrepiti vse besede. Samozavestno je ocenjeval lastne in druge prispevke. Bil sem dokončno prepričan, da je več peresa in besede.

Tak je torej Pepi — 23-letni dopisnik NT in radia Celje. Mladostno neugnan, odkrit.

Stefan Zvižej

POTREBNE OMEJITVE

Janez Pečnik

Sončen nedeljski dan je bil ravno primeren za akcijo. Prosil sem prometnika, da mi je pomagal ustaviti nekaj voznikov. Proti pričakovanju so bili vsi dobre volje, saj jih ni miličnik gnjavil kot običajno ob takih primerih. Zaprotil sem jih za nekaj odgovorov o temah, ki sta zdaj aktualni! Kako vas je prizadela podražitev bencina in kakšno je njihovo stališče do priprav novega prometnega predpisa o omejitvi alkohola v krvi voznikov na 0,0 promila? In njihovi odgovori?

MARKO DOLŠAK, 24, strojni tehnik iz Mozirja: Zaposlen sem v Gorenju v Velenju in se moram dnevno voziti 45 km (na obe strani). Podražitev bencina je res huda, vendar se zaradi tega ne sekiram preveč. Vem, da je avto danes mnogim potreba, zame pa je zaenkrat še luksu. Bom moral malo omejiti

Marko Dolšak

športne vožnje. To pa bo šlo brez večje škode. Če bo za šoferje obveljalo 0,0 promila, bo to gotovo vplivalo pozitivno na zmanjšanje težjih prometnih nezgod. Menim pa, da bo to po drugi strani precej prikrajšalo ljudi za zabavo.

AMALIJA PURNAT, 40, uslužbenka iz Bočne pri Gornjem gradu: Vozim volkswagen že sedem let. Doslej sem se vozila v službo v 10 km oddaljeno Ljubno. Zdaj pa bom v službi v Mozirju. Ker imam ugodno avtobusno zvezo, bo avto dopoldne kar doma. Leksuzne vožnje da bi omejila? Ne, sploh ne mislim, da je avto luksu. Čas je tako hiter, da je čisto avto prepočasen. Kar zadeva alkohol, sem odločno za popolno prepoved. Tudi sama sem že vozila »s kozarčkom«, pa raje ne bom več. Seveda se ne bom odpovedala zdravici ob kakš-

Amalija Purnat

nem praznovanju — odpovedala se bom avtu — ni vrag, da še ne bi znala kdaj peš!

JANEZ PEČNIK, 27, kovnostrojar, doma v Honcu pri Rečici ob Savinji: Vozim fička, ker je najcenejši, pa še dober je. Že leta me potrpežljivo prevaža. Posebno pa mi pride prav v teh časih, ko sem začel z gradnjo hiše. Poleg službe in izredne delovodske šole bi bilo graditi nemogoče brez avta. Seveda, podražitev ni od muh. Potrebno bo omejiti luksuzne vožnje. Na avtobus ne mislim preveč, ker izguba časa ob slabših zvezah podraži vožnjo, tako da ni bistvene razlike.

Alkohol? Ja, veliko se govori zdaj o tem. Sem za trezno šoferje. Zanimajo me primeri, ko bo prišlo do 0,0 promila včasih zaradi kakega drugega vpliva, npr. tablet, kave, sadja ipd.

PEPI MIKLAVC

mal

MED MLA

Aktivni Zveze mladine šajo storiti čimveč, da več mladih samoupravi dela. Največkrat pa je do njih samih in njihove varni, kakor tudi za delovnih organizacijah prevzeli nase z lastno in anonimnost in nedeljemu delu Zveze mladine.

V šentjurski tovarni varjali z mladimi samoupravi lemi in nalogah. Pred hovega vpliva ali bolj varni. In povedali so nam

SILVA ZUPANC: »Vsi di, ki smo zaposleni v delovni organizaciji, se o važnejših stvareh in pri mih pogovarjamo z mo ali drugimi predstavi mi. Vendar tega žal ne mo. Čutim, da bi lahko o marsičem odločala in vala, vendar še nikoli ni poskušala kljub problem ki obstajajo tudi v naši ni organizaciji. To je še nedoločen strah v lastno presojo in mn drugih.«

MAJDA STANCER: »V varni lahke obutve delat le mesec dni kot sklad delavka. V tem času se še dovolj seznanila z mladimi v delovni organizaciji, pa tudi ne z njihovimi nostmi vplivanja na d nje v njem. Zdi se imajo mladi veliko mo odločanja in vplivanja v delovni organizaciji, naša. Vendar je mnog vzrok pasivnosti mladi vsem nezanimanje za družbene, pa tudi probleme.«

Nedvomno bo tre mladi samoupravi naloge, ki jim jih nalo to spoznali, bodo lahko pomogli v uresničevanju v naši družbi.

VESELI MARTIN PRI SVETKOVIH

Pričelo se je pravzaprav v Portorožu ali že kar v avtobusu med vožnjo do Postojnske jame. Vrnimo se v pomlad letošnjega leta, ko je Novi tednik peljal sto rož v Portorož. Med njimi je bila tudi Marija SVETKO, ki je bila nad izletom tako navdušena, da je obljubila nam, ki smo sto kmečkih žena peljali na morje, da nas ob martinovanju povabi na pečen kostanj, še kakšno dobroto iz lonca in pečice ter seveda na pristno domačo kapljico, ki se od zadnje nedelje pije pod imenom vino.

Če mi nismo takrat mislili resno s tem martinovanjem, je Svetkova Marija mislila zelo resno. Pred dnevi smo dobili vabilo, nedelja je bila lepa in sončna in kdo ne bi šel. Res je bil pečen kostanj, ki smo ga pekli kar na drogu (to lahko vidite na sliki, kjer se s tem ukvarjata gostiteljica Marija in naš Valter Leben), oče Tone Svetko je poskrbel, da kozarci in majolke niso bile nikoli prazne, da je bilo še bolj veselo pa je poskrbel tudi sosed Jože Aužner, ki je raztegnil meh harmonike. Kar prehitro je minil čas, ko smo se morali posloviti, polni dobrot in odžejani z novim vinom ter hvaležni za res lepo nedeljsko popoldne pri Svetkovih iz Podvina pri Polzeli.

Foto: D. Medved

ZLATA POROKA

V nedeljo so na Kranjčevi domačiji v Doblatini nad Laškimi slavili lep jubilej. Petinsedemdesetletna Marija in Janez Krajnc sta namreč v krogu svojih najdražjih proslavila 50-letnico skupnega življenja. Rodilo se jima je deset otrok, od katerih jih živi še sedem. Skopa hribovska zemlja jima ni mogla nikoli dati kaj več kot bomo življenje. Toda, v nedeljo sta pozabila na vse tegobe, ki sta jih prestala v življenju, saj so se doma zbrali vse skupaj, zlato-poročenca in vsi otroci. Ob njunem lepem jubileju jima čestitamo iz vsega srca in želimo še veliko srečnih skupnih let.

Tekst in foto: Malčka Arbetter

DELAVCI

komunistov sku-
piziranemu delu
zdrženega
odvisna predvsem
probleme v to-
rajanja. Mladinci
nosti, ki bi jo
ako raje umikajo
velika ovira celot-

KOSIR: »V Tovar-
seve sem zaposle-
Ves ta čas sem
tek, da imamo
velik vpliv na
delovni organiza-
nas lahko pove-
o nekem pro-
sestanku aktiva-
in predsednica
s temi različnimi
seznani člani
primitivna oblika
odločanja mladih
organizaciji.«

LUCKOVSEK: »Tu-
mnenju lahko
vplivajo na re-
problemov in nalog
organizaciji. Dej-
da se večina
predpostavljenih
takrat, ko bi
viti. Zase pa vem,
z vsemi moč-
možnosti, ki
mladi samouprav-
tovarni in tako
in ostalih mla-
boljšem počutju

MUSIC: »Sem pred-
na Zveze mladine
vni organizaciji,
nalice drugače gle-
divnost mladih v
vikt-vih. Pri nas
problemov, ki jih
mladi delavci,
večina njih boji
prav za to nimajo
proka. Svoja mne-
loge zamočijo tu-
aktivna Zveze mla-
na njihovo ne-
tovarniške pro-

REKONSTRUKCIJA CESTE — Zaradi okvare mostu v Latkovi vasi čez Savinjo se je promet nad dve tona preusmeril skozi Polzele, Parizlje do Sentruperta. Ker pa ta cesta ne bo vzdržala tako močnega prometa, so delavci cestnega podjetja pričeli z rekonstrukcijo ceste. Najprej so pričeli urejati križišče v Parizljah ter odsek ceste iz Polzele do križišča v Parizljah. Cesto bodo razširili, na novo asfaltirali in verjetno postavili tudi semaforje v Ločici čez progo. Ostali del ceste od Polzele do Sempetra pa bodo pričeli urejati takoj, ko bodo končali omenjena dela, ki so najnujnejša. Na sliki: Razširjanje ceste v Parizljah. Foto: T. Tavčar

PROSLAVA NA DOBROVLJAH

V nedeljo, 4. 11. 1973 smo se taborniki II. grupe odredov iz Celja napotili na Čreto. Že ob osmih zjutraj smo se odpeljali izpred osnovne šole F. Vrnčiča — Hudinja. Bilo nas je kar za dva avtobusa.

Odpeljali smo se proti Dobrovljam. Po ostrih ovinkih smo se pričeli vzpenjati proti Čreti. Avtobus se je vzpenjal navzgor, vedno višje. Tako smo prispeli do spomenika. Pred proslavo smo si ogledali vrtače, ki jih je tam mnogo. Nekateri pa so uživali v lepi naravi in v gozdu. Kmalu zatem se je pričela proslava. Prvi je govoril starešina celjskih tabornikov Jože Krebs. Za njim pa komandant čete, ki se je borila pod imenom II. grupe odredov. Tako se imenuje sedaj taborniški odred iz Celja. Opisoval nam je zgodovino te čete, ki je po njegovih besedah bila zelo težka, vredna proslave in enominutnega molka. Po molku smo pripravili kratek kulturni program. Nato smo se odpeljali v Kokarje. Tam stoji tabor II. grupe. Opremljen je z vsem potrebnim in starejši taborniki so nam pripravili kosilo. Po kosilu smo imeli prosto. Dečki so nabijali žogo, deklice pa smo se ob igri zabavale. Prišel je čas, ko smo se odpravljali domov. Pred odhodom smo napravili zbor in se napotili proti avtobusom.

Pot nas je vodila domov v Celje. Vsi taborniki Mlade Hudinje se zahvaljujemo starešini Jožetu Krebsu in voznikom avtobusov za prvi taborniški pohod v tem šolskem letu.

Za taborniško četo Mlada Hudinja
JOŽICA CESAR, 3. a

POLZELA

ZA NOVO POT

Na Polzeli bodo že ta mesec ustanovili klub zdravljenih alkoholikov. Tovarna nogavic in Garant sta namreč pristopila k strokovnemu reševanju problema alkoholizma skupaj z nevropsihiatričnim oddelkom bolnišnice v Vojniku. Klub bo pomagal alkoholikom, ki so bili na zdravljenju v bolnišnici in so se po daljšem času vrnili v delovno okolje. Pomagal jim bo vztrajati v popolni abstinenci, ki je nujno potrebna za trajno ozdravljenje. Pomagal jim bo reševati psihične krize, v katere predvsem v začetku zdravljenja pogosto zaldejo ter jim omogočil družabno življenje. T. Tavčar

Svet osnovne šole ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje

za potrebe osnovne šole prosto delovno mesto

snažilke

za čiščenje telovadnice in ostalih prostorov.

Pismene prijave sprejema uprava šole Šentjur, v roku 10 dni po objavi.

Nastop službe 1. decembra 1973.

NA NAS RACUN

Na kulturni strani je bilo v prejšnji številki v sestavku Vprašali smo huda napaka. O gradnji kulturnega doma v Šoštanjju ni dal izjave Milan Matko, pač pa Matjaž Natak iz Šoštanja. Za napako se opravičujemo.

Pri objavi programskih zasnov se je zapletlo pri podpisu. V uredništvu nimamo nobenega Milana Bašiča. Pravilni podpis je takle: glavni in odgovorni urednik NT Jože Volfand, glavni urednik RC Jože

Volfand, odgovorni urednik Radia Celje pa je Milan Božič. V prvih stvkih zasnov pa je izpadlo pojasnilo, da so ustanoviteljice NT in RC občine Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje in Zalec.

V naslovu reportaže Živijo z nami bi moralo pravilno pisati: Mojstri slaščic s skope zemlje, ne pa iz skope zemlje.

V rubriki Bralci pišejo smo še enkrat objavili kritični zapis K.S. iz Slivnice o obnovljeni cesti Turno — Slivnica — pokopališče. Najbrž zato, da bo bolj držalo.

ZALEC

PONOSNI PLANINCI

Planinska društva v žalski občini so letos aktivna. V okviru ustanovne skupščine temeljne telesnokulturne skupnosti v Zalcu je Planinsko društvo Zabukovica na Gozdski del tekmovanja v II. zvezmogo pripomogel k Savinjski poti. Tako bodo imeli planinci nov objekt, ki se je pridružil letos zgrajenemu planinskemu domu na Čreti, zgradilo ga je Planinsko društvo Tabor-Vransko, novemu planinskemu domu v Mariji Reki, zgradilo ga je Planinsko društvo Prebold, in razširjenemu planinskemu domu na Humu, last PD Zabukovica.

T. TAVČAR

Kdo bo srečni dobitnik »Velike nagrade« v nagradni igri NOVI TEDNIK, GORENJE IN VI?

AVGUST FONDA

Minulo nedeljo so se številni Polzelanji poslovali od Avgusta Fonda doma iz Ločice pri Polzeli. Avgust je bil znan kot vsestranski aktiven občan. Celih 15 let je vodil kmetijsko zadruzo na Polzeli, nazadnje pa je bil uslužbenec občinske skupščine Zalec. Poleg svojega rednega dela je opravljal še vrsto drugih dolžnosti, vse dokler ga ni pred leti pri njegovem delu ustavila zahrbtna bolezen, ki ga je premagala pri njegovih 32 letih. Kljub temu da se zadnja leta ni aktivno udeleževal v družbenem življenju, ga bodo njegovi nekdanji sodelavci in kmetje, ki jim je s svojimi nasveti velikokrat pomagal, pogrešali in ga ohranili v lepem spominu.

Tone Tavčar

Domačija, kjer živi Jože Cepin, je stara, dobra domačija in njeni predniki pridni kmetje. Na njej je danes Jože, mlad človek, ki takorekoč dela prve korake v svojem gospodarstvu. Korake pač, ne velike in ne majhne. Takšne, kakršne si lahko privošči na zemlji, veliki 10 hektarov. Pol te zemlje ni obdelovalne, ostalo pa so travniki in njive. Med neobdelovalno je tudi gozd. Srednja reč.

»Raje bi videl, da bi tudi gozd bil obdelovalna zemlja. Splašalo bi se, živinoreja je danes denar. Edino to, mislim jaz. Zato sem se preusmeril izključno na pitanje goveda. Šest glav mucka v hlevu: štiri krave, dva bika. Sigurna stvar je to, še najbolj sigurna. Tukaj je denar, za katerega veš, da ti ne bo zlezal iz rok. Vse ostalo v našem kmetijstvu, takšen občutek imam, sploh tukajle, na našem Kozjanskem, zleze iz rok. Nekako se ne more usta-

liti, pridobiti domovinsko pravico. Koliko stvari smo že poizkušali in koliko jih je uspelo. Ne bi razglabljal, to se ve, je bilo zapisano in se še govori. Krava pa je krava, vedno jo lahko prodaš, pa če ima še tako majhno ceno. Moti me le to prekleto posredništvo. Nisem edini, ki to pravi. Tudi v vaših malih intervjujih je bilo to nekolikokrat omenjeno, poudarjeno. Nič ne pomaga. Nekdo bi moral tem prekupčevalcem priškrniti suknjo.«

Jože ima načrt. Velik načrt. Konec leta 1975 mu naj bi obrodil prve sadove. Prvo, kar bo, bo naredil hleve za pet najst glav živine. Več na njegovo posestvo ne gre. Načrte zanje mu že delajo na kombinatu. Kasneje pride na vrsto mehanizacija, traktor in podobne reči.

»Zdaj razpolagam s kosilnico in žetveno napravo. To je vse, vzel bom kredit. Brez tega kmetijstva ni. Računam na traktor. Poglej, celo Kozjansko že brni. Vsak kmet že ima traktor, vsi pitajo govejo živino, naj se torej jaz obrnem na kaj drugega?«

Hlev in kar še pride, bo Jože gradil na kredit. Zadovoljen je, da so se kreditni pogoji izboljšali. V tem vidu velik korak naprej za našega kmeta, s tem pa tudi zanj za njegovo kmetijstvo, njegove težnje.

»Menim, da bi se kmetje morali bolj povezati med seboj, v celovitejšo obdelovanje. Posamezniki imajo premalo zemlje za načrtno obdelovanje. Smotno gospodarstvo in seveda tudi rentabilno pa je le v kompleksni obdelavi, na večjih površinah in z ustreznimi mehanizacijami. Z nekaj hektarom se skoraj ne izplača kupovati najmodernejše stroje. Če bi lahko, bi zemljo še dokupil.«

Celjsko pismo

RAZGIBANO

Če bi ocenjevali trenutno družbeno politično aktivnost v celjski občini, potem bi morali zapisati — na višku. Dela, akcij in dolgoročnih reševanj določenih problemov je toliko, da bi jih težko spravili v časopisni okviru. In vendar zaslužijo nekatere pobude posebno pozornost. To ne velja samo za aktivnost Socialistične zveze in sindikata, ki sta zaključila ustavne razprave, ne samo za Zvezo komunistov, ki je sredi volilnih konferenc osnovnih organizacij ter v pripravi na volilno konferenco občinske organizacije in podobno, marveč tudi za občinsko skupščino in druge dejavnike.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV v Celju je včeraj sprejel svoj delovni načrt za prihodnje leto in počastil spomin umrlega nekdanjega predsednika in narodnega heroja Ivana Kovačiča-Efenka. Na pobudo organizacije Zveze borcev je v teku tudi popis vseh udeležencev narodno-osvobodilnega gibanja, vojaških vojni invalidov, pregnancev in ukradenih otrok. V celjski občini to delo opravi 90 popisovalcev. Računajo pa, da bi morali zjeti okoli 3.300 ljudi.

Občinski koordinacijski odbor je konec prejšnjega tedna povabil na razgovor 18 direktorjev, ki so bili upokojeni v zadnjih dveh letih. Prva pobuda za takšno srečanje je naletela na ugoden odmev. Postala bo stalna praksa ob kolektorskem zaključku leta. Gre za ljudi, ki so sicer v pokoju, pa lahko v marsičem pomagajo in sodelujejo pri reševanju in obravnavanju vprašanj, s katerimi so se srečali tudi sami in jih dobro poznajo.

Celjska občina je že dobrega pol leta aktivna pri sodelovanju z drugimi občinami širše regije. Doslej so predstavniki celjske občinske skupščine in občinskih družbeno političnih organizacij obiskali vse, razen moziške in velenjske občine. Pri vsem tem ne gre za

ponavljanje dela, ki se odpira v regijskih svetih, marveč za reševanje konkretnih vprašanj, ki se pojavljajo med celjsko in drugim občinami. Tako so razgovori v Slovenskih Konjicah opozorili na naloge celjskih trgovskih delovnih organizacij v mestu pod Konjiško goro, na sodelovanje in skupno vlaganje sredstev med kolektivi kovinsko predelovalne industrije, na gozdarsko in lesno industrijsko področje pa tudi na nekatere komunalne probleme.

To sodelovanje pa se ne bo končalo samo z obiskom Celjanov v drugih občinskih središčih, marveč tudi s povračilnimi obiski. Prvi na tej poti so šentjurčani.

Akcija za nakup aparata za zgodnje odkrivanje rakastih obolenj pri ženskah je naletela na primeren odziv. Gre za 50 starih milijonov, ki jih potrebujejo. Doslej so zbrali približno 5 milijonov. Solidarnost tudi na tem področju ne pozna meja. V njej so presenetile žene in dekleta z Ljubecne, ki so zbrale 424.000 starih din! Čestitamo!

Četudi bodo letošnje proslave dneva republike v vseh krajevnih skupnostih, šolah in delovnih organizacij, bo v Celju tudi osrednja. Slavnost bo 2. novembra v Narodnem domu. Nanjo bodo povabili delegacije vseh krajevnih skupnosti. Nastopilo pa bo najmanj osem pevskih zborov, ki sicer nimajo priložnosti, da bi se predstavili v tej koncertni dvorani. Vsak zbor bo zapel po dve ali tri revolucionarne oziroma delavske pesmi.

Družbeno politični delavci v krajevnih skupnostih pa bodo deležni posebnega priznanja še 21. t. m., ko si bodo kot prvi gostje ogledali film o Sutjeski.

Zivljenje teče dalje. Aktivno in pestro. Na vsakem koraku. Povsod.

M. Božič

Intervju z Ivanom Pečovnikom

ŠE HITREJŠI RAZVOJ

Dosežki gospodarstva v občini Slovenske Konjice so vsekakor izredno pomembni. Še zlasti je razveseljivo pri tem dejstvo, da se nekatere delovne organizacije, zlasti tiste večje in pomembnejše, odlično razvijajo. Vse to ustvarja pogoje za dober razvoj gospodarstva tudi v bodoče. Seveda pa tudi v konjiškem gospodarstvu ne manjka problemov, ki jih bo treba v bodoče učinkovito reševati, da bodo tako zagotovili celovit razvoj tudi v prihodnjih letih.

O tem, kaj je doseglo konjiško gospodarstvo, kakšne so njegove trenutne značilnosti, v čem so težave in kakšna je perspektiva je v našem intervjuju spregovoril načelnik oddelka za gospodarstvo pri skupščini občine Slovenske Konjice, IVAN PEČOVNIK.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete letošnje gospodarske dosežke v vaši občini in kakšno je trenutno stanje?

IVAN PEČOVNIK: Moje osebno mišljenje je, da smo z letošnjimi dosežki lahko kar zadovoljni, čeprav nas to ne sme uspavati in se s tem ne moremo zadovoljiti. Se moramo napredovati. Vsa večja podjetja dosegajo dobre gospodarske rezultate. Težave so se ponekod pojavile le pri oskrbovanju z reprodukcijskim materialom. To je precej oviralo nemoten potek celotne proizvodnje. Največ težav je bilo v obrtnem podjetju »Dravinja«. To je mizararska stroka, kjer imajo hude probleme, ki pa so si jih tudi sami krivi, saj smo jim predlagali ustrezno integracijo, pa so to odklonili. Kot zanimivost naj omenim še to, da kljub temu, da živimo pravzaprav sredi gozdov, je tudi že lesna industrija imela težave s surovinami.

NOVI TEDNIK: Kakšne in katere so po vašem mišljenju v tem trenutku temeljne značilnosti gospodarstva v vaši občini?

IVAN PEČOVNIK: Prva značilnost je verjetno v tem, da smo po doseženi akumulativnosti nekako med prvimi v naši regiji, kar je seveda razveseljivo. Druga značilnost je, da nam pričinja primanjkovati delovne sile. V zadnjem času se pričinja nekaj delavcev voziti celo v velenjsko občino. Odsotnost določenega sporazuma o tem vprašanju nam prav gotovo povzroča težave, ki bi se jim

normalno dalo izogniti. Najpomembnejša karakteristika pa je v tem, da v vseh večjih delovnih organizacijah načrtujejo nadaljnjo investicijsko izgradnjo, da pripravljajo novo proizvodnjo, ki bo seveda terjala tudi nove delavce. Le-teh pa, kot sem že dejal, vse kaže, ne bomo imeli.

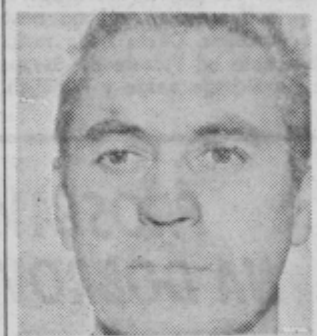
NOVI TEDNIK: Poskušajte izdvojiti nekaj podjetij, ki po vašem mišljenju dosegajo najboljše rezultate?

IVAN PEČOVNIK: To je precej težavno, saj je skoraj vsako podjetje po svoje doseglo nekaj pomembnega in pozitivnega. Če pa že terjate odgovor, potem moram omeniti tu Comet, Kovaško industrijo Zreče, pa Kmetijsko zadružno in Kovinarja iz Vitana, da seveda ne govorim posebej o LIP-u in največjem kolektivu Konusu, ki tudi v letošnjem letu dosega pomembne gospodarske dosežke. Zlasti bi morda kazalo izpostaviti izjemne napore kolektiva Cometa, za katerega je značilna izredno hitra rast dohodka. To je nedvomno plod dobre organizacije proizvodnje, seveda pa tudi konjunktura, saj je trenutno po njihovih proizvodih izredno veliko povpraševanje. Podjetje gradi nove proizvodne prostore, vrednost investicije pa se giblje okoli dve milijardi starih dinarjev. Tudi Kovaška industrija je dosegla v zadnjem obdobju vidne in pomembne dosežke, čeprav pa njeni trenutni rezultati niso najboljše.

NOVI TEDNIK: Važen čini-

telj še hitrejšega razvoja občine pa so tudi osebni dohodki zaposlenih? Kako je s tem pri vas?

IVAN PEČOVNIK: Mislim, da smo po višini povprečnih osebnih dohodkov bolj pri dnu med vsemi občinami celjskega območja. To je vsekakor slabo, saj je med drugim to razlog odtekanja delovne sile drugam, zlasti v tiste občine, kjer imajo zagotovljene boljše osebne dohodke. Menim, da bo treba temu vprašanju, poleg zelo perečega

stanovanjskega problema, posvetiti vso skrb in pozornost. Pri graditvi stanovanj prepočasno napredujemo, zaostajamo v osebnih dohodkih. Ja, potem pa resnično ni čudno, če delavci slijo drugam. Na vsak način jim moramo zagotoviti, da bodo tudi doma imeli lepše in boljše zasluge.

NOVI TEDNIK: Izrednega gospodarskega pomena so tudi integracije. V zadnjem obdobju smo na tem področju pričeli nekaterim pomembnim premikom. Kako je v vaši občini?

IVAN PEČOVNIK: Imamo kar nekaj pokazateljev. Najbolj uspešna integracija je vsekakor med Komosom in Zrečani. Delavci so zadovoljni. Pokazali so se tudi že v uspehi. Dosegli smo precej na področju gostinstva, imamo sedaj enotno gostinsko podjetje. Pripravljeni pa analizo o možnosti našega povezovanja gostinstva in trgovine, naše kmetijske druge. Tudi na področju mizarstva bo treba še podvzeti korake. Predvsem bi kazalo poskusiti z integracijo podjetij LIP-om. Nekaj smo torej dosegli in ravno to nas spodbuja, da je treba z delom na tem področju nadaljevati.

NOVI TEDNIK: Vaše delovne organizacije so dosegle tudi kar pomembne rezultate na področju izvoza. Kako ocenjujete te dosežke?

IVAN PEČOVNIK: Najbolj ugodna situacija na področju izvoza je vsekakor v Konjicah. Res je, da dosežki so ravno slabi, vendar, mojem prepočasnemu napredovanju. Nekatera podjetja načrtovala precejšen izvoz, ga niso dosegla. Kostrop, primer, je del svoje proizvodnje preusmeril v plaško, s to pa ne nastopa na našem tržišču temveč le v tujino. Kovaška industrija v Zreči je pod planiranimi dohodki, tako da dosežki niso kar tako dobri, kot smo jih pričakovali in v kolektivih bodo temu posvetili še več pozornosti.

Razgovor pripravil
BERNI STRMČEK

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO S SERVISI VAM NUDI OSEBNE AVTOMOBILE ZASTAVA

750 M
1300 P novi tip
Z 101
125 PZ/1500
750 K
LADA
1500 FAMILIARE

Dobava avtomobilov takoj po vplačilu, nudimo potrošniško posojilo brez porokov.

Avtomobil prejmete tehnično pregledan in opremljen z dokumenti za registracijo.

Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

Priporočila se

AVTO — CELJE, Celje

AVTO CELJE

Dragan Djajić v naši redakciji

SREČNA NOGA — SREČNA ROKA

Cudno, bo rekel vsak, ki bo naslov prebral. Cudno pa pravzaprav ni nič, saj smo imeli v redakciji gosta, ki je bil nihče drug kot Dragan Djajić, nogometaš Crvene zvezde, stalni član državne reprezentance in še marsikaj drugega (tudi član evropske in svetovne reprezentance), zdaj pa služi vojaški rok v Somboru in je na zdravljenju v Rimskih Toplicah. Izrabili smo to prilžnost in ga povabili v našo redakcijo.

To, da si je v torek dopoldne ogledal tovarno modne konfekcije Toper, ni potrebno posebej poudarjati. Nad vsem je bil navdušen, najbolj pa, to je naravno, nad športno opremo, s katero si Toper iz leta v leto še bolj utira že tako ustaljeno pot v naš in tuj prostor.

Kaj pa popoldne? Bil je v redakciji in vlekli kupone za našo nagradno igro. Takoj zatem pa je imel razgovor z nekaterimi privrženci nogometne igre v Celju, med katerimi so bili: Marjan Goleš, Pavle Bukovac, Mirko Presinger, Janko Vagner, Ivan Vrabl, Valter Leben, Jože Kuzma in Tone Tavčar ter še nekateri člani našega uredništva. Vse akcije, ki smo jih izpeljali s popularnim Djačo, so uspele. Med drugim je obljubil tudi to, da bo posredoval pri svoji upravi, da bi Crvena zvezda prihodnje leto zagotovo gostovala v Celju. Ni pozabil omeniti tudi tega, da

je bil nad sprejemom v Celju (ne samo iz kurtuazije) prijetno presenečen. Seveda so v razgovoru deževala razna vprašanja, na katera je Djača pošteno odgovarjal. Presenetilo nas je to, da je bil v svojih odgovorih vedno pošten, racionalen, nikoli domišljav, skratka, vedno realen. Ni precejeval nobenih zmoglosti, vedno je bil v mejah realnosti. Vedno znova pa je poudarjal, da želi igrati nogomet in da bo storil vse, da bo pripravljen za odlični dvoboj proti Grčiji, za katerega smatra, da je oprijemanje utopljence za slamo.

Na prijetnem razgovoru so prisotni vpraševali razne stvari. Od tega, kaj misli o tekmi proti Španiji, o tekmi Crvene zvezde proti Liverpoolu in Celiku, o njegovem nadaljevanju kariere v inozemstvu, o naših sodnikih, perspektivi nekaterih mladih jugoslovanskih igralcev, zveznemu selektorju Vujadini Boškoviću itd. Djača je odgovarjal mirno in preudarno. Naredil je požirek soka, popil kapljico kave, potegnil dim in nič več. To je bilo vse. Vsi prisotni pa so drezali vanj, kot da bi hoteli najti recept za ozdravljenje našega nogometa, še posebej pred odlično tekmo z Grčijo.

»Tudi 11 Pelejev ne more igrati dobro, če igrajo brez koncepcije in to se je pri nas pojavilo v tekmi proti Španiji. Poleg tega smo bili psihično uni-

čeni, brez moči in prestrašeni. Noge reprezentantov so bile kot zvečilni gumi. Odgovornost je bila prevelika in tega napora niso zdržali. Tudi če bi zdaj Bošković odstavili ne bi veliko ali skoraj nič dosegli. Rešitev je drugje, v osnovi.»

Si želite zmago proti Grčiji?

»Kdo pa si ne bi želel? In kdo si ne bi želel igrati na svetovnem prvenstvu!«

Je bil današnji dan naporen za vas v Celju?

»Ne. Iskreno povem, bilo je prijetno.«

Resnično?

»Resnično.«

Vam je bila vleka kuponov težka?

»Kljub temu, da sem to delal prvič, ne, poudarjam, prijetno je bilo in srečen bom, če bodo veseli tisti, ki sem jih izžrebal in so dobili nagrade vaše igre.«

Tako smo paberkovali z Draganom Djajićem, našim gostom v redakciji Novega tednika in Radia Celje. Bil je simpatičen sogovornik, ki je obljubil, da se bo vedno rad vrnil v Celje. Presenečen je bil, mi pa tudi. On nad našim sprejemom, mi pa nad njegovo skromnostjo. Pa naj to zveni, kakor hoče, resnično je skromen in preudaren, prav zato pa nam ni žal, da je bil naš gost.

O razgovoru v naši redakciji bomo pa še pisali in to v naslednji številki Novega tednika.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

Dragan si je z zanimanjem ogledal proizvodnjo moških sraja in športnih oblačil.

Zrebanje v uredništvu Novega tednika: Dragan Djajić podaja kupon glavnemu in odgovornemu uredniku Jožetu Volfandu.

ZAPISNIK

žrebanja 4. kola nagradne igre Novi tednik, Gorenje in vi. Zrebanje je bilo v prostorih Novega tednika v torek, 13. 11. 1973.

Kupone je žrebal Dragan Djajić.

33 knjig Delo:
Bončina Irena, Ljubljanska 22, Celje
Bolnar Jernej, Razbor 4, Svetelka — Dramlje
Ivanšek Danica, Hotunje 8, Ponikva
Pinterić Angela, Vrbovo 17, Radeče
Korošec Stanko, Stranice 60
Kovačič Danica, Ponikva 69
Sajko Spela, Zalec, Ložnica 81
Košir Anton, Ponikva 69, Ponikva
Leben Marica, Razbor 1, Svetelka — Dramlje
Rojšek Ivan, Ljubljanska 28, Celje
Petelincek Marija, Cankarjeva 6, Celje
Kovačič Blaž, Ponikva 69
Lešnik Ivica, Ul. D. Rudolfa, Slovenske Konjice
Novak Leopoldina, Lisce 1, Celje
Jurše Pric, Luterje 13, Ponikva
Kovačič Renka, Zidanškova 1, Celje
Merlak Slavko, Sp. Ložnica 27, Sp. Ložnica
Fidler Franc, Cerovec 13, Sentjur
Krašovec Erika, Migojnice 69, Grize
Romih Jože, Dobrova 35, Celje
Pinterić Angela, Vrbovo 17, Radeče
Sternad Terezija, Braslovo 48
Retuznik Rudi, Blato 14, Sl. Konjice
Podkrižnik Vasja, Zagrad n. h., Sl. Bistrica
Hamer Marija, Neu Pirka, Brickengasse 8 — 8073, Feldkircher bei Graz
Oberžan Ivica, Prožinska vas 9, Store Furman Tjaša, Terčeva 23, Ljubljana
Pucelj Irena, Ljubljanska 2, Velenje
Cerovšek Ana, Soseska Ložnica, Zalec
Pucelj Angela, Ljubljanska 225, Velenje
Slezinger Nuša, Zalec, Soseska Ložnica
Pratnemer Cvetka, Popovičeva 55, Celje
Gosak Jolanda, Senovo 7, Šmarje pri Jelšah
Sevšek Milica, Vitanje 107
Kranjc Jože, Globoko 7, Šmarje
6 nagrad TT Prebold:
Livič Marjan, Dobletina 21, Nazarje
Leskovšek Anica, Gorica 3 a, Gorica pri Slivnici
Kristan Jakob, Log 115, Sentjur
Plaznik Cilka, Košnica 27, Celje
Strniša Stefan, G. Kostrivnica 10, Podpiat
Marcen Gretica, Vrbovo 40, Sentjur
15 nagrad — TN Polzela:
Gode Marija, Vojnik 123
Podgoršek Mara, Prebold 64
Rostahar Ivanka, Omerška gorca 26,

Pristava pri Mestinju
Požarnik Francka, G. grad 4
Ojsteršek Zdenka, Valentincičeva 31, Laško
Založnik Osveto, Arclin 16, Šk. vas
Dobrajc Jože, Zg. Tinsko 52, Loka pri Zussu
Skale Stefa, Močle 10, Šmarje
Cilenšek Marija, Gotovlje 59, Zalec
Jug Marjana, Črnolica 33, Sentjur
Pucelj Andrej, Ljubljanska c., Velenje
Čadej Simona, Kompolje 42, Store
Gaberšek Ivan, Zabukovica 38, Grize
Škorjanc Fanika, Bukovčak 46, Teharje
Poredož Anica, Ob železnici 1, Celje
10 osebnih tehnic Lihela:
Pinter Marjana, Zavrh 43, Dobrna
Santalob Vinko, Roška 13, Celje
Skalar Andrej, Kovinarska 7, Celje
Jure Plank, Prožinska vas 78, Store
Skodič Vida, Ul. B. Vošnjaka 11, Celje
Vrenko Angela, Celestinova 23, Celje
Nareks Milena, Slandrov trg 24, Zalec
Rečnik Zvonka, Skalce 69, Sl. Konjice
Rozman Izotok, Celjska 24, Sl. Konjice
Zerovnik Boris, Socka 12, Stirmea
2 nagradi Gorenje:
Plevnik Ivan, Goridica 26, Sentjur
Kelhar Matjaž, Trubarjeva 46, Celje
1 nagrada Unior Zreče:
Sevšek Ivanka, Redica 65, Laško
1 stenska ura Zlatarna:
Kelhar Irena, Trubarjeva 46, Celje
1 garnitura EMO:
Golob Alojz, Rakitovec 9, Gorica pri Slivnici
1 konvektor Lihela:
Kovačević Ivan, Vojnik 126
otročka soba Gaby:
Milinarić Dani, Vojkova 16, Celje
Zrebanje 4. kola je opravila širija v sestavi: Dragan Djajić, ki je vlekli kupone, Dragan Varevac iz Zdravilišča v Rimskih Toplicah, Rudi Peperko kot pravni svetovalec, Damjana Stamejčić, Drago Medved in Jože Volfand. Zapisnik je vodila Meta Pokleka. Za žrebanje 4. kola smo prejeli v uredništvo 1830 kuponov, od tega 821 kuponov iz celjske občine in 1009 kuponov iz občin celjskega območja. Vse udeležence nagradne igre Novi tednik Gorenje in vi obveščamo, da lahko pošljejo kupone za veliko nagrado za barvni televizor, do vključno torka, 20. novembra do 10. ure. Takrat bomo tudi izžrebali prvi barvni televizor. Obenem vse bralece in udeležence igre obveščamo, da naj začnejo zbirati naslednji komplet štirih kuponov. Drugi barvni televizor bomo ponovno izžrebali po prejemu kompleta štirih kuponov v drugi polovici igre.

Navijači Crvene zvezde in ljubitelji našega reprezentanta so kaj kmalu spoznali, kdo se spreha med stroji v šivalnici Topra. Seveda je takoj stekel kratek pogovor o nogometu in bližnjem srečanju Jugoslavija : Grčija.

Lesično

O ŠOLI, NAPREDKU

V tistih davnih, sivih časih, ki so se nam ohranili le še v zarumenelih arhivskih listinah s čudnim vonjem, je bila središče vasi cerkev. Pridružila se ji je gostilna. Mnogo kasneje pa se je v to družbo vsilila še ustanova, ki so ji rekli šola. Resda takrat še ni bilo toliko mladih glav, ki bi si lahko privoščile užitek, da bi jih poučili, kako se ravna s črkami, da postanejo stavek. In da se iz le teh nekaj pametnega in zanimivega izcimi. Prvo in glavno besedo je takrat imel denar. Dandanes, ko listine mirno počivajo v arhivih, čakajoč na arhivske molje, postaja šola čedalje važnejši center vsega naprednega na vasi. Okoli šole se kakor ptički okoli matere zbirajo družbenopolitične organizacije. Prosvetni delavci pa so ponavadi aktivni del slednjih, njih gibalo in začetek vsega na vasi. Ko se pretrga ta nit, spletena skozi dolga leta, delo ugasne, napori zgrme na tla. Že so prišli glasovi, da šola ni več tisto, kar je včasih bila, kar bi morala biti, ko se je vse obrnilo. K sreči na bolje. Tudi v Lesičnem.

Kdor zadnje dni potuje po Kozjanskem in se mimogrede ustavi v Lesičnem, lahko že s ceste vidi, da se ob osnovni šoli Lesično nekaj mrzlično ustvarja. Videti sicer ni nič dolgočasnega. Če pa stopite bliže, vam bodo z veseljem povedali, da pripravljajo teren za svoje igrišče, pravzaprav za več igrišč: za roko-met in kolesarsko stezo, pa tudi na košarko niso pozabili. Če greste še malo naprej boste tik pod gozdom, na zemljišču posestnika Rebrnika videli trop mladih ljudi, ki grebejo v zemljo in kakor mravlje trgajo rušo in jo prevažajo. Tam bo smučarska skakalnica. Narejena mora biti do 29. novembra. In če bo sreča mila, se pravi, če bo sneg, se bodo takrat prvi spustili čez most, ki naj bi jih vrgel okoli 17 m v zrak. Če bodo uspeli v tem, je na vrsti še večja skakalnica. Povedati je treba, da se mladinci osnovne šole v Lesičnem za to vrsto športa niso odločili kar tako, od večera na jutri: skakanje s smučmi je tam okoli že tradicija.

ŠOLA NAJ BO VEČ
KOT SAMO TO

Vse tole, kar se dogaja v bližini šole in na Rebrnikovem travniku, pa ni zgolj naključje. To je posledica skupnega hotenja občanov in mladih, prosvetnih delavcev in družbenih organizacij, ki si žele, da bi kraj čimprej zlezel iz anonimnosti. Vzrok za sedanje delo je gradnja ceste Lesično—Virštanj, ki jo bodo pravkar asfaltirali. Prav zaradi tega so se učenci in prosvetni delavci odločili, da morajo opraviti vsa zemeljska dela na igriščih in okoli šole ter na cestici, ki veže glavno cesto s šolo, do časa, ko bodo začeli z asfaltiranjem cestišča. Istočasno bodo zaprosili cestno podjetje še za uslugo, da jim bodo asfaltirali njihovo zemljišče.

Takšna dela pa seveda zahtevajo tudi denar. Kje torej dobiti denar? Kje izvirati potrebne dinarčke za njihovo športno igrišče, za smučarsko skakalnico, skratka za

vse, kar si tako žele?

O vsem tem je najbolje poučena ravnateljica šole Lesično, Gelca Čepin. Pravijo, da, če nekdo nekaj hoče, to tudi za vsako ceno naredi. In Gelca Čepin skupaj s kolektivom to čisto zares in za vsako ceno hoče. Pri tem pa gleda vse te stvari še drugače.

»Naša šola si je poleg osnovne dejavnosti zadala še sodelovanje z vsemi organizacijami v kraju. Hočemo poživiti delo na slehernem področju do največje možne mere. Vsi pa vemo, da to ni možno, če ni prostorov, če ni ljudi. Športni objekti so del teh naših teženj. Ne bodo v uporabo samo našim otrokom, ki so že sedaj zapostavljeni. Kajti naša šola je edina v občini, ki ima travnata in peščena igrišča in tako otroci na tekmovanjih dosegajo slabše rezultate ter se zaradi tega čutijo zapostavljene. Na njih bo lahko sleherni, ki mu je kakorkoli do športnega udejstvovanja. Tako bomo obdržali mladino doma. Prostor, ne bo name-

njen le za športno udejstvovanje, pač pa bo primeren za proslave in razne druge prireditve v kraju. Veliko razumevanje, to moram poudariti, so za gradnjo športnih objektov že na samih roditeljskih sestankih pokazali starši otrok sami, ki nam bodo prišli na pomoč s prostovoljnimi delom. Nekateri so prispevali denarna sredstva, ostali pa bodo ali vozili material ali pa bodo delali. Razumevanja nam ne manjka. To je najvažnejše.»

Od samega razumevanja igrišče ne bo asfaltirano, tudi to ve ravnateljica Gelca Čepin.

»Igrišče bo veliko 1300 m², predračunska vrednost je 41 starih milijonov. Od teh 41 milijonov moramo zbrati sami 12 milijonov, in sicer 7 milijonov za asfalt in 5 za strojna dela, torej dela, ki jih ne moremo opraviti sami. Vse ostalo, 29 milijonov, bo potrebno za delo, to pa bomo opravili sami. Na pomoč nam bodo priskočile še tri sosednje krajevne skupnosti: Lesično, Zagorje in Prevoje.»

Andrej Kolar

KAKO MISLI UČITELJ
ANDREJ

Andrej Kolar ni dolgo učitelj na tej šoli, pa so ga že vpregli v delo, da ne ve, kje se ga glava drži. V teh dneh, pravi, bi bilo najbolje, da bi mu narava naklonila krila. Potem bi lahko poletel od enega gradbišča do drugega, od skakalnice do šole, od šole do ljudi, ki delajo cesto, od teh do avtoprevoznikov in tako dalje. No, ker kril pač nima, ureja kot ve in zna. Z njim vred celo kolektiv. Čas preganja.

»Šolsko športno društvo je nedvomno najbolj aktivno na šoli. Cel kup sekcij imamo in še prav uspešne so nekatere. Lani, na primer, smo organizirali sankško tekmovanje v počastitev legendarnega pohoda XIV. udarne divije, ki se je prebujala skozi naše kraje. Letos bomo tekmovanje ponovili in poskrbeli, da bo postalo tradicionalno. Ker je precej zanimanja za skučarske skoke, gradimo skakalnico. Načrte zanjo nam je z velikim razumevanjem naredil Alojz Jevšenak iz Velenja. Skakalnica bo na zemljišču posestnika Rebrnika, ki nam je zemljo odstopil za stonj. Pomagajo nam občani,

Angelca Čepin

krajevna skupnost, največ dela mladina sama. Upam, da bomo z 29. novembra lahko začeli s poletji. Že daj je bilo na vseh objekti opravičeno okoli 600 prostovoljnih ur, pripravljamo še udarniški dan vseh svetnih delavcev na šoli.

Pogovarjali smo se tudi občan. Vsi pozdravljajo cijo in so navdušeni. »Če treba kaj pomagati, samo vajte, pridemo,« pravijo. In tam še kdo pristavi: »Kakšen dinar bi še dal, gre za naše otroke.«

V Lesičnem vedo, da čas ne sme prehiteti. Včas bodo povezani s svetom. Skozi zaselek, ki bo postalo križišče, bo stekel asfalt, vsej verjetnosti že letos. kati torej ne kaže. In tudi ni le za poučevanje, še več: središče vsakega kraja, vsi računajo nanjo, gledajo na to stavbo kot svojega zaščitnika in svoj nos. Da bo to res, bodo le v Lesičnem tudi primer uredili: nasadili bodo na de, pridružile se jim bodo že, vmes pa poti in kar spada zraven. In ko bo spet hodili skozi te kraje, najbolj bo spomlad, pogled, kaj so naredili. Pogled, kaj zmorejo otroški žulji, jim botruje zavest, da delajo domači kraj.

MILENKO STRAS

HUDO JE NA NAŠIH CESTAH

Viko Podbregar

Nadaljujemo z našo prometno akcijo. Promet postaja iz leta v leto vse gostejši, ob novih in močnejših avtomobilih, neprimernih cestah in predvsem neprilagodljivosti voznikov, pa zato zahteva vse večje število žrtev. Letos je samo na področju celjske Uprave javne varnosti izgubilo življenje že preko 130 ljudi. Mnogo jih je bilo težko poškodovanih in za dalj časa oddaljenih z delovnega mesta, velika pa je tudi materialna škoda.

Da bi vse to ublažili, si delavci milice in UJV prizadevajo z različnimi varnostno-prometnimi akcijami. Tudi tokrat smo o teh problemih poprašali za mnenja šest ljudi, ki so povezani s prometom. Kaj mislijo o omejitvi hitrosti? O alkoholu? Kaj mislijo o vsem tistem, kar otežuje promet oziroma varnost na naših cestah.

VINKO PODBREGAR je doma iz Sempetra. Dela na bencinski črpalki v Zalcu, sam

Vlado Huš

pa je že šest let voznik osebnega avtomobila:

»Sem proti alkoholu med vožnjo in sem za omejitve hitrosti. Tako, vsaj upam, bomo nekoliko ublažili krvni davke na naših cestah. Kdaj imamo na bencinskih črpalkah največ dela? Ne samo v glavni, tako imenovani turistični sezoni, ampak tudi zdaj, zlasti v jutranjih urah. Ljudje so nestrpni in vsak bi rad bil čimprej postrežen. In še nekaj: v tem času tudi kupujejo gorilno olje in nato in to še otežuje naše delo. Pa glede bencina delajo pravo »galamo«. Eden si nekaj izmisli in vsi navalijo. Vendar se potem izkaže, da ni vse tako hudo. Nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha.«

VLADE HUŠ je doma v Latkovi vasi, je že dvajset let voznik, v zadnjem času pa vozi tovornjak:

»Na cesti se nisem imel nikoli nobenih komplikacij. Tole, da so zaostriili glede div-

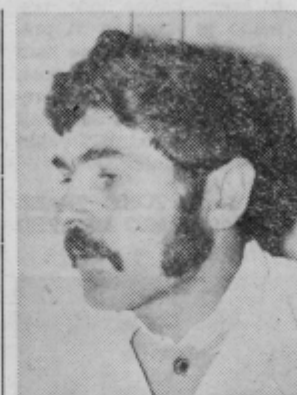

Jože Pečnik

janja na naših cestah, je kar prav. Mislim, da bomo s tem pripomogli k preprečitvi marsikateri nesreče. Vozim tudi osebni avto, torej sem resnično veliko na cesti in poznam vse zapreke in težave. Velik promet, zlasti pa še otroci, to nas opominja, da moramo voziti trezno. Zato sem za popolno treznost med vožnjo.»

JOŽE PEČNIK je iz Dobriše vasi, voznik že dvajset let, zaposlen pa na bencinski črpalki v Zalcu:

»Mislim, da je popolnoma prav, da je prišlo do omejitve hitrosti in prepovedi alkohola. Ti predpisi pa bi se morali strogo izvajati, če želimo, da bodo dosegli svoj učinek. Nasprotujem temu, da se podajo na vožnjo ljudje s tehnično neurejenimi avtomobili in zaradi tega velikokrat povzročijo prometne težave. Osebo raje zamenjam žarnico, kot pa da bi zaradi nje doživel nesrečo ali moral plačati kazen.«

Venko Petrovec

VINKO PETROVEC in JOŽE KOVAČIČ, oba iz Celja, sta ena izmed tistih fantov, ki sta zaposlena pri reševalni postaji v Celju in vedno prisotna na cesti, ko se peljeta po poškodovanega človeka in ga morata čimprej in čimbolj varno spraviti v bolnico ter mu tako pomagati, da mu rešita življenje. To je naporen poklic. Stalno sta na cesti, ljudje se jima kljub prižgani luči — znaku, da gre za hudo nesrečo — nočejo umakniti. S tem izpostavljata tudi svoji življenji, saj lahko pride do ponovne hude nesreče.

Venko je na tem delovnem mestu kot šofer že dve leti in je bil prisoten že pri marsikateri prometni nesreči. Na zadnje je prevzal ponesrečenca s hude prometne nesreče v Prožinski vasi:

»Najbolj me moti, ko pridemo na kraj dogodka in želimo ponesrečenca čimprej pomagati, pa je okoli ogromno ljudi in vsak več ve kot

Jože Kovačič

mi. Dejansko pa ovirajo reševanje. Namesto da bi se umaknili in nam s tem pomagali, pa reševanje zavirajo. Kaj mislim o alkoholu? Sem proti, samo problem pa je, če n. pr. nisem v službi in pri kosilu spljem kozarec vina, nato pa me »pod nujno« pokličejo v službo — kaj pa potem? Obsojen bom, da sem pil. Tu vidim velik problem.»

Jože je spremljevalec v rešilnem avtomobilu in si želi, da bi bili ljudje, če že pride do nesreče, vsaj do rešilnega avtomobila uvideni. Tako bi lahko po najkrajšem postopku odpeljal ponesrečenca v bolnico na zdravljenje.

BOŽENA BOFOLIN je učiteljica na I. osnovni šoli v Celju in velikokrat gre z malčki iz šole v mesto. S tem so izpostavljeni prometu. Kaj pravi Božena o tem?

»Letos so vozniki veliko bolj uvidevni na cestah, ko v prejšnjih letih. Če gre skupina otrok čez cesto, ustavijo.

Božena Bofalin

Glede omejitve hitrosti in prepovedi alkohola pa se drugačnega mnenja kot drugi. Omejitve bo povzročila večje kolone in zaostajanje z alkoholom pa je tako: zarez ob kosilu pa vozniki ne bi smeli biti ovira. Zamej sva veliko na cesti, mislim, da mora vsak oceniti sebe in videti, če je sposoben za na cesto. Če proti vinjenosti, mislim, da to ponovno poudarjam, kozarec vina in drugačne sobnosti ter spoštovanje da, na cesti ne sme biti ovira, da ne bi promet normalno in brez — vsaj hujših nesreč potekal.«

Mnenja ljudi, ki so na šen ali drugačen način leženi v promet, bomo objavljali. Videli bomo, mislijo. Želimo pa doseči, da bi naše ceste imele manj krvnega davka.

Tekst: TONE VR

Foto: DRAGO MED

Pogovor o kmetijskih zemljiških skupnostih

BREZ ZAUPANJA NE BO ŠLO!

V juliju je izšel zakon, po katerem morajo vse občine ustanoviti kmetijske zemljiške skupnosti ter s tem podružnično zemljiško politiko v občini. V celjski regiji so bili povsod imenovani iniciativni odbori za ustanovitev kmetijskih skupnosti. Zakon o kmetijskih zemljiških poleg splošnih določb vsebuje določbe o varstvu kmetijskih zemljišč, o zemljiškem maksimumu in še vrsti drugih zadev, vse tja do skupnih pašnikov itd.

Zvezni poslanec diplomirani inženir agronomije Jože Bučer je gotovo eden najuglednejših političnih delavcev na področju kmetijstva in poznavalcev razmer v našem območju. Nanj smo se obrnili z nekaj vprašanji, ki smo jih beležili v razgovorih s kmeti, kmetijskimi delavci in političnimi delavci na vasi in na ravni občin.

Kako daleč smo v celjski regiji z ustanavljanjem kmetijskih zemljiških skupnosti. Pri tem kakšne težave, ob katerih se akcija zatika?

Ing. Jože Bučer sodeč po pravi na nedavnem regijskem posvetu o teh vprašanjih sodi, da so prvi koraki ustanovitve teh skupnosti opravljeni. V vseh občinah so iniciativni odbori. Težave? Ni jih. Bržčas bodo največje težave spet s kadri.

Priloga naj bi operativne naloge za skupnost opravljal strokovnjak, ki bi moral biti bodisi pravnik, bodisi kmetijski strokovnjak. Enih in drugih na pretek.

Na pripombo, da nekateri mislijo, kako bi se bilo treba izogniti stroškom, ki bi nastali z nastavitvijo uslužbovcev-strokovnjakov, je od-
govor takole:

Treba bi se bilo predvsem zavedati, da tajnik kmetijske skupnosti ne bo nikoli tehnokrat. Če danes se ne moremo nagradenih proble-
mov povsem jasno vidi soci-

alni in gospodarski značaj te funkcije.

In koliko je na primer že zdaj takšnih površin, ki »kandirajo« za vključitev v sklad kmetijskih zemljišč?

Ravno to, da tega ne vemo, dokazuje, kako potrebna je hitra akcija za ustanovitev skupnosti ter nastavitve neobhodno potrebnih strokovnih delavcev. Po oceni, ki pa je ni mogoče ilustrirati s številkami, je po mnenju ing. Jožeta Bučerja, stanje različno od občine do občine. Tam, kjer so se kmetijske organizacije, pa se bodo kombinati ali zadr-
ge, doslej močno angažirale tudi za usmeritev in napredek zasebnega kmetijstva, tam je tudi interes za kmetijstvo večji, spričo tega bo v teh občinah manj zemlje za zemljiški sklad.

V razgovorih so napredni kmetje, ki so mehanizirani že do tiste mere, ko jim zmanjkuje zemljišč, da bi bili stroji rentabilni, ki bi radi večje hleve, kot imajo zemlje za

pridelavo krme, postavljali vprašanje tveganosti jemanja zemlje v zakup.

Ing. Jože Bučer je odvrnil, da je to vprašanje zaupanja do naše družbene ureditve, zaupanje do samoupravnih odnosov. Kmetijske zemljiške skupnosti so z zakonom vsajene v novo ustavo. Delegat-
ski sistem urejanja zadev, ki so predmet interesa kmetijskih gospodarskih organizacij, občin, krajevnih skupno-
sti in kmetov, zagotavlja novo kvaliteto odnosov, pomeni družbeno odločanje, ne for-
rsko in posamično. Zakon o kmetijskih zemljiških pa je dovolj jasen, da kmet, ki bo zemljo vzel v zakup, ne bo tveg-
al, če se bo držal pogodbe. Ni razloga dvomiti tu-
di v pravni red in zakonitost, torej je tudi obveznost druge strani pri sklenjeni pogodbi čvrsta. Če bo nekdo vzel v najem zemljo za sadni nasad, za hmeljišče, bo pač sklenil takšno pogodbo in za takšno dobo let, ki je normalna, da

se s pridelki povrne vlože-
na investicija in delo.

Nakup? Ta je možen tudi sedaj. Zakaj bi ne bil mogoč tudi poslej, seveda v okviru zemljiškega maksimuma.

Mnogi kmetovalci so pričakovali, da bo zemljiški maksimum nekoliko povišan. V zakonu ostaja 10 hektarjev na obdelovalnem območju, v hribovitih in drugače nepogodnih predelih pa do 20 he-
ktarov obdelovalne zemlje. Zdaj večkrat slišimo o po-
gojnih 10 hektarjih?

Pogojni maksimum, o kate-

rem kmetje večkrat razpravljajo, je po mnenju ing. Jožeta Bučerja to, da je treba ovrednotiti 10 hektarjev. Ovrednotiti, kje 10 hektarjev obdelovalne zemlje zadostuje, kje pa ne več. Vprašanje lastništva je med kmeti samimi vse manj pomembno, pomembno je vloženo delo, dohodek, ki ga zemlja da. Maksimalnost zasebnega lastništva nad zemljo je po mnenju ing. Jožeta Bučerja predvsem socialna katastrofa, ki veliko pomeni v času, ko lahko postane nadaljnja socialna diferenciacija na vasi že problem. Ukrep zoper nadaljnjo drobitev kmečke zemlje so na-
posled tu, po drugi strani pa družbeni pogoji, da tudi zah-
tev po taki drobitvi ni več, saj je vedno več zaposlitve-
nih možnosti.

Občine in krajevn skupnosti so partnerji ostalim zainteresiranim nad kmetijskimi zemljišči. Kmetje in kmetijski delavci se bojijo, da so občine in krajevn skupnosti pri tem »dvorezni noži«. Cu-
vale naj bi kmetijska zemljišča, vendar so nasproti mi-
kavnosti urbanizacije, ko zem-
lja z novo namembnostjo močno pridobi na tržni vred-
nosti.

Poslanec Jože Bučer je s tem v zvezi opozoril, da je

tudi glede tega zakon jasen. Sredstva, pridobljena iz pro-
daje kmetijskih zemljišč, je mogoče uporabiti za izboljšanje kmetijskih zemljišč ali za nakup drugih. Odtujevanje kmetijskih zemljišč ali namembnosti je mogoča le v skladu z ustreznimi gospo-
darskimi načrti in kljub temu se za tako spremembo mora plačati prispevek, ki ga spet dobi nazaj kmetijsko zemljiška skupnost.

Ing. Jože Bučer meni, da je treba v okoliščinah, ko pri-
manjkuje hrane in ko ni iz-
gledov, da bi bilo v bodoče kako drugače, omogočiti de-
lovanje vseh činiteljev, ki bi preprečili, da bo manj ob-
delane zemlje, da bo hrane, pridelkov iz zemlje več. Računati pa, da bo zakon sam po sebi to rešil in da z ustanovitvijo kmetijsko-zem-
ljiških skupnosti izginejo vsi problemi, bi bilo zmotno. Se vedno bodo neobdelane nji-
ve, zapušteni travniki in sa-
dovnjaki. Precej bolj bo že, ko bomo vedeli, da so in kje so. Bolje bo tudi zato, ker bo lahko tisti, ki se preživlja s kmetijstvom, obdeloval tudi več zemlje in na njej pride-
loval na več zemlje, kot mu jo zakon dovoljuje.

JURE KRASOVEC

Ljubljanska banka

PLEMENIT IZZIV

Med prireditvami, ki jih je v mesecu varčevanja pripravila celjska podružnica Ljubljanske banke, je na izreden odmev naletela razstava »denar kot okras«. V njeno spominsko knjigo se je vpisalo nad 7.000 obiskovalcev, kar pomeni, da jo je videlo neprimerno več ljudi. Razstava je vzbudila veliko pozornost med strokovnjaki; priznanje njenim organizatorjem pa so dali tudi drugi. Tako tudi celjsko olepševalno in turistično društvo.

O razstavi je posebno pismo napisal tudi univerzitetni profesor dr. Jože Kastelic, ki ga je na-
slovil celjski podružnici Ljubljanske banke. Takole se glasi:

»Le redko ali pa prav-
zaprav nikoli nismo ljud-
je pojmovali denarja samo
kot plačilno sredstvo. V
ta namen so ga sicer iz-
našli in zato so ga upo-
rabljali, toda že takoj na
začetku v starem veku je
novec hotel učinkovati
tudi po svojem zunanem
izgledu. To je obveljalo
vse do danes, ko se na
tehnično dovršen način
kujejo novci ali tiskajo
bankovci v velikih seri-
jah. Moderna doba želi
pri novcih učinkovati s
preprosto enostavnostjo,
zato pa išče večje finese
v risarskih izvedbah ban-
kovcev ter ostalih bančnih
papirjev.

Lepotna stran denarja
pa se kaže tudi v njegovi
bolj nenavadni, čeprav ze-
lo razširjeni uporabi — v

nakitu. Ob vsakdanjem
poslovanju z denarjem na
to ne mislimo, toda novi-
ci imajo svoje praznike
in takrat se pokažejo kot
obeski na vratu lepotic,
kot okraski na sklepnicah,
ovratnicah in našitkih ne-
vest, kot razkošni prida-
tki verižicam za ure na pr-
slih kmečkih očencev, kot
vložki v prstanih — bodi-
si dragoceni zaradi spo-
mina ali zaradi kovine
same...

Zato je bila nadvse ko-
ristna pobuda celjske po-
družnice Ljubljanske ban-
ke in Aleksandra Videčni-
ka, da so v Celju od 20.
do 28. oktobra priredili
razstavo na to temo —
Denar kot nakit!

Koliko misli se človeku
prebudi ob tem motivu!
Že na razstavi sami, ko

so ji z materialom poma-
gali slovenski etnografski
muzej iz Ljubljane, Me-
stni muzej v Celju in dru-
gi muzeji v Sloveniji ter
razni zasebniki, si lahko
opazoval različne forme,
ki jih denar privzema, ko
se spreminja v nakit, in
različne vloge, ki jih igra,
ko nastopa na tem prizo-
rskišču. Videli smo skro-
pne rimske bronaste nov-
čiče, ki so jih stari Slo-
vani preluknjali in nosili
na vrvič okoli vratu —
v času, ko sami niso po-
znali denarja in so bili ti
rimske novci stari. Že pol
tisočletja in več. Iz kon-
ca srednjega veka je vzbuj-
jal pozornost razkošen
meč z letnico 1488, ki
ima na ročniku vdlane
tri rimske novce — tu
smo že priče renesančne

mu zanimanju za stari
Rim in dragoceno bi bilo
seveda vedeti, ali je ta
meč pripadal človeku iz
naših krajev in kdo je
bil tisti, ki ga je nosil.

Največ denarnega naki-
ta pa je razstava lahko
pokazala iz bogate skupi-
ne predmetov naše kmeč-
ke in meščanske polpre-
teklosti. Tu smo zlasti
občudovali imenitne skle-
pance za narodno nošo,
okrašene s srebrniki
Franca Jožefa, pa tudi z
ruskimi rublji, ki so jim
del ploskev odstranili, da
so prišle figure bolj do
izraza, in seveda s tolarji
Marije Terezije, bogate
cesarice alpskega baroka.
Bolj meščanski sferi pri-
pada obesek s čipkasto
izdelanim srebrnim obo-
dom, v katerega je vdolan

velik tolar nemško-avstrij-
skega cesarja Franca
(1792—1835), prav odlično
zlatarsko delo. Potem so
tu verižice za ure s tolar-
ji, ki so požvenketavali
na žametastih telovnikih
vaških veljakov, in man-
šete z zlatimi napoleon-
dori, darilo za bogve ka-
teri god v samozavestnem
svetu naših babic in de-
dov.

Toda scena se spre-
meni: namesto bogatega skle-
panca si je taboriščnik v
Mauthausnu okrasil pas
z raznimi novčiči, ki jih
je staknil v lagerju: di-
narji, souji, centimi, pe-
niji... in jih s prepro-
stim zakovicami pritrdil
na usnjeno podlogo. Če-
prav po zunanjem učinku
ta »nakit« ne predstavlja
neke posebne vrednosti,
pa bi ga vendar, če bi
človek imel svojo zbirko
sklepancev in pasov ne
maral zamenjati za kak-
šen drug, po materialni
in tehnični vrednosti dra-
gocenejši predmet.

Zraven nakita, za kate-
rega so bili uporabljani
novci, so razstavljalci po-
kazali še nekaj numizma-
tičnih posebnosti, pred-
vsem zlate spominske
medalje ob obletnici
AVNOJ z Avguštinčiče-
vim portretom predsedni-
ka Tita in nadvse odlično
izdelane, prav tako zlate
medalje v spomin velike-
ga nesnika Njegoša. Slo-

da, da nismo mogli vide-
ti v originalu zelo redkih
novcev celjskih grofov
(poznamo samo tri tipe,
enega, ki je bil kovan za
Friderika, in dva kovana
za Ulrika) ali pa izbor
keltskih novcev, ki jih je
bilo ravno v Celju najde-
nih razmeroma veliko.
Predmeti so bili dostojno
razporejeni v vitrinah Zla-
tarne Celje in v lepo
aranžiranih prostorih Mu-
zeja NOB v Celju.

Ob tej srečno zasnovani
in — kot smo videli po
številnem obisku — zelo
privlačni razstavi se sama
po sebi ponuja misel, ki
ne bi smela predolgo ča-
kati na realizacijo: Ljub-
ljanska banka kot sloven-
ski centralni zavod naj bi
imela v svoji osrednji
stavbi stalno in javnosti
dostopno razstavo denar-
stva na Slovenskem od
antike do danes. V Naro-
dnem muzeju v Ljubljani
že imamo znanstveno na
visokem nivoju urejen in
po vsebini dokaj upošte-
vanja vreden numizmatič-
ni kabinet. Kaj bi bilo
bolj naravno kot to, da
na tej osnovi denar pri-
kažemo tudi v širšem
okviru žive denarne insti-
tucije in to v vsem nje-
govem blesku, atraktivno-
sti in raznovrstni histo-
rični povezanosti! Celjska
razstava lahko predstavlja
plemenit izziv Ljubljani!

NAGRADNA KRIŽANKA

RESITEV IZ PREJSNJE
STEVILKE

Vodoravno: 1. Ostržek, 8. skomine, 9. trtar, — g —, 10. ban, 11. PL, — z —, — l —,

13. boj, 14. AP, 16. puli, 17. Tovariš, 19. eter, 20. čč, 21. Grk, — j —, — e —, 23. lč, 24. mur, — j —, 26. dural, 28. Amerika, 30. južnjak.

NAGRADNA SLIKOVNA
KRIŽANKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev

1. nagrada: 100 dinarjev

2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5,

63000 Celje. Na pismenski tek napišite NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA, žrebanju bomo upoštevali rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 22. novembra

AVTO-MOBILI IZ PRI-BOJA				DURALU-MINIJ								NEŠKI PISBO PRAV-LJIC								NEŠKI PESNIK IN DRA-MATIK									
DEL VOZA				GORENJE GRČKI BOG VOJNE								TERMOVANE KAVBOJEV								IRSKI POLITIK									
REKA NA POLJ-SKIM						KADEČA E. KESINA						TRŽIŠČE								DOBA ST. VEKA									
MESTO OB LOARI						RUSKI SAHIST						POLITIK DIEM								ŽENSKO IME									
AVTOR ZVONKO KOREN		GOREČ-NOST	ZOOLOG HADŽI									VIVIER								MOHAMED ŽENA									
JAN OTURSA				TAJSKA							SENČNA STRAN									KEMIONI ELEMENT									
ORGAN VIDA				PRI-PADNIK ITALOV							JEKLE-NA VRH									NA DUŠKI									
PRI-PRAVA ZA NAVI-JANJE				TANEK LED							TEČAJ									JEZIK JUDOV V NEMČIJI									
RAZTE-LESE-VALEB				FIG. BEL							SLAVEN IT. PESNIK									SINOV SIN									
VOJAŠKA KOMANDA				FIG. BEL							SLIKAR									GRČKI OTOKI									
											MASAJOČI OHIRA									MITJA RIBIČIČ									
											TRGO-VINA V TRSTU									ORATEV									
											MUSLI-MANSKO IME ZA BOGA									REKA V SRBIJI									
																				ŽILA ODVO-DRIGA									
																					EPŠKI PESNIK								
																					DEL OGRONJA ČLOV. TELES								

ZASTAVA nudi do 28. 2. 1974 pri plačilu nad 50 % z devizami, 10 %

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor
CELJE

58

Kaj so storili z menoj tisti, ki so me izločili? Vzeli so mi ugled, čast in celo mater. Edino Bog mi ostaja v svoji sicer neizmerni dobroti, vendar je daleč od mene. Dozdeva se mi celo, da je še njegova pomoč odpovedala. Zakaj dopuščaš, moj Bog, da Cotlin dokončno opravi z menoj?

Vendar je pomoč. Tu, v teh mojih domačih predmetih. Poznam jih od mladosti. Držijo se jih spomini, iz katerih se črpam moči.

Vzel sem natega. Otipaval sem jo. Sel sem od soda do soda in sem po njih klokal. Po začrnelim lesu so bile s kreda napisane okorne številke.

Sodi so polni. Eden izmed njih je udarjen na pipo. Pod pipo je odškrbljena skleda. Do polovice je v njej

vina, ki se nateče iz slabo zaprte pipe. Na pol slepi Stej hodi natakati naše vino, pa je pri tem neroden.

Domišljam si, da se mi bo posrečil beg iz mojega trpljenja.

Potegnil sem vino iz soda. Vzel sem s police masivno skodelico in spustil v njo curek. V gluhem miru se je oglasilo vino.

Sedel sem na tram in pil. Počutil sem se prijetno, čeprav mi je kljub vsemu le nekaj manjkalo. Zdaj bi še kaj jedel. Na vrhu stopnic sem zagledal Kastorja. Nepremično je zrl dol v temo, a ko sem prihajal iz pivnice, je skočil skozi večna vrata. Na stopnicah je obstal in me gledal.

Dnevna svetloba mi je razvila srečo, ki sem jo našel v pivnici. Zdelo se mi je, da je tema ublažila moje težave. Svetloba mi je vzela vse in postavila pred mene spet resnico.

V kuhinji sem si vzel kruh, v čeburu sem iz zaseke izkopal klobaso. Odšel sem po prstih nazaj v pivnico, kjer sem našel svoje zatočišče.

Ko sem jedel, so kaplje enakomerno padale od slabo zaprte pipe v skledo. Kastor je prišel nazaj in me z vrha stopnic spet gledal. Tako sem si ga želel, kakor nekoč vervece. Zmeraj sem imel rad v svoji bližini živali. Čas mi je mineval. Zdelo se mi je, da se je moje življenje razlilo v nekakšno neizmernost, kjer zame ni dolžnosti.

Zakaj je mati taka? Živ vendar ne morem v zemljo. Ne bi se ji bilo treba Cotlinu tako daleč podrediti, da je pisala škofu proti svojim čustvom in tudi proti svojemu prepričanju. Končno sem le bil njen edini otrok in vse, kar je še imela na svetu. Napravila je veliko napako. Onesrečila je sebe in mene s pretiravanjem. Tudi Rahelo preveč sovraži.

Pijem. Vino je dobro. Pozabljam na težave. Svet je vendar lepši, kakor se mi je zdelo. Za ta mir se bojim. Moji dobri sodi nepremično ždi na tramovih. Saj prav zaprav niso nepremični. Živi so in čustvujejo z menoj.

Kastor, pridi dol k meni! Spusti se po stopnicah! Mogoče si ti edini, ki ne tečeš pred menoj. Drugi vsi tečejo, ker me ne marajo, veš. Pa ni bilo zmeraj tako. Nekoč so me vsi brez izjeme glasno in spoštljivo pozdravljali. Grešil sem, veš. Bi ti stal tam zgoraj, če bi razumel, da me je vse zapustilo. Ko bi ti vedel, kaj se to pravi — vse. Pridi dol, no. Dal ti bom kruh. Vino pa mi pusti za težke dni. Mislim na še težje, veš, za najtežje dni.

Tako sem govoril Kastorju, ker sem baš z neko moral govoriti. Kastor me je poslušal in kar vedel se da bova postala prijatelja. Tudi on nima pri Rebi Stefu kaj več spoštovanja.

Cudim se, da se nisem zatekel že prej sem.

Nekdo je stopil v vežo. Prisluhnil sem. Prišla je Reba. Poznam jo po hoji. Takoj za hip se sliši cepetanje. Gledal sem, da se mi ne bi odšla. Mati govori z Rebo v noči. Mislila, da me ni doma.

Kastor je nekam izginil. Pijem. Težko mi je. Vино ne prija in jed mi ne tekne.

Kaj je Reba pri hiši več kakor jaz? Ti trahomeci materi več kakor edini sin? Spreletela me je nejevolja na mater. Stiskal sem pesti. Golazen dela, kar hoče, pa ni besede.

Najrajši bi šel gor in jih pregnal. Nekaj časa je bil pri moji materi. Potem odide. Hišna vrata se zaprejo.

Nisem več strpel v pivnici. Sel sem po stopnicah na zgor. Pijača in sovraštvo sta me omamila. V meni gorelo. Zaloputnil sem z vrati na pivnico. Dnevna svetloba me je spet zmedla in me razorožila. Toda le za hip. Butnil sem v vrata in sem stopil v sobo. Mati je bila na postelji in se ni ganila.

Stopal sem trdo proti oknu. Gledal sem skozi okno a zunaj nisem ničesar videl. Mislil sem samo, kako glibno leži mati. Ve, da se mučim. Stiskam pesti. Pravi mi dvigajo. Obrnem se in stopim k postelji. Sklonim se nad mater.

Ni se zganila. Bila je mirna, kakor da bi hotela zaspati. Spreletela me je jeza.

»Dajte mi mir! Slušite!«

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

popusta za vozila ZASTAVA 101, 1300, 1300 Lux, 1500 F in 125 PZ

TTKS: USTANOVITEV V SLOVENSkih KONJICAH

Smo v času, ko po vsej Sloveniji ustanovljamo tematske telesnokulturne skupnosti. Prejšnji teden so bile v celjski regiji ustanovitve v slovenskih Konjicah, Laškem, Zalcu, včeraj pa v Celju, medtem ko so podobno skupnost že ustanovili pred časom v Velenju. S temi novimi oblikami želijo doseči večji razvoj telesne kulture in istočasno zagotoviti boljše sistematizirane financiranja. Na vseh dosedanjih ustanovitvah skupščinah temeljno telesno kulturnih skupnosti so največ govorili o razvoju telesne kulture, finančanju, novih potrebnih športnih objektih, razširjanju telesne kulture in rekreacije v delovne kolektive, šole in krajevne skupnosti. Skratka povsod tam, kjer naj bi bil prisoten občan.

Na vseh do sedaj opravljenih ustanovitvah skupščin TTKS v celjski regiji so sprejeli poslovnik, izvolili vodstvo (predstavniki osnovnih telesno-kulturnih organizacij, krajevnih skupnosti in TOZD) in sprejeli programe. Tako je prvi pomembni akt do ustanovitve TTKS opravljen, kaj pa je treba preiti na delo oz. prakso. V naslednjih tednih bodo ustanovljene tudi TTKS v Šmarju, Šentjurju in Mozirju. Tako bo zaključen prvotni cikel prilagajanja novim potrebam na tem področju na vseh faktorjih pa bo, da bodo po svojih najboljših močeh pripomogli k hitrejšemu in plodnejšemu razvoju tega pomembnega področja.

Celjski rokometarji so več kot samo uspešno zaključili jesenski del tekmovanja v II. zvezni rokometni ligi. Izkušnost starejših igralcev je s pomočjo mladosti mladih in ob pametnem vodstvu ter želji po uspehu uspela. Na posnetku od leve proti desni (stojijo): Marguč, Pučko, V. Bojevič, Koren, Pevnik, Povalej in Ramskugler (trener), v sprednji vrsti so: Guček, Luskar, Levstik, M. Bojevič, Vojkovič in Mrovlje. Foto: Nenad Gluvič

KOŠARKA

V 2. kolu II. zvezne košarkarske lige so Celjani spet nastopili pred svojim občinstvom. Gostili so odlično moštvo ljubljanske Ilirije in zmagali v podaljškem s 95:94 (86:86, 37:40). Celotno tekmo so bili domačini v vodstvu, vodili so tudi že z devetimi koši prednosti, kar pa odličnih gostov ni zmedlo in so polčas celo zaključili v svojo korist. V začetku drugega polčasa so Celjani kmalu anulirali prednost gostov in tudi povedli 13 sekund pred koncem, ko so Celjani vodili z dvema košema prednosti in imeli žogo, je kazalo, da je domačinom zmaga zagotovljena, a so žogo lahkomišlno zapravili in gostje so par sekund pred koncem tekme izenačili rezultat in izsilili podaljšek. V podaljškem tekme pa se je šele začela prava drama. Zdalj je vodila ena ekipa, zdaj druga za koš prednosti, 15 sekund do konca pa je N. Macura, sicer najboljši igralec gostov zadel dva prosta meta in povedel svoje moštvo v vodstvo za en koš. Ko je že vse kazalo, da so si gostje zagotovili zmago, je igralec domačih Jerič samo tri sekunde pred koncem zadel koš in tako zagotovil svoji ekipi novi točki in s tem tudi prvo mesto po drugem kolu na lestvici. Junak tekme je bil prav gotovo Jerič, poleg njega pa so se pri Celju z odlično igro izkazali še Zmago Sagadin, Miloš Sagadin in Sabolčki, pri gostih pa Nebojša Macura in Lukavac. Koše za domačine so dali: Jerič 26, Z. Sagadin 25, M. Sagadin 22, Sabolčki 17, Ramšak 2 in Tomašič 2 in Erjavec 1.

In še ocene, ki jih je po tekmi dal trener domače ekipe: Jerič 5, Zmago Sagadin 3 in Miloš Sagadin 1.

JANEZ CEPIN

CELJANI V VODSTVU

DOBLJENA BITKA

Celjski rokometarji so več kot uspešno zaključili jesenski del tekmovanja v II. zvezni rokometni ligi. Izkušnost starejših igralcev je s pomočjo mladosti mladih in ob pametnem vodstvu ter želji po uspehu uspela. Na posnetku od leve proti desni (stojijo): Marguč, Pučko, V. Bojevič, Koren, Pevnik, Povalej in Ramskugler (trener), v sprednji vrsti so: Guček, Luskar, Levstik, M. Bojevič, Vojkovič in Mrovlje. Foto: Nenad Gluvič

razmere v dvorani (slaba svetloba in slab zrak), saj v Celju ni mogoče vaditi v edinem primernem prostoru, to je v telovadnici posebne šole. Nato so zaigrali s polno močjo, s koncentrirano obrambo in hitrim ter duhovitim napadi presenetili in navdušili razvijeno zagrebško rokometno občinstvo. K lepemu uspehu so pripomogli vsi igralci, še posebej pa Miha Bojevič (5), Vlado Bojevič (3) in Marguč (1).

Kljub končanemu tekmovanju v II. zvezni ligi ne bomo imeli posebnega odmora, kajti pospešeno se bomo pripravljali na polfinalno srečanje za jugoslovanski rokometni pokal z eno najboljših jugoslovanskih ekip banjaluškim Borcem. Najprej bomo trenirali v Celju, potem pa v Ljubljani, kjer bomo tudi odigrali tekmo, ker v Celju ni ustrezne dvorane. Upamo, da v formi ne bomo »padli« in da bomo zaigrali tako, kot znamo.

Ce imamo apetit po I. zvezni ligi? Razpored spomladanskih srečanj je ugoden in če bomo obdržali sedanjo formo računamo na vse najboljše.

Tokrat je presenetil tudi Šostanj, ki je doma premagal močno vrsto Mehanike, ki je poleg Celja in Slovana edini favorit za prvo mesto. Ker so v Šostanju izgubili (18:16 za Šostanj), so izgubili tudi korak z voditelji, v borbi za prvo mesto so ostali Celjani in Ljubljanci, Šostanjčani pa so si s to pomembno zmago izboljšali možnost za obstanek v II. zvezni ligi.

VELEBLAGOVNICA II. NADSTROPJE SPORTSWEAR SHOP

ZIMSKO ŠPORTNA OBLAČILA IN OPREMA

NOGOMET

Marjan Dobrajc je v letošnji sezoni eden najboljših nogometašev Kladivarja. Foto: NENAD GLUVIČ

HOKEJ N. L.

Dve pomembni srečanja sta za nami, celjski hokejisti pa so ostali praznih rok. V srečanju proti Partizanu in Crveni zvezdi so gostje odnesli vse točke v Beograd. V prvem je zmagal Partizan 10:6, v drugem srečanju pa Crvena zvezda. Crvena zvezda je srečno odnesla dragoceno točko. Točki, ki lahko odločita o izpadu iz društva najboljših, in kje je vzrok?

Vzrok dveh porazov je v celjski obrambi. Od začetka hokeja v Celju, vse od leta 1948, nismo imeli tako slabe obrambe, kot jo imamo sedaj. Po odhodu Bratca v napad, so celjski branilci tako slabi, da sami sebi omogočijo poraz. Poglejmo najprej srečanje proti Partizanu. Vratarja Zager in Podsedenski sta poleg Filipovića in Sušnika s svojimi napakami omogočila Hribarju in Sutliču, da so zlahka prišli do zadetkov. Videli smo moment, ko je igralec gostujočega moštva sam med štirimi igralci Celja dosegel zadetek. Proti Crveni zvezdi je bilo še slabše. V šestih minutah so igralci gostov rezultati 4:2 za Celje spremenili v 4:6 v svojo korist. O igri celjskih branilcev pa ne bi govorili. Vse premalo drsajo, ne pokrivajo nasprotnega igralca in popolnoma nič ne pomagajo napadu. S tem pa je trojka celjskega napadalnega reda osamljena in preslaba za večji uspeh. Trener Albert Kerkoš bo imel vsekakor težko delo, da bo v drugem delu popravil spodrsljaj iz preteklih dveh kol. Toda upamo, da bo našel rešitev. Morda bo moral vrniti Bratca v obrambo, čimprej pa bo moral zaigrati tudi poškodovanj Pintar. Vse se ni izgubljeno. Malo več zbrane igre, brez stihilskega napadanja in z večjo homogenostjo se bo še lahko marsikaj popravilo. Če pa tega ne bo, se bomo morali vsekakor pomiriti, da smo najslabši in da naše mesto ni v prvi zvezni ligi.

J. Kuzma

SAH

ČETIRTA ZMAGA UZMAHOVE

Celjski šahisti nadaljujejo z uspehi v vzhodni republiški šahovski ligi. V petem kolu so premagali Rudarja iz Trbovelj z 8:2. Celjani so pokazali zrelo igro, pa čeravno niso nastopili v popolni postavi. Pešec, Streiber, Bervar, Pertinač in Bogadi so osvojili točke na članskih ploščah, pri ženskah je odlična Užnava dosegla svojo četrto zaporedno zmago, mladinec Planinc pa je dodal še svojo točko. Remizirala sta Kranjc in Agrež, medtem ko je mlada Jazbinskova srečanje izgubila.

V šestem kolu igrajo v nedeljo Celjani v Mariboru proti Braniku.

ŠPORTNE VESTI

Odbojkarji Gaberja so dosegli v preteklem kolu popoln uspeh. Z nastopom Žilnika so moški premagali Bovec 3:1, ženska vrsta pa je premagala Branik 3:0. Toda za večje uspehe bo potrebno še boljše zaigrati. Opaziti je namreč, da celjski odbojkarji zaradi pomanjkanja telovadnice vadijo le enkrat tedensko. To pa je za boljše rezultate premalo. Zato bo potrebno priskrbiti igralcem in igralkam Gaberja vsaj še štiri ure potrebne časa v večji dvorani Celja. Najbolj primerna bi bila dvorana osnovne šole Ivanke Uranjek. Toda tu imajo prednost košarkarji in nekatera šolska moštva. Škoda, kajti novi zimski program v odbojki je tako celjske odbojkarje arinil na slepi tir. Tekmovanje v dvorani zahteva tudi trening v dvorani. Tega pa v Celju ni mogoče. Pomanjkanje prostora bo prispevalo k stagnaciji v vrstah celjskih odbojkarjev.

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

OPEKAR JESENSKI PRVAK

V predzadnjem kolu I. skupine celjske nogometne podzveze so se srečanja v 10. kolu končala z naslednjimi izidi: Straža — Ljubno 2:3, Celulozar — Senovo 3:1, Opek — Šostanj 1:1, Vojnik — Osankarica 0:1, Ponikva — Papirničar 2:3, Kovinar — Boč 1:3.

LESTVICA

Opek	10	8	2	0	27:6	18
Straža	9	6	1	2	40:24	13
Ljubno	9	6	0	3	27:13	12
Osankarica	10	6	0	4	25:22	12
Senovo	10	5	1	4	13:17	11

Kovinar	9	4	2	3	14:17	10
Šostanj	9	3	4	2	18:15	10
Celulozar	9	4	1	4	32:30	9
Boč	10	3	1	6	23:32	7
Vojnik	9	2	2	5	16:24	6
Papirničar	10	2	0	8	13:38	4
Ponikva	10	0	2	8	20:40	2

T. Tavčar

V mladinski ligi so bili doseženi naslednji izidi: Kovinar — Brežice 2:2, Smartno — Olimp 6:0, Kladivar — Šostanj 11:0, Polze — Rudar 2:1, Vodi Kladivar 16, sledijo Rudar 14, Brežice 12, Smartno in Dravinja 10, Šostanj

7, Steklar 6, Polze 5, Olimp 4 in Kovinar 2 točke. Rezultati plinarske lige: Smartno — Olimp 1:1, Rudar — Dravinja 7:0, Vojnik — Zalec 3:0 p. f., Gotovlje — Kladivar A 2:7, Steklar — Kladivar B 3:0 p. f., Vodita Kladivar in Rudar 15, sledijo Smartno in Olimp 15, Vojnik 10, Steklar 9, Gotovlje 5, Zalec 4, Dravinja 3 in Kladivar B 1 točka

Igralci Smartna so izgubili točko v Ljubljani. Proti Slovani so igrali neodločeno 2:2. Toda vodili so vse do zadnje minute, ko so domačini kljub slabši igri zmagali. Škoda, kajti z zmago v Ljubljani bi se igralci Smartna popolnoma otreli začelja na tablici. Stekla sta bila Marinček in Prašnikar.

IZBIRAMO NAJBOLJSEGA ŠPORTNIKA V EKIPAH, KI NASTOPAJO V I. IN II. ZVEZNI LIGI SEZONA 1973/74

KUPON 11

Glasujem za:

RK CELJE	1	2	3
GABERJE, hokej na travi:	1	2	3
KK KOVINOTEHNA:	1	2	3
HDK CELJE:	1	2	3
Pripombe			
Naslov			

Horoskop

OVEN

Mučilo vas bo ljubosumje, malo pa boste tudi zagrenjeni zaradi nepremišljenega ravnanja. V soboto vam bo odleglo.

RIBI

Pravočasno boste spoznali svojo napako in se umaknili. V službi vas čakajo nevspečnosti, partner pa vam bo v pomoč.

DVOJČKA

Nekdo vas bo skušal izkoristiti, pa se mu ne bo posrečilo. Doživeli boste prijetno spremembo in se dobro zabavali.

RAK

Prijatelju boste ustregli, ta pa vas bo razočaral. Kmalu boste iz finančne zagate, a za to se bo treba potruditi.

LEV

Vsi problemi se vam bodo zdeli večji kot v resnici so, pa ni razlogov za obup. Zaradi malenkosti vas bo bolela glava.

DEVICA

Novo nalogo boste z lahkoto rešili in si pridobili naklonjenost predpostavljenih. Ob koncu tedna prijeten izlet.

TEHTNICA

Prepričevanje partnerja ne bo zaleglo. Treba bo požreti marsikatero grenko. V nedeljo boste točno vedeli, pri čem ste.

ŠKORPIJON

Ce boste ravnali z razumom, boste dosegli cilj, ki si ga želite. Zdaj je čas za dejanja. Tudi uveljavite se lahko.

STRELEC

Nadoknadili boste zamujeno in uredili pomembno zadevo, ki vas je mučila. Ob koncu tedna ne bodite preveč odkriti.

KOZOROG

V očeh okolice vam bo zrasel ugled. Denarnica bo polna, v ljubezni pa boste razočarani. Potovanje boste odložili.

VODNAR

Vaša prižadevanja se bodo izjalovila. V družinskem okolju vas čaka nekaj težav, v službi pa prijetno presenečenje.

RIBI

Skrbi se boste otresli, pojavila pa se bo nova težava. Mlajša oseba vas bo prišla za besedo, morali ji boste ustreči.

Kronika

POROKE

CELJE

Poročilo se je 6 parov, od teh: RADOSLAV STAMENKOVIČ in MIRJANA NIKOLIČ, oba iz Celja; FRANC VEHOVAR, Močle in MARJKA KOSABER, Luterje; BOŠKO DODIG in IRENA KRAJNC, oba iz Celja ter IVANA ZAKONJSEK iz Knezdola in IVANA KOSTOMAJ iz Celja.

GORNJI GRAD

ANDREJ CARDINETTO, 24, grafik, Milano in ANDREJKA REPENSEK, 21, kuharica, Gornji grad.

LASKO

IVAN PLAHUTA, delavec, Paneče in JOZEFA PULKO, poljedelka, Žetale; FRANC VRESK, ključavničar, Krško in ANICA ŠRAJ, knjigovodja, Laško; MARJAN LAPORNIK, delavec, Male Grahovše in JOZICA NAPRET, kuharica, Rečica.

SMRTI

CELJE

JANEZ PREZELJ, 59, Sentjur; JOZEF DELEJA, 63, Celje; MARTIN KOJNIK, 70, Trnovlje; FRANC ZONTIC, 77, Lipa pri Frankolovem; JAKOB RIHTAR, 73, Lava; ADOLF VASLE, 54, Pongrac; MATIJA TELIČ, 60, Celje; PETER KUČIS, 50, Hum na Sutli; ANTON ZUPANC, 51, Celovnik; JOZEF RAZGOR, 39, Celje; ALOJZ LJSEC, 61, Celje; DOMINIK CEHOVIN, 92, Celje; OTMAR HALLER, 67, Zidani most; JOZEF BRITOVSEK, 31, Sentflorjan; ALOJZIJA SOTLAR, 68 Log pri Radečah; ROK PLAZNIK, 66, Krnice; LUDVIK SELIČ, 40, Medlog; ZOFIJA TURNSEK, 61, Gorica pri Smartnem; KARL GOLAVSEK, 52, Petrovče; IVANKA VALENCIČ, 51, Celje; MARIJAN SKVORC, 17, Celje; ALES RESNIK, 5 mesecev, Mozirje; PETER BALUH, 81, Kale; MARIJA BRODNIK, 60, Celje.

ZIMSKI PLAŠČ

Tudi ta čas je prišel, ko se moramo ogledati po zimskih plaščih. Letos nam moda ponuja dva, med seboj popolnoma različna tipa plaščev.

Prvi kroj poudarja linijo telesa, plašč je torej oprijet in v pasu zavezan. Ostale značilnosti pa so še: velik zavezan ovratnik, zavrti rokavi in vsiti žepi s poklopcem.

Zelo moderen in predvsem nov je drugi tip plašča, ki je krojen ohlapno in navzven, ima velik štiriočrat ali šal ovratnik, široke rokave, na koncu stisnjene, zapenja pa se z velikimi gumbi.

Plašča sta tu; sami pa presodite, kateri kroj vam bolj ustreza. Staša Gorenšek

Dobitnica Tonika Cerovšek

BILA SEM VESELA

Tokrat pa naša glavna nagrada iz tretjega kola velike nagradne igre ni rajžala daleč, kot po navadi radi rečemo. Srečna dobitnica je postala TONIKA CEROVŠEK iz Pečovnika 56 pri Celju.

Ko nas je obiskala v našem uredništvu, smo se njenega obiska razveselili, tako kot je pri nas pač v navadi, saj smo vedno veseli, če nas kdo obišče. Pa smo izkoristili priložnost in s Toniko malo tudi poklepali.

»Radi prebirate Novi tednik?«

»O, seveda zelo rada, saj prinaša veliko zanimivega z našega območja. Mislim, da je zelo dober časopis, zato ker piše preprosto in ker je v njem veliko o preprostih ljudeh.«

»Redno sodelujete v raznih nagradnih igrah?«

»Pravzaprav niti ne, pa sem se kljub temu odločila, da pošljem kupon v vaše uredništvo. Kar bo, pa bo, sem si dejala. Navajena sem pa itak bila, da nikoli nisem nikjer nič dobila.«

»Je torej to vaša prva nagrada?«

»Da, ta konvektorska peč je moja prva nagrada, ki sem jo kdaj dobila pri kakšnem žrebanju.«

»Ste bili presenečeni, ko ste ugotovili, da je žreb izbral ravno vas?«

»Pa še kako, kar verjeti nisem mogla, da je to res. Ne veste, kakšno veselje ste mi pripravili. Res, zelo sem bila vesela in hvaležna sem vam za to.«

»Pravzaprav bi morali biti hvaležni podjetju, ki je nagrado prispevalo.«

»Da, tudi njim, to je kolektivu Libele, se zahvaljujem za res lepo nagrado, ki sem je nadvse vesela. Želim jim, da bi dosegli dobre uspehe tudi v bodoče.«

»Vam bo konvektorska peč prav prišla. Ali jo boste prodali?«

»Ne, ne bom je prodala, saj jo bomo doma kar rabili. Takšna stvar pač vedno prav pride. Mislim, da jo bova z očetom kar doma obdržala, pa še spomin na Novi tednik mi bo.«

»Ste zaposleni?«

»Ne, živim doma z očetom, po materi, ki je umrla, pa dobivam pokojnino. Veliko res ni, za silo pa kar gre, čeprav je treba sleherni dinar dobro obrniti, da prebijemo ves mesec.«

Tako, tudi mi smo prepričani, da je bil žreb tokrat kar dobro naklonjen, saj je najlepša nagrada tretjega kola resnično odšla v roke bralki, ki ji bo koristila, pa še razveselili smo jo. V uredništvu si le želimo, da bi lahko čimvečkrat koga takole osrečili.

B. Strmčnik

ZLATA POROKA

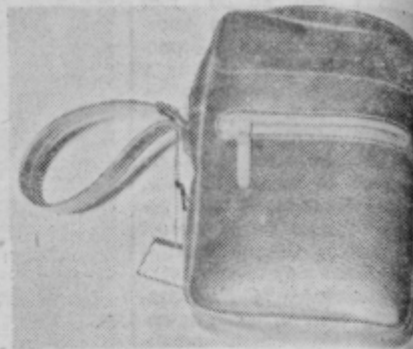

V soboto sta v Zalcu praznovala zlato poroko Rudolf in Neža Umek. Rudolf je sin rudarja, Neža pa hči hišarja. Njuna življenjska pot je bila težka, vendar kljub temu lepa. Rudolf je nadaljeval očetov poklic in delal po jamah v Trbovljah, Velenju in Zabukovici. Med vojno je celotna družina pomagala partizanom, naistarejši sin pa je odšel v partizane. Danes uživata zaslužen pokoj v Zalcu, živita pri hčerki, ostali sinovi s svojimi otroki pa jih vedno obiskujejo. Klana sta, kajti v življenju sta veliko pretrpela. Lepemu jubileju se pridružuje tudi naša redakcija.

Foto: T. TAVČAR

Priporočamo vam

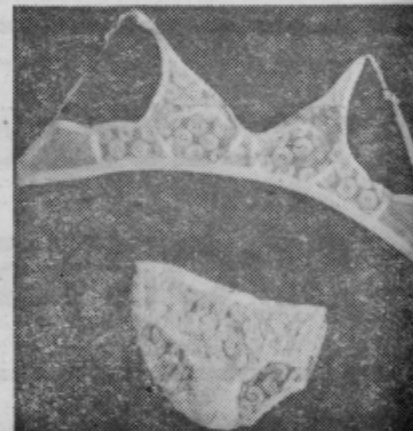
IZBOR PO PRESOJI UREDNIŠTVA

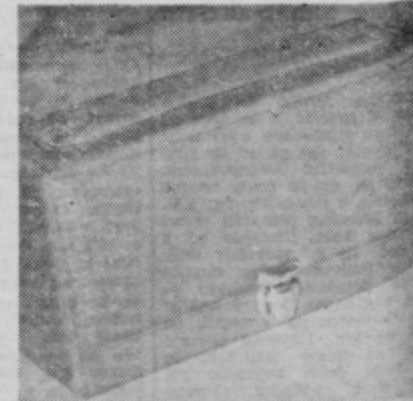
Za vse tiste moške, ki ne vedo kam ključi, denarnico in podobnim, bodo kot lašč majhne moške torbice, ki jih prodajo v trgovini Galant za solidno ceno 53 dinarjev.

Na pragu smučarske sezone so v trgovini SLOVENIJASPORT in na športnem delu veleblagovnice T prejeli večjo pošilko smučarskih čevljev CABER-TOPER. Različni modeli imajo različne cene, priporočamo vam ta dva, katerih cena je 461,00 in 615,00 din, torej zelo ugodna.

V trgovini VERONIKA v Zidanškovi ulici imajo med veliko izbiro perila tudi mini komplet hlačk in nedrčka, proizveden v Sloge — Zrenjanin, ki stane 52,65 din.

Da boste imeli kasete vedno lepo poslušane, vam priporočamo album za 8 kaset in prenosno torbico za 12 kaset, ki ju lahko izberete v trgovini FOTOLIK, Tomšičev trg, za ceno 44,90 din.

18. in 19. novembra 1973

LICITACIJA PRI CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 18. in 19. novembra 1973 prodajala na javni dražbi osebnih avtomobile in ostalo blago.

Avtomobile v nedeljo, 18. novembra 1973 v prostorih Solskega centra za tisk in papir Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek, 19. novembra 1973 od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II, Smartinska 152 a.

Ogled vozil in ostalega blaga (vhod z Letališke ceste) in vplačilo kavcij bo možno samo v soboto, 17. novembra 1973 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana, hala D.

Seznam avtomobilov

zap. št.	vozilo	cena din
1. o. a.	OPEL REKORD COUPE L 1900, letnik 1967, nevozen	25.000
2. o. a.	OPEL DIPLOMAT E, letnik 1970, zaleten	21.000
3. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1967, nevozen	15.000
4. o. a.	MERCEDES 200 D, letnik 1965, poškodovan	15.000
5. o. a.	OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1970, zaleten	15.000
6. o. a.	FORD CAPRI 1700 GT, letnik 1969, zaleten	15.000
7. o. a.	FORD 17 M, letnik 1970, zaleten	11.000
8. o. a.	OPEL ASCONA 12, letnik 1972, reg. motorja	10.000
9. tov. a.	HANOMAG KURIER, nos. 2.000 kg, letnik 1963	10.000
10. o. a.	OPEL KADET LS, letnik 1969, zaleten	10.000
11. o. a.	MERCEDES 190 D, letnik 1963, zaleten	10.000
12. o. a.	OPEL COMODORE, letnik 1967, zaleten	10.000
13. o. a.	FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1968, zaleten	10.000
14. o. a.	OPEL ADMIRAL, letnik 1966, zaleten	10.000
15. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, letnik 1968, zaleten	8.000
16. o. a.	VW 1200, poltovorni, letnik 1965, nevozen	8.000
17. o. a.	OPEL KADET COUPE LS, letnik 1970, zaleten	7.000
18. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1967, zaleten	7.000
19. o. a.	OPEL REKORD COUPE 1900, letnik 1967, zaleten	7.000
20. o. a.	FORD CORTINA 1600, letnik 1968, zaleten	7.000
21. o. a.	FORD CORTINA, letnik 1963, nevozen	7.000
22. o. a.	FORD TAUNUS 12 M, letnik 1968, zaleten	7.000
23. o. a.	FIAT 125 S, letnik 1968, zaleten	6.000
24. o. a.	VW 1200, letnik 1961, nevozen	6.000
25. o. a.	FORD TAUNUS 15 MRS COUPE, letnik 1970, zaleten	6.000
26. o. a.	VW CARMAN GHIA, letnik 1965, poškodovan	6.000
27. o. a.	VW 1200, letnik 1965, zaleten	6.000
28. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	6.000
29. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.000
30. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	5.000
31. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	5.000
32. o. a.	MERCEDES 220 SE, letnik 1961, nevozen	5.000
33. o. a.	OPEL REKORD 1700, letnik 1966, zaleten	5.000
34. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	5.000
35. o. a.	VW 1500 VARIANT, letnik 1962, zaleten	5.000
36. o. a.	VW 1500, letnik 1965, zaleten	5.000
37. o. a.	FORD CORTINA CARAVAN, letnik 1964, zaleten	4.000
38. o. a.	FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten	4.000
39. o. a.	VW 1200, letnik 1960, nevozen	4.000

40. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	4.000
41. o. a.	RENAULT 8, letnik 1965, zaleten	4.000
42. o. a.	FORD TAUNUS 12 M CARAVAN, letnik 1964, nevozen	4.000
43. o. a.	VW 1200, letnik 1962, zaleten	4.000
44. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	4.000
45. o. a.	MERCEDES 190 D, letnik 1961, nevozen	3.000
46. o. a.	VW 1200, letnik 1962, zaleten	3.000
47. o. a.	CITROEN 2 CV (spaček), letnik 1965, nevozen	2.000
48. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1957, nevozen	1.500
49. o. a.	RENAULT DAUPHINE, letnik 1959, nevozen	1.000
50. o. a.	VW 1200, letnik 1963, reg. motorja	1.000

PONOVO NA LICITACIJI:

51. o. a.	FORD CAPRI 1500, letnik 1969, zaleten	16.000
52. o. a.	OPEL KADET L, letnik 1966, nevozen	15.000
53. o. a.	FORD TAUNUS 17 M TURNIER, letnik 192, zaleten	15.000
54. o. a.	FIAT 124, letnik 1968, zaleten	11.000
55. o. a.	FORD TAUNUS 15 M, letnik 1968, zaleten	9.000
56. o. a.	FORD TAUNUS 20 M, letnik 1965, nevozen	9.000
57. o. a.	VW 1300, letnik 1965, nevozen	9.000
58. o. a.	AUDI L, letnik 1968, zaleten	8.000
59. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1964, nevozen	8.000
60. o. a.	OPEL REKORD COUPE 1900, letnik 1969, zaleten	7.000
61. o. a.	VW 1600 VARIANT, letnik 1966, reg. karoserije	7.000
62. o. a.	FIAT 125 S, letnik 1971, reg. motorja	7.000
63. o. a.	MERCEDES 190 D, letnik 1965, zaleten	6.000
64. o. a.	VW COMBI BUS, letnik 1969, reg. motorja	6.000
65. o. a.	MERCEDES 190 D, letnik 1962, reg. motorja	5.000
66. o. a.	VW KOMBI BUS, letnik 1965, brez motorja	5.000
67. o. a.	PEUGEOT 404, letnik 1966, zaleten	5.000
68. o. a.	OPEL KADET COUPE, letnik 1967, zaleten	5.000
69. o. a.	ALFA GIULIETTA TI, letnik 1963, nevozen	4.000
70. o. a.	OPEL REKORD 1700, letnik 1965, zaleten	4.000
71. o. a.	ALFA ROMEO SPRINT SS 1600, letnik 1965, zaleten	4.000
72. o. a.	FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten	3.000
73. o. a.	NSU PRINZ 600, letnik 1962, nevozen	3.000
74. o. a.	VW 1200, letnik 1958, nevozen	3.000
75. o. a.	VW 1200, letnik 1964, reg. motorja	2.000
76. o. a.	STEYER FIAT 1100 D, letnik 1966, zaleten	1.000
77. o. a.	FIAT 1100 D, letnik 1966, reg. motorja	1.000
78. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1959, zaleten	1.000
79. o. a.	AUSTIN 1100, letnik 1956, nevozen	350
80. o. a.	OPEL REKORD, letnik 1954, zaleten	100

in ostalo blago (motorji za avtomobile, motorna kolesa in drugo).

Spisek drugega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.

Pravico do udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v soboto, 17. novembra 1973, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10-odstotno kavcijo od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavnik podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo.

Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je 500,00 din.

Vsak kupec avtomobila oz. motorja mora na svoje stroške izvršiti eventualno vtisnjenje šiferskih števil motorja ali karoserije.

Po prevzemu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala nobenih reklamacij glede kvantitete in kvalitete blaga.

V nedeljo, dne 18. novembra 1973 ne bomo sprejemali vplačil kavcij, temveč samo v soboto, 17. novembra 1973.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu št. 316-588 od 12. 11. 1973 naprej.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA
10062

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 19.30 in ob 22.00 Pisanje spored od 4.30 do 8.00. PETEK, 16. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Jugoslovanska narodna glasba; 10.15 Teleskop na radiu; 11.00 Poročila; 12.00 Naše poslušalce čestitajo; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

SOBOTA, 17. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Studio za glasbene skladbe; 10.15 Glasbeni ansambli; 11.00 Poročila; 12.00 Naše poslušalce čestitajo; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

NEDELJA, 18. NOVEMBRA: 6.00 DOBRO JUTRO! 8.07 Večerja; 9.05 Se pomnite, prijatelji! 10.05 Prvi aplavz; 11.00 Poročila; 12.00 Naše poslušalce čestitajo; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

NEDELJEK, 19. NOVEMBRA: 6.00 Glasbena matineja; 9.05 Pisanje spored od 4.30 do 8.00.

san svet pravilno in zgodbi; 10.15 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

TOREK, 20. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Komorni zbor RTV Zagreb bo pel jugoslovanske zborovske skladbe; 10.15 Valčki na koncertnem odru; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

SREDA, 21. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Za mlade radovedneže; 10.15 Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

ČETRTEK, 22. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Iz glasbenih šol; 10.15 Po Talijanskih poteh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.30 Grabljevec; O me in te; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočila; 14.10 Iz mladosti; 14.30 Naše poslušalce čestitajo; 15.30 Napotki za poslušalce; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Mi in ti; 20.00 Glasbeni ansambli; 20.30 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

poročila vam... 14.10 Popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana; 19.00 Laho noč, otroci! 19.15 Minute za ansambli; 20.00 Glasbeni ansambli; 21.15 Oddaja za naše poslušalce; 22.15 Glasbeni ansambli.

TV SPORED

NEDELJA, 18. 11.
8.55 J. Hanšek: Dobri vojniki — ponovitev barvne serije (Lj)
9.45 Ptujski festival — 6. oddaja (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Sa)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Otroci naše šole, Enciklopedija živali (Lj)
11.45 Poročila (Lj)
11.50 TV kaspot (do 12.10 — Lj)
Nedeljsko popoldne: (Lj) Udeleženci v zemlji. Po domače z našimi rojaki, sport, Pisanje svet, Za konec tedna — (Lj)
17.55 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Retrospektiva jugoslovanskega filma: Pop čira in pop spira (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.40 Izobraževalna oddaja — barvna oddaja TV Zagreb (Bg)
21.35 Nova imena — zabavna glasba (Zg)
21.55 Sportni pregled (JRT)
22.25 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Celovečerni film (Bg)
22.00 24 ur (Bg)

PONEDELJEK, 19. 11.
9.10 Odprta univerza (Bg)
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30 — Bg)
11.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
12.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
13.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.05 — Bg)
17.45 Gregorčev oče gre v partizane — I. del lutkovne serije Kurir Gregec (Lj)

18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Mladost za mlade (Sk)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Lasna kozmetika Narta (Lj) (Lj)
20.40 K. Viličinger: Selitev duš — drama TV Zagreb (Lj)
22.00 Nočno (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sk)
18.00 TV vrtce (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 TV pošta (Sa)
19.00 Mladost za mlade (Sk)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Serijski film (Bg)
21.15 Film tedna (Bg)

TOREK, 20. 11.
9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Rusščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30 — Bg)
11.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Rusščina — ponovitev (Zg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.05 — Bg)
17.45 Očetove barve — otroška oddaja (Lj)
18.00 Risanka (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Naši zbori — Domžale in okolica, barvna oddaja (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Solska TV Nova matematika (Lj)
19.20 Čedre iz atlasa — barvna oddaja iz serije Mediteranska srečanja (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj) (Lj)
20.40 Diagonale (Lj)
21.30 H. Fallada: Sam med volkov — TV nadaljevanje (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
22.20 Rokomet Jugoslavija : SZ — posnetek iz Cluja (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Maki svet (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Zg)
19.15 Peljton (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Odprti ekran (Sa)
21.15 Serijski film (Bg)
22.05 TV dnevnik (Zg)
22.25 Glasbena oddaja (Zg)

SREDA, 21. 11.
8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30 — Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (do 17.05 — Bg)
17.45 Otrci naše šole — serijska oddaja (Lj)
18.00 Risanka (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Od filma do filma (Lj)
18.45 Marksizem (Lj)
19.15 Mozaik (Lj)
19.20 Kaj hočemo: Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Kozmetično ogledalo — barvna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.40 Film tedna: Vse ali nič — barvni film (Lj)
22.20 Poročila (Lj)
22.25 Rokomet Jugoslavija : NDR — posnetek iz Cluja (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Od zore do mraka (Bg)
19.00 Risanka (Bg)
19.15 Delavska TV tribuna (Bg)
19.50 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Zabavna oddaja (Bg)
21.30 Odprta univerza (Bg)
22.00 Glasbena oddaja (Bg)
22.30 24 ur (Bg)

ČETRTEK, 22. 11.
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Francoščina (do 11.30 — Bg)
11.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.00 Solska TV: Prirejanje elementov dveh množic (Lj)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.05 — Bg)
17.45 Iz slovenske književnosti: A. T. Linhart: Matiček se ženi — 5. del (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Mozaik (Lj)
18.25 Shane — serijski barvni film (Lj)
19.15 Delavska TV tribuna: Socialna struktura samoupravnih organov (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Monitor: Trgatev (Lj)
21.30 B. Lebovič: Nevarna srečanja nadaljevanje TV Sarajeva (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Sk)

18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Mozaik (Sa)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Krog (Bg)
21.30 Spored italijanske TV

PETEK, 23. 11.
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (do 11.30 — Bg)
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.05 — Bg)
17.45 Kuhinja pri violinskem klaviru — Ce osminka in pleskarjeva mačka (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Rekreativna: Turno smučanje (Lj)
18.40 Pet minut za boljši jesek: Inženiring in marketing (Lj)
18.50 Mozaik (Lj)
18.55 400 let slovenske glasbe (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.40 Komu zvon — barvni film (Lj)
22.40 Poročila (Lj)
22.45 Umetnost in človek — barvna oddaja (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vsi vstaj sveta (Bg)
19.00 V petek ob 19 uri (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.35 Zabavna oddaja (Zg)
21.40 Serijski film (Zg)
22.30 TV dnevnik (Zg)

SOBOTA, 24. 11.
9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 12.00 — Sa)
13.30 Nogomet Olimpija : Borac (JRT — prenos — Lj)
17.30 Narodna glasba (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Mozaik (Lj)
18.15 Daktari — serijski barvni film (Lj)
19.05 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
19.15 Gledališče v hiši (Bg)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)
20.35 Moji gostje in jaz: Dubrovniški trubadurji (Zg)
21.25 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.30 Pravnik — barvni film (Lj)
21.55 Colditz — serijski film (Lj)
22.45 TV kaspot (Lj)
23.05 Poročila (Lj)

Žalec

PONOVITEV SEJE

Odborniki obeh zborov žalske občinske skupščine so na zadnji seji obravnavali številne aktualne zadeve s posameznih področij življenja v žalski občini. Odborniki so se tokrat drugič sestali, kajti nedavno tega sklicana seja je odpadla, ker ni bilo zadostne udeležbe. Odsotnost večine odbornikov je bila upravičena. Zgodilo pa se je prvič v zadnjih osmih letih, da so morali sejo preložiti. No, sedanji drugi sklic je bil uspešen in odborniki so zamujeno delo že nadoknadili.

Najprej so poslušali poročilo o izvajanju sklepov, nato pa so postavljali številna vprašanja. Med poročili, ki so jim bila predložena, naj omenimo problematiko s področja vzgoje in izobraževanja ter financiranja šolstva. Odborniki so potrdili poročilo ter se pozitivno izrazili

o dosežkih na področju izgradnje in obnove šolskih zgradb na podlagi združenih sredstev ter samoprispevka. S tega področja so sprejeli tudi sklep, da se bo nova šola v Šempetru, (svečana otvoritev bo 15. decembra), v bodoče imenovala OSNOVNA SOLA »BRATOV JUHART«. Veliko pozornost je zbudila pri odbornikih tudi pereča problematika s področja stanovanjskega gospodarstva ter predlogi za ureditev nekaterih perečih vprašanj. Zavze- li so se za to, da pospešijo gradnjo stanovanj, še zlasti za delavce, saj mnogi že dolgo čakajo na ustrezna stanovanja. Svet za komunalo in urbanizem je skupščini predložil tudi obsežno poročilo s področja urbanizma in gradbeništva.

Veliko problematike pa je v žalski občini tudi na pod-

ročju skrbi za ostarele občane. Poročilo sveta za zdravstvo in socialno varstvo je podrobno osvetlilo celotno problematiko. V zvezi s tem je skupščina sprejela tudi odlok, po katerem so posamezne kategorije občanov oproščene, oziroma imajo olajšave pri plačevanju zdravstvenih storitev. Svet za finance je tokrat pripravil za sejo skupščine pregled gibanja dohodkov in izdatkov občinskega proračuna, skupščini pa je predložil, da se sprejme poseben kredit za nadaljnje raziskovanje podzemelske jame Pekel. Odborniki so predlog sprejeli.

BERNI STRMONIK

CELJE

RAZSTAVA PTIC

Društvo za varstvo in vzgojo ptic v Celju prireja od 10. do 18. novembra razstavo domačih in nekaterih koristnih zunanjih ptic. Namen razstave je obiskovalce seznaniti s pravilno nego in prehrano ptic. Zato bodo dobili ljubitelji ptic v razstavnem prostoru nekaj zavrtkov semenk za prehrano koristnih zunanjih ptic.

Razstava, na kateri si lahko ogledajo obiskovalci nad 500 vrst različnih ptic, bo odprta vsak dan od 8. do 18. ure v taborišnem klubu (nasproti gostišča Turška mačka) v Gledališki ulici 2.

Razpisna komisija pri upravnem organu

OBČINE LAŠKO

razpisuje
za nedoločen delovni čas
prosto delovno mesto

VODJA referata in referent za proračun

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da imajo višjo šolsko izobrazbo, ekonomske, pravne ali upravne smeri in
- 3 leta delovnih izkušenj
- družbeno politična aktivnost.

Nastop dela takoj ali po dogovoru.

Osební dohodek po veljavnem pravilniku.

Stanovanja ni.

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev, kolkovane z 2 din na naslov:

»Skupščina občine Laško — razpisna komisija. Razpis velja 15 dni od dneva objave.

KAKO ZAVARUJEMO ŽIVINO?

NA KRATKO, Vendar vse o ZAVAROVANJU ŽIVINE PRI ZAVAROVALNICI »SAVA«

Zavarovanje živine poteka po principu skupinskega zavarovanja. Prednost tega zavarovanja je v tem, da je poleg osnovnega rizika (zakol v sili, pogin ali ekonomski zakol) vključeno v zavarovanje tudi zdravljenje, ki zajema vse potne stroške veterinarja in zdravlila. Druga zelo občutljiva zadeva pri skupinskem zavarovanju je število zavarovanih glav v določenem področju.

Število zavarovanih glav pa odloča o najbolj občutljivi točki višine premije, ki jo mora živinorejec plačati ob priliki sklenitve zavarovalne pogodbe — police. Večje je število zavarovanih glav, tem nižja je premija. Če pri posamezniku vpliva število živali na višino vplačane premije. Pri všteti pet glav je do 10 % popusta in od všteti 11 glav naprej velja popust 20 % od premije.

VEČ ZAVARUJES MANJ PLACAS

Premije obračunava zavarovalnica »SAVA« na podlagi zavarovalne vsote, kar pomeni za višjo vsoto je govedo zavarovano, večji je riziko, višja je premija.

Koliko stane zavarovanje povprečno navajamo naslednje primere:

● Zavarovanec zavaruje 3 glave:

1 kravo za vrednost 6.000 din = 6.000 din

2 glavi plemenske doraščajoče živine po 3.000 = 6.000 din. Skupno 12.000 din.

od 1.000 din zavarovalne vsote znaša premija 52,00 din

12.000 x 52,00 din = 624

din ali 201,30 din po glavi (povprečno seveda)

● Zavarovanec zavaruje 5 glav:

2 kravi po 6.000 din = 12.000 din

3 glave plemenske doraščajoče živine po 3.000 din = 9.000 din. Skupaj 21.000 din

od 1.000 din zavarovalne vsote znaša premija (popust) 46,80 din

21.000 din x 46,80 din = 982,80 din

ali 196,50 din po glavi (povprečno)

● Zavarovanec zavaruje 12 glav:

5 krav po 6.000 din = 30.000 din

7 glav plemensko doraščajoče živine 3.000 din = 21.000 din

od 1.000 din zav. vsote znaša premija (popust) 41,60 din.

51.000 din x 41,60 din = 2.121,60 ali 176,80 din po glavi (povprečno)

Zgoraj navedene premije veljajo za celjsko področje. Nekaj nižje premije so v nekaterih občinah (Žalec, Mozirje, Kojncice). Premije »SAVA« znižuje tam, kjer se zavarovanje širi oziroma kjer število zavarovanih glav narašča.

KAKO »SAVA« ZAVARUJE ŽIVINO KOOPERANTOM?

POZOR: Za vse občine posebno pavšalno zavarovanje govedi pitalcev v kooperaciji s kmetijskimi organizacijami. Ta vrsta zavarovanja se sklepa na sedežu PE za kooperacije kmetijskih kombinatov ali zadržug.

Odstod so tudi zbrane pristopne izjave oziroma pooblastila živinorejcev — kooperantov, osnovi katerih se izdela skupna zavarovalna polica na območju ene poslovne enote za kooperacije.

Pooblastilo kooperanta — živinorejca je potrebno

poslovni enoti za koop, zato, da se evidentira število glav pitalcev v zavarovanje in plačilo premije, ki jo je možno plačevati poslovnim enotam za koop, tudi pri oddaji živine.

Premija je pavšalna in se deli na dve kategoriji pitalja

1. kategorija pitalja od 70 do 220 kg znaša pavšalna premija 46,00 din po glavi za dobo 1 leta

2. kategorija pitalja — od 70 kg — 450 kg znaša pavšalna premija 40,00 din po glavi za dobo 1 leta.

V prvem primeru znaša zavarovalna cena 20,00 din za kg žive teže ob škodi. V drugem primeru pa znaša zavarovalna cena 10,00 din za kg žive teže. Ob škodi v obeh variantah je med letom možna tudi zamenjava, oziroma se za prodane ali drugače odtujene pitalce lahko nadomesti novo nabavljeni pitalci s tem, da so zavarovane vse goveje živali, ki so v pitalju na gospodarstvu.

Pri opisanem vplačilu pavšalne premije pri govejih pitalcih je vključen osnovni rizik za škodo pogina, zasilnega ali ekonomskega zakola. Ni pa vključen rizik zdravljenja.

KAKSNE ODŠKODNINE IN KAKO?

V primeru kadar žival pogine dobi zavarovanec odškodnino točno v višini zavarovalne vsote. Pri zakolu v sili, se obračuna odškodnina v sorazmerju med zavarovalno vsoto in vrednostjo. V polici sta navedeni dve postavki — zavarovalna vsota, od katere se plača premija in

dejanska vrednost, ki predstavlja vrednost živali ob sklenitvi zavarovanja.

Zaželeno je, da je zavarovalna vsota za 20 % nižja od dejanske vrednosti. Torej, če je izkupiček, prejme zavarovanec navadno več odškodnine kakor je imel zavarovano žival. Po tem obračunu je vsekakor obojestranski kakor tudi družbeni interes, da pogine čimmanj živali. Omenimo naj, da gre še vedno ogromno mesa v zemljo.

Ob zaključku naj povemo še to, da bo v bodoče treba bolj povezati živinorejce, veterinarsko in živinorejsko službo, ter tako najti skupna stališča, kar bo v prid družbi in naprednemu živinorejcu.

Je po vsem tem še razlog za razmišljanje? Najbrž ne, če se nočete privzati ob živali, da bi se jim nič ne zgodilo — ali kot smo že zadnjič zapisali — saj menda ne boste tudi spali v hlevu?

MALI OGLASI

PRODAM

OTORNO koło BMW 250
komplet s prikloco
odno prodam. Verbov-
Leopold, Gaberno 21,
Laško.

cca 4 ha zemlje v Go-
skem prodam. Cena po
povoru. Informacije: Ko-
Jaka, Gomilsko.

ODA 1000 MB letnik 1965
eralno popravljen pro-
ali zamenjam za fič-
Tržan Franc, Lahomno
Laško, zaposlen pri
Laško — obrat »Za-
».

ADILNIK »HIMO« poceni
prodam. Ključar, Cesta v
Laško 14.

ACEK letnik 1972 prodam.
Ojsteršek, Zdraviliška
Laško.

W 1000 S nevozen prodam
kupaj ali po delih motor-
in karoserije. Planinšek,
Novlje 43 (Poleg gostilne).

ZEZNO posteljo, dodatno
divan in mizo prodam.
Gringer, Zagrad 103, Celje.

EVIZIJSKI sprejemnik
deomaster — Luxus RR
1965 prodam. Infor-
macije: Cvikl Maks, Kovi-
tehna Celje.

NOGRAD, sadovnjak, gozd
njlive prodam. Stante
čaniška, Podgorje 18,
Pankolovo.

ND TAUNUS karavan 17 m
letnik 1966 prodam. Plut
an, Ulica B. Kraigherja
Laško.

IVALNO omarico in ku-
njsko mizo prodam. Gu-
Ivanka, Jeretinova 8 —
Ljubljana.

MSKE ovčarje brez rodov-
stare deset tednov pro-
am. Simončič, Gotovlje 125,
Zalec.

1100 letnik 1962 poceni
prodam. Ogleđ vsako sobo-
in nedeljo. Dobrišek
ojz, Polzela 16.

ETILNI STROJ Passap du-
matic ugodno prodam.
egar Hilda, Kidričeva 4,
Celje.

TEL za žganjekuho pro-
am za 450,00 din, Celje,
Ljubljanska 80.

RANE težke od 6 do 15 kg
prodajam. Solinc Franc, Gli-
je 4, Braslovče.

ETNI magnetofon Sanyo
araj nerabiljen poceni
prodam. Informacije vsak
pek in soboto. Ponudbe
»Magnetofona«.

CELO za vikend na lepi
gl. elektrika in voda bli-
prodam. Dovož z avto-
obilom. Koprive Vid, Pla-
nska vas 6, Planina pri
ernici.

CEDES dizel 319 D 1,5 T
oceni prodam. Prodajam
zi po delih. Trubarjevo
trežje 8, Laško.

TAVA 750 letnik 1966 pro-
am. Kovačič Jože, Vojnik
Laško.

KO za vmesne stene 35 x
12 cm — 1000 kom ugod-
prodam. Ponudbe pod
kvaliteta IIa.

letnik 1968 dobro ohr-
prodam. Informacije
telefonu 71-020 od 15 do
ure in 224-90 od 8. do
ure.

RAZO v Adamičevi ulici
polje) prodam. Gu-
šek, Šaranovičeva 17,
Celje.

PED brez izpita prodam.
sitate se pri vratarju
šnek dopoldan.

ENI prodam polspalnico,
odelno omaro, dva diva-
l, sesalec, hladilnik, mizo
stole. Sotošek Nada, Ma-
borska 79, Celje.

1000 dobro ohranjen ze-
ugodno prodam. Vprašaj
pri Požek Janko, Gornja
17, Sentvid pri Grobel-
nem.

ROBNO stanovanje in
ljubljanski športni voziček
prodam. Informacije Zado-
ova 57 a.

TAVA 750, letnik 1966, do-
ohranjen poceni pro-
am. Ogleđ ob nedeljah.

Kunej vlado, Zagrad 130,
Celje.

POHISTVO za dnevno sobo in
dva fotelja prodam. Og-
led popoldan. Konjedič
Mirko, Čopova 8, Celje.

ZASTAVA 750 letnik 1964 v
zelo dobrem stanju poceni
prodam. Ogleđ vsak popo-
dan. Krumpak Franc, Za-
grad 90, Celje.

UGODNO prodam dobro ohr-
ranjen Opel Rekord. Vpra-
šajte po telefonu 223-69 ali
231-05 do 8. ure oz. se zglasi-
te na naslov Malgajeva
10/III desno.

TRAJNO gorečo peč TGP 150
dobro ohranjeno in navad-
no peč znamke »Plamen«
ter TV anteno 245 prodam.
Interesenti naj se zglase pi-
smeno na naslov Zajko
Srečko, Podgora 30, Smart-
no ob Paki.

KOBILO črno rjave barve
staro devet let, viš. 160 cm,
prсна mera 190, teža cca
600 kg, elektromotor 3 KM
v brezhibnem stanju, spod-
nji del koleslja s skoraj no-
vimj kolesi in zapravljičevka
(fleisvagen) v voznem stan-
ju prodam. Marovt Ivan,
Topovlje 20, Braslovče.

ZAPOSLITEV

SPREJMEM takoj vajenka ali
delavca za šivanje. Klobu-
čarstvo Tomažin, Celje.

DIJAK išče honorarno zapo-
silitve v Celju. Ponudbe pod
»Dopoldan«.

ISCENO osebo, ki bi pazila
dva otroka od 6. do 14. ure.
Informacije po 15. uri —
telefon 26-092.

KUPIM

VZIDLJIV štedilnik — levi —
kvaliteten in malo rabljen
kupim. Čretnik Marija, Vi-
ne 12, Strmec pri Vojniku.

AVTO kupim. Plačam takoj
15.000.— din ostalo v roku
treh mesecev. Ponudbe pod
»Garancija«.

VZAMEM v najem ali kupim
hišo z manjšim posestvom

ali vrtom v okolici Šem-
petra do Prebolda. Ponud-
be pod »Prijaznost«.

MANJSO staro hišo ali go-
spodarsko poslopje kupim
takoj. Okolica Celja. Bre-
zovšek Dominik, Pristava
n. h. Vojnik.

DVOREZNO cementno streš-
no opeko kupim. Pilih Ivan,
Trnovlje 8, Skofja vas.

STANOVANJA

ZDRAVNIK išče ogrevano so-
bo v bližini bolnice ali v
centru. Ponudbe pod »No-
vember«.

FANTA sprejemmo na stano-
vanje. Trnovlje 176.

ISCEM sobo po možnosti og-
revano. Ponudbe pod »Di-
jakinja«.

ODDAM opremljeno ali pra-
zno sobo v Laškem pod ze-
lo ugodnimi pogoji. Mož-
nost kuhanja in pranja. V
poštev pridejo ženske, sa-
me ali z enim otrokom.
Ponudbe pod »Laško«.

ODDAM ogrevano opremlje-
no sobo. Ponudbe pod »Pri-
jatelj«.

FANTA — sstanovaalca sprej-
mem. Grobelšek, Teharska
53, Celje.

POSTENO dekle išče v Celju
opremljeno ali prazno so-
bo s posebnim vhom. Ce-
na ni ovira. Ponudbe pod
»Samska«.

ZAKONCA z enim otrokom
iščeta večjo sobo ali sobo
in kuhinjo od Šempetra do
Prebolda. Plačata vnaprej.
Ponudbe pod »Razumeva-
nje«.

SAMSKO dekle nujno išče v
Celju prazno sobo. Plača
dobro. Ponudbe pod »Toč-
na plačnica«.

RAZNO

OPOZARJAM, da nisem plač-
nica dolgov mojega moža
Lainšček Joža, Hotunje 37,
Ponikva. Lainšček Jožica,
Hotunje 37, Ponikva.

GARAŽO blizu železniške po-
staje dam v najem. Strašek,
Ljubljanska 10.

ARONDIRANO donosno pose-
stvo dam v najem. Ponud-
be pod »Vseljivom«.

GOSPODARSKA ZBORNICA SLOVENIJE
LJUBLJANA

Častno sodišče

Štev.: 732-9/73-02-5

Datum: 6. 9. 1973

Častno sodišče pri Gospodarski zbornici Slovenije, Ljubljana je v senatu, ki
so ga sestavljali dr. Ivo Frelj, kot predsednik ter dr. Stanislav Pirš in Stane
Erjavec, dipl. iur., kot člana, na podlagi obtožnega predloga tožilca tega so-
dišča štev. 732-9/73 z dne 17. 5. 1973 zaradi kršitve dobrih poslovnih običajev
proti Voh Danici, samost. gostilničarki, Celje, Gorica 45 a, po opravljeni jav-
ni ustni obravnavi dne 2. avgusta 1973, ob prisotnosti namestnika tožilca Ma-
tije Šega, dipl. iur. in obtožene stranke Voh Danice, sprejelo naslednji
sklep:

Voh Danica, samost. gostilničarka, Celje, Gorica 45 a, je kriva, da je oddajala
brez dovoljenja gostom ležišča oziroma jih je sprejemala na prenočevanje,
ne da bi imela za to potrebno dovoljenje upravnega organa SO Celje, da ni
skrbela v gostinskih prostorih za red in snago in da je v gostinskem obratu
zaposlovala osebe, katere niso bile zdravstveno pregledane.

S tem je Voh Danica, iz Celja, Gorica 45 a, prekršila dobre poslovne običaje
v smislu 51. člena začasnega statuta Gospodarske zbornice Slovenije, ki ga je
sprejela skupščina te zbornice na svojem XIII. rednem zasedanju dne 28.
6. 1973.

Častno sodišče ugotavlja, da je opisano ravnanje Voh Danice kvalificirati kot
težji primer kršitve dobrih poslovnih običajev. Glede na to se samost. gostil-
ničarki Voh Danici, kot članu zbornice, izreka javni opomin z objavo v No-
vem tedniku, glasilu občinskih organizacij SZDL, Celje, Laško, Slovenske
Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec.

Voh Danica je dolžna nositi stroške postopka Častnega sodišča: ti stroški se
odmerijo na 600 din (z besedo: šeststo) in jih je treba nakazati v roku 15 dni
po pravnomočnosti tega sklepa na račun št. 50101-603-45447 Gospodarske
zbornice Slovenije, Častno sodišče, Ljubljana, Titova 19.

Imenovana je dolžna nositi tudi stroške objave tega sklepa v tisku.
Sklep o stroških temelji na 57. in 74. členu začasnega statuta zbornice in je v
skladu s sklepom upravnega odbora te zbornice štev. 06-1/XLVIII-02-5 ter 41.
in 42. člena pravilnika o ureditvi in postopku Častnega sodišča.

Obrazložitev:

Tožena stranka priznava, da je oddajala gostom ležišča v dveh sobah, ki jih
je usposobila v letu 1972, čeprav za to ni imela dovoljenja. Izgovor da je to
delala le za tiste goste, ki se zaradi zaužite pijače niso mogli vrniti domov,
ne opravičuje storjenega dejanja. Tožena stranka tudi priznava, da je bila
zaradi tega dejanja kaznovana s strani sodnika za prekrške.

Tožena stranka tudi priznava, da ugotovitve sanitarne in tržne inšpekcije ob
pregledu dne 8. 11. 1972 odgovarjajo dejanskemu stanju in da ni zadostne
čistoče v kuhinji, shrambi, vinski kleti in točilnici njenega gostinskega obra-
ta in da je v rabi poškodovana in okrušena emajlirana posoda. Tožena stran-
ka tudi ne zanika, da je gostinka pri delu nosila le civilno obleko in vzorčasti
predpasnik.

Sodišče smatra kot dokazano, s priznanjem tožene stranke in z ugotovitvijo
sanitarne inšpekcije, da je tožena stranka zaposlovala osebe, za katere ni
mogla predložiti zdravstvene legitimacije za delavce v živilski stroki, kon-
kretno za Ljudmilo Česnik, Silvo Kramperšek in Ivico (priimek ni znan).
Krivda je s tem dokazana.

Častno sodišče je gori navedene kršitve kvalificiralo po 52. členu začasnega
statuta Gospodarske zbornice Slovenije kot težje primere kršitev dobrih
poslovnih običajev in je zato kot primeren ukrep družbene discipline izreklo
javni opomin z objavo v tisku.

Predsednik senata: Dr. Ivo Frelj, s. r.

Sklep je pravnomočen

Ljubljana, dne 10. 10. 1973

Častno sodišče pri Gospodarski zbornici Slovenije

Združeno podjetje
slovenske železarn
ŽELEZARNA ŠTORE

vabi k sodelovanju in nudi možnost ustre-
zne zaposlitve ter primerne osebne dohodke:

DELAVCEM za priučitev v valjarstvu
DELAVCEM za priučitev v livarstvu
STROJNIM KLJUČAVNICARJEM za delo
na strojnem vzdrževanju
OBRATNIM ELEKTRIKARJEM za delo
na elektro vzdrževanju
ELEKTROTEHNIKOM za delo na vzdrževanju

Strokovno in samostojno delo nudimo tudi delav-
cem z višjo in visoko izobrazbo kot: ekonomistom,
pravnikom, organizatorjem dela, metalurgom, stroj-
nikom ter elektro inženirjem.

Priporočamo vam, da se odločite za delo v prizna-
nem podjetju. Vsa podrobna pojasnila so vam na
razpolago v kadrovskem sektorju, kjer sprejemajo
tudi prijave.

Kadrovski sektor
Železarn Štore

ZGODOVINSKI ARHIV V CELJU

razpisuje
prosto delovno mesto

ARHIVISTA ali
arhivskega strokovnega sodelavca

Pogoji je visoka (arhivist) ali višja (arhivski stro-
kovni sodelavec) izobrazba zgodovinske smeri in 6
mesečno poskusno delo.
Zaželeno je znanje nemščine.

Prijavi priložite dokazila o izobrazbi in opis dose-
danega dela.
Nastop dela je možen 1. decembra 1973 ali po do-
govoru.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

oblačila

oblačila

oblačila

VELEBLAGOVNICA
TKOVNINA
CELJE

Se ena lepota iz skupine umetniškega ansambla JLA iz Beograda, ki je gostovala prejšnji teden v Celju. In kaj so rekli Celjani? »Olé!«

Foto: D. Medved

»MILO ZA ŽAJFO«

Mohamedanci in Judje, kot je znano, ne jedo svinjine. Ne glede na to, da je ta prepoved nastala iz čisto zdravstvenih razlogov, ker se na vročini Bližnjega vzhoda svinjina hitro kvari, so eni in drugi obdržali navado in se držijo prepovedi, če drugi ne, vsaj duhovniki.

Pa sedijo pri skupni mizi trije duhovniki. Katoliški kaplan, židovski rabin in muslimanski hodža. Vsak ima pred sabo svojo jed. Vendar katoličanu ni dala miru naga jiva žilica, pa podreza v oba soseda hkrati:

»Kolega, kdaj bom imel čast pogostiti vaju s tako dobro jedjo, kot je tale svinjska pečenka?«

Rabin in hodža se spogledata, pa odrecitirata v duetu:

»Na vaši ohceti, kolega!«

IN VENDAR PREGLOBOKO

Mlada stranka se vrti v butik pred ogledalom in vpraša prodajalca:

»Se vam ne zdi, da je dekolte te obleke le nekoliko preglobok?«

»Smem vprašati, če imate dlakave prsi?« de trgovec.

»Ne. Zakaj?«

»V tem primeru utegne biti dekolte vseeno preglobok,« zaključuje prodajalec z ledeno logiko.

Smrt TV zvezde

ZDAJ ŠE JUDY

Ko ob sobotah serija »Daktari« prikuje pred televizorje otroke, in ko tudi odrasli, če le morejo, odložijo delo, Judy in njenemu škilavemu prijatelju Clarencu, da bi trepetali, kadar je nevarno, se bo zdelo neverjetno, da je ta bistra šimpanzka tudi mrtva. Nedavno tega se je zadušila v navadnem lesenem zaboju, v katerem se je televizijska zvezda vozila na vlak po Franciji. Zadušila se je zato, ker je čuvaj pozabil odpreti okence za zračenje.

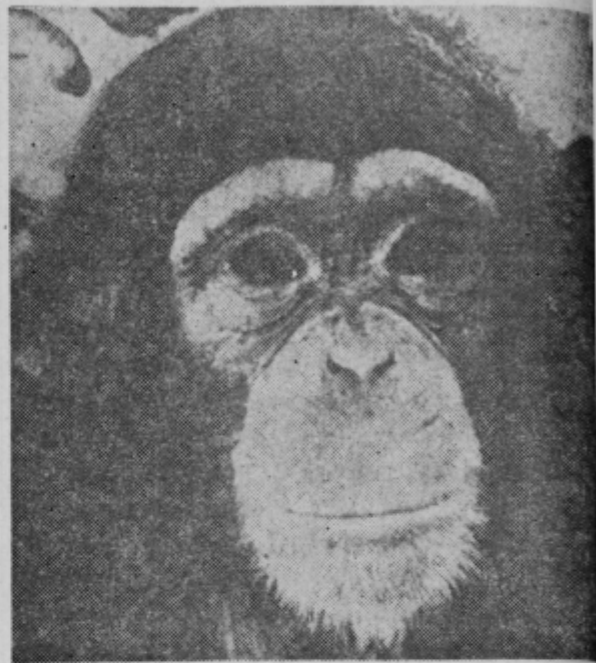
Judy je nastopila v 66 nadaljevanjih serije »Daktari«. Ko je pred časom poginil njen prijatelj, škilasti lev Clarence, se Judy ni mogla navaditi na njegovega naslednika, leva, ki ni škilil. Sama je tudi ostarela, pa zato ni bila več dobra za ekipo, ki je nadaljevala snemanje z novo »šimpanzjo« igralko.

Judy, tako poročajo, je prislužila svojemu lastniku milijone in je bila v času svoje velike slave zavarovana za tri milijone dolarjev. Nazadnje si je Judy služila banane (kruh) z reklamnimi

nastopi za razne firme. No, in pri tem, ko je morala na pot, se ji je primerilo, da je ostala brez zraka.

Po neki anketi je bila Judy, za delfinom »Flipperjem«, ki

je igral samega sebe v večernem filmu, najbolj priljubljena televizijska igralka v filmskem svetu, daleč pred filmskimi psi, kot sta »Rin-tin-tin« in »Lassie«.

Ljubezen po svetu

POKAŽI KAJ ZNAŠ?

Na vzhodu je vse bolj javno. Obrtniki delajo na cesti pred očmi kupcev, naročnikov in pasantov. Ljudje se tam ne zapirajo v ožek krog male družine, v cehovsko delavnico.

V džunglah Vietnama živi polnomadsko pleme Meo. To je rod, ki živi v divljini, prideluje poljščine na jajah, ki jih pridobi s požigom gozda, stanujejo v hišah na koleh in se odselijo, ko je zemlja izčrpana.

V plemenu Mao imajo navado poročiti vse za zakon dozorele mladeniče in mladenke na en dan. Tisti dan morajo dekleta pokazati zboru starejših mož vidne dokaze, da niso več nedorasle deklice. Ta ceremonija hitro mine in potem se začne slovesnost. Dekleta plešejo okoli vaškega skupnega ognjišča. Njihov ples je skladen in vabliliv in je od trenutka do trenutka bolj spogledljiv, bolj živahen. Dekletom se kmalu pridružijo mladi moški, si vzamejo izvoljenke ter z njimi stopajo pred starejšino, ki z vrisavanjem skrivnostnih znamenj v zemljo odganja čare in kliče dobre duhove belega tigra in zmaja naj blagoslovijo par. Ko je ta ceremonija opravljena se začne skupinski ples poročenih parov, ki se polagoma prelije v skupinsko ljudsko igro, ki se začne z ritmičnim otipavanjem in končuje z pravim ljubezenskim objemom vseh parov pred očmi vse vasi. Šele zdaj veljajo pari resnično za može in žene, šele zdaj se začne prava

slovesnost. Toda preden se pari dvignejo z zemlje, se okoli njih zbere vsa vas in jih dobesedno zasujejo z močno dišočim cvetjem prtične banane in rumenimi cvetovi Kurkume (pri nas znane turškega nageljna). Meo pleme je eno tistih malih ljudstev, ki prideluje opij, toda sami le žvečijo surovo

rastlino, kar ni tako nevarno opij pa prodajo proizvajalcem heroina v Kambodži in Siam. Pripadniki plemena Meo živijo v vaški skupnosti in zato tudi prireajo poroke enkrat letno, takrat ko je ktev in pridelkov za poroko pojedino dovolj.

Na sliki za nevesto med deklet iz Južnega Vietnama

Zgodilo se je

FANT V ZAGATI!

Zgodilo se je, da se je elektroinstalater Klaus Müller iz Zahodne Nemčije oženil z napačno osebo. Zakon je šel po gobe, ko je bilo v zakonu rojeni hčerki pol leta. Dokler ni bila opravljena ločitev, je Klaus plačeval za obe, za ženo, s katero ni živel, in za hčer, za katero bo moral skrbeti tudi v bodoče. Pa je naneslo, da je spoznal drugo dekle in ko je dobil poziv za vojsko, mu je dekle povedala, da je noseča. Zda je bil zares v škripih. Ko je Klausova žena, s katero že leto dni ni živel skupaj, zvedela, da gre Klaus k vojakom, je takoj umaknila vlogo za ločitev zakona. Zakaj? Zato, ker je vedela, da bo tako dobivala od armade podporo, precej višjo od tiste, ki jo je plačeval Klaus. Državljan Müller v uniformi je bil razdvojen človek. Pogosto je zamujal v kasarno, ker je proste sobote in nedelje garal pri raznih »fuših«, da je zaslužil denar, kajti njegova zdaj še neporočena žena, je po dveh mesecih porodniškega dopusta morala ostati doma, pustiti službo, ker niti ona, niti Klaus nimata žive duše, ki bi ji lahko zaupala drobno hčerko. Klaus je otroka prinesel v kasarno in dejal, da bo dober in vseskozi discipliniran vojak, če armada poskrbi za hčerko, da bo njena mama lahko delala. Pa so ga spodili, češ, naj vrne otroka, kjer ga je dobil.

»Za nas je samo ena gospa Müller,« so izjavili zagovor-

niki vojaških paragrafov, tista, s katero je legalno poročen.

In kaj je storil Klaus? Ostal je doma, nekaj dni spet služil denar, da bi hčerka ne umrla od lakote. Pa je prišla vojaška policija in ga odpeljala, vkljenjenega v »sice«.

Zamotano. Nemčija, ki ima baje najbolj »humanizirano« armado v svetu, prizna samo zakonite otroke. Klausova prva žena se noče ločiti, ker bi zgubila podporo, Klausova prijateljica ne more delati,

ker nima kdo skrbeti za hčerko, privatni vrtci so predragi, socialnih v mestu ni. Klaus mora služiti vojake, ker bi se pregrešil zoper zakon. Če služi vojake, bo kriv, da bo otrok z materjo brez sredstev za življenje.

Socialni delavci.

Kaj še? Se tega bi bilo treba v vojski tako pravijo general.

Na sliki Klaus Müller, strelec v nemški bundeswehr, njegovo dekle in mala hčerka, ki je za vse skupaj še najmanj kriva, a vendar povod in vzrok.

